

สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

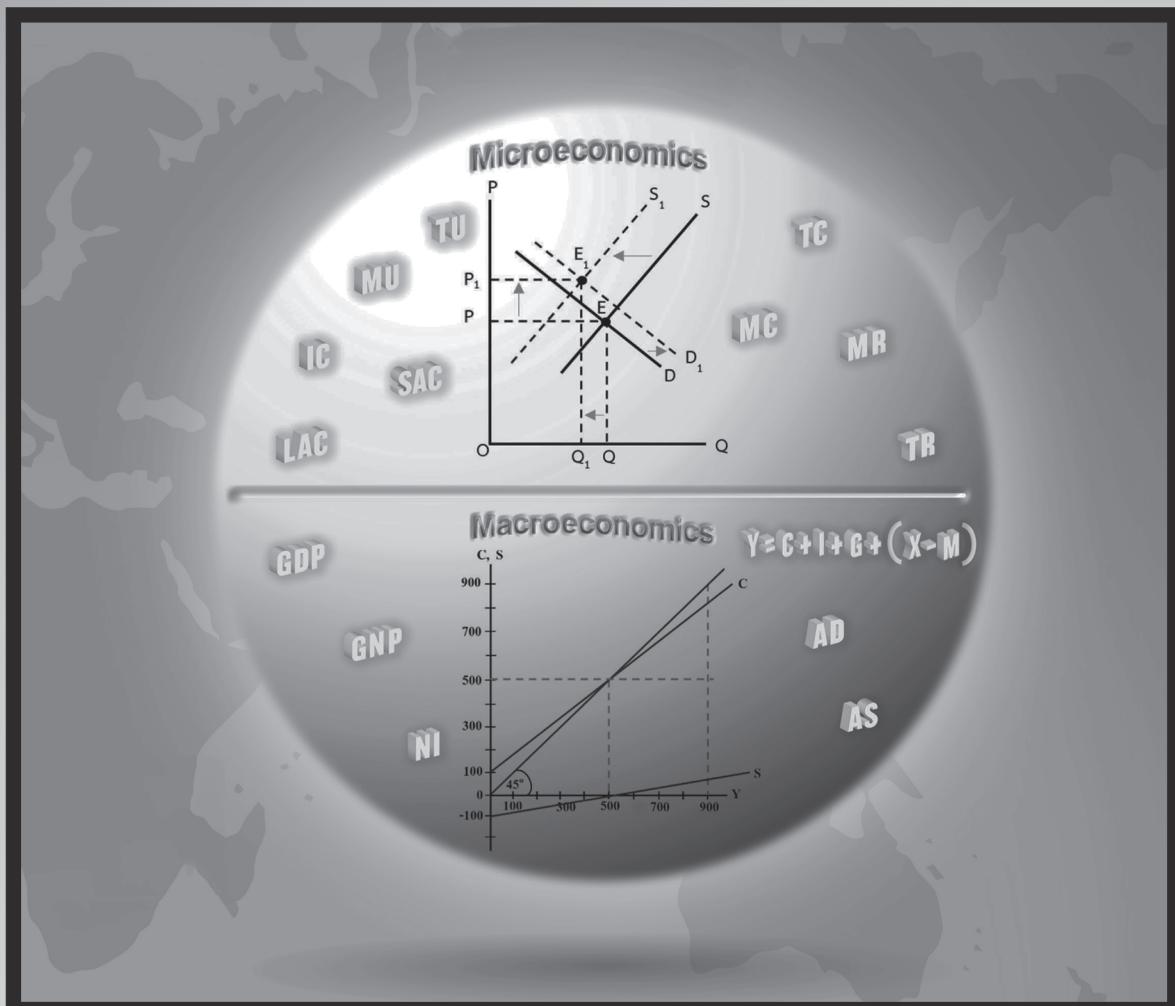
การสอนเสริมครั้งที่ 2
หน่วยที่ 9 - 14

เอกสารสอนชุดวิชา

60120

หลักเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น

Principles of Economics

ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1

สงวนลิขสิทธิ์

เอกสารโปรดทัศน์ชุดวิชา หลักเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น การสอนเสริมครั้งที่ 2
จัดทำขึ้นเพื่อเป็นบริการแก่นักศึกษาในการสอนเสริม

จัดทำต้นฉบับ : คณะกรรมการบริหารชุดวิชาหลักเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น

บรรณาธิการ/ออกแบบ : หน่วยผลิตลือสอนเสริม ศูนย์ทดสอบทักษะคีกษา^ล
สำนักเทคโนโลยีการศึกษา

จัดพิมพ์ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมการราช

พิมพ์ครั้งที่ 63 ภาค 1/2561 ปรับปรุง

แผนการสอนเสริมครั้งที่ 2

การสอนเสริมชุดวิชา 60120 หลักเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น รายชื่อหน่วยที่สอนเสริม

- หน่วยที่ 9 รายได้ประชาชาติและการวัดรายได้ประชาชาติ
- หน่วยที่ 10 ส่วนประกอบของรายได้ประชาชาติและการกำหนดรายได้ประชาชาติดุลยภาพ
- หน่วยที่ 11 การคลังและนโยบายการคลัง
- หน่วยที่ 12 การเงินและนโยบายการเงิน
- หน่วยที่ 13 เศรษฐกิจทางเศรษฐกิจ
- หน่วยที่ 14 การค้าและการเงินระหว่างประเทศ

ประเด็น

1. รายได้ประชาชาติและการวัดรายได้ประชาชาติ
 - 1.1 ความหมายและการวัดรายได้ประชาชาติ
 - 1.2 รายได้ส่วนบุคคล รายได้พึงจับจ่ายใช้สอย รายได้ประชาชาติ ณ ราคากำปี และ ณ ราคากองที่
 - 1.3 ประโยชน์และข้อจำกัดของรายได้ประชาชาติ
2. ส่วนประกอบของรายได้ประชาชาติและการกำหนดรายได้ประชาชาติดุลยภาพ
 - 2.1 ส่วนประกอบของรายได้ประชาชาติ
 - 2.2 การกำหนดและการเปลี่ยนแปลงรายได้ประชาชาติดุลยภาพ
 - 2.3 ทฤษฎีว่าด้วยตัวทวี
3. การคลังและนโยบายการคลัง
 - 3.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการคลังและนโยบายการคลัง
 - 3.2 ผลของการใช้นโยบายการคลังและหลักการใช้เครื่องมือของนโยบายการคลัง
 - 3.3 นโยบายการคลังและการพัฒนาเศรษฐกิจไทย
4. การเงินและนโยบายการเงิน
 - 4.1 บทบาทของเงิน ปริมาณเงินและความต้องการถือเงิน
 - 4.2 ตลาดการเงินและสถาบันการเงิน
 - 4.3 นโยบายการเงิน

5. เงินเพื่อ เงินฝีด และการว่างงาน

5.1 เงินเพื่อ

5.2 ເງິນຝຶດ

5.3 การว่างงาน

6. การค้าและการเงินระหว่างประเทศ

6.1 การค้าระหว่างประเทศ

6.2 การเงินระหว่างประเทศ

แนวคิด

1. รายได้ประชาชาติหมายถึงรายได้รวมของบุคคลต่างๆ ในระบบเศรษฐกิจในฐานะเจ้าของปัจจัยการผลิตที่ใช้ในการผลิตสินค้าและบริการในช่วงระยะเวลาหนึ่ง การวัดรายได้ประชาชาติทำได้ 3 แนวทาง คือ วัดทางด้านการผลิตโดยพิจารณามูลค่าของผลผลิตขั้นสุดท้ายที่ระบบเศรษฐกิจผลิตขึ้นในสาขาวิชาการผลิตต่างๆ วัดทางด้านรายได้โดยพิจารณาผลตอบแทนทั้งหมดที่เจ้าของปัจจัยการผลิตได้รับ และวัดทางด้านรายจ่ายโดยพิจารณารายจ่ายทั้งหมดที่เกิดขึ้นในระบบเศรษฐกิจ การวัดทั้ง 3 วิธีจะให้ผลลัพธ์ตรงกัน

2. รายได้ส่วนบุคคลหมายถึงรายได้ทั้งหมดที่ตกถึงมือบุคคลโดยรวม ทั้งรายได้ที่เป็นผลตอบแทนปัจจัยการผลิตและมิได้เป็นผลตอบแทนปัจจัยการผลิต รายได้พึ่งจับจ่ายใช้สอยหมายถึงรายได้ส่วนบุคคลส่วนที่บุคคลสามารถนำไปจับจ่ายใช้สอยได้ รายได้ประชาชาติ ณ ราคประจำปีเป็นรายได้ประชาชาติที่คำนวณโดยใช้ราคากลางที่ซื้อขายกันในตลาดในปัจจุบัน ส่วนรายได้ประชาชาติที่แท้จริงเป็นรายได้ประชาชาติที่คำนวณโดยใช้ราคากองเป้าปีเดียวนี้ ที่กำหนดเป็นปีฐาน รายได้ประชาชาติที่แท้จริงจึงไม่มีผลลัพธ์เนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของราคาน้ำมัน

3. รายได้ประชาชาติช่วยให้ทราบโครงสร้างการผลิต รายได้ และรายจ่ายของประเทศไทย ซึ่งมีประโยชน์อย่างมากในการวิเคราะห์ วางแผนและกำหนดนโยบายทั้งของภาครัฐและภาคเอกชน การนำข้อมูลรายได้ประชาชาติไปใช้ประโยชน์ควรเข้าใจความหมายอย่างแท้จริงและเลือกใช้ข้อมูลอย่างเหมาะสม รายได้ประชาชาติไม่ใช่เครื่องวัดฐานความเป็นอยู่ของประชาชนที่ดีพอเนื่องจากมีข้อจำกัดมากมาย นักเศรษฐศาสตร์เสนอแนะให้แก้ไขปัญหาข้อจำกัดของรายได้ประชาชาติโดยเน้นถึงความอยู่ดีมีสุขของประชาชนโดยคำนึงถึงความยั่งยืนด้วย

4. รายได้ประชาชาติประกอบด้วยการบริโภคของครัวเรือน การลงทุน การใช้จ่ายของรัฐบาล และการส่งออกสุทธิ การบริโภคของครัวเรือนหมายถึงรายจ่ายที่ครัวเรือนจ่ายซื้อสินค้าและบริการมาอุปโภคบริโภค การลงทุนประกอบด้วย การลงทุนภาครัฐเป็นต้นและส่วนเปลี่ยนแปลงสินค้าคงเหลือ การลงทุนภาครัฐเป็นต้นหมายถึงรายจ่ายที่จะก่อให้เกิดการผลิตต่อไปทั้งในภาคธุรกิจและภาคเอกชน การใช้จ่ายของรัฐบาลหมายถึงรายจ่ายในการซื้อสินค้าและบริการของรัฐบาล ส่วนการส่งออกสุทธิหมายถึงส่วนต่างระหว่างรายรับจากการส่งออกและรายจ่ายจากการนำเข้า

5. การกำหนดระดับรายได้ประชาชาติดุลยภาพมี 2 วิธี วิธีแรกพิจารณาทางด้านการใช้จ่ายรวมของระบบเศรษฐกิจรายได้ประชาชาติดุลยภาพจะอยู่ ณ ระดับที่การใช้จ่ายรวมหรืออุปสงค์รวมเท่ากับผลรวมหรืออุปทานรวม อีกวิธีหนึ่งพิจารณาทางด้านกระแสการไหลเข้าและกระแสการไหลออกของรายได้ รายได้ประชาชาติดุลยภาพจะอยู่ ณ ระดับที่กระแสการไหลเข้าของรายได้สูงระบบเศรษฐกิจเท่ากับกระแสการไหลออก การเปลี่ยนแปลงระดับรายได้ประชาชาติดุลยภาพอาจมีสาเหตุมาจากการเปลี่ยนแปลงระดับการบริโภคและการออมของครัวเรือนการลงทุนของธุรกิจ การเก็บภาษีและการใช้จ่ายของรัฐบาล การส่งออกและการนำเข้า โดยรายได้ประชาชาติจะเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกับการเปลี่ยนแปลงปัจจัยต่างๆ ดังกล่าว ยกเว้นการออม การเก็บภาษี และการนำเข้า

6. ทฤษฎีว่าด้วยตัวทวีธิบายถึงขนาดของการเปลี่ยนแปลงรายได้ประชาชาติ ถ้าหากระบบเศรษฐกิจมีการเปลี่ยนแปลงการใช้จ่ายไม่ว่าจะด้วยสาเหตุใดก็ตาม ในที่สุดแล้วจะมีผลทำให้รายได้ประชาชาติเปลี่ยนแปลงไปมากกว่าการเปลี่ยนแปลงของการใช้จ่ายนั้นหลายเท่า รายได้ประชาชาติจะเปลี่ยนแปลงไปจำนวนเท่าใดนั้นก็ขึ้นอยู่กับค่าของตัวทวี ซึ่งตัวทวีจะมีค่ามากน้อยเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับค่าความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการบริโภค ระบบเศรษฐกิจที่มีค่าความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการบริโภคสูงจะมีค่าตัวทวีสูงกว่าระบบเศรษฐกิจที่มีค่าความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการบริโภคต่ำ

7. การคลังและนโยบายการคลัง คือ กฎกรรมทางการเงินพร้อมทั้งแนวทางและเป้าหมายเกี่ยวกับ รายจ่ายรายรับและหนี้ของภาครัฐ มีขอบเขตครอบคลุมงานการคลังของรัฐบาล รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นๆ ของภาครัฐ มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยและมีองค์ประกอบสำคัญ คือ รายจ่ายของรัฐบาลประเภทต่างๆ รายรับของรัฐบาลทั้งในส่วนที่เป็นรายได้และไม่ใช่รายได้ รวมทั้งหนี้รัฐบาลทั้งที่เป็นภาระกู้ยืมภายใต้และภายนอกประเทศไทย

8. นโยบายการคลังและเครื่องมือหรือมาตรการของนโยบายการคลัง คือแนวทางและวิธีการทางการคลังที่เกี่ยวข้องกับรายจ่ายและรายรับที่รัฐบาลใช้ในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการพัฒนาเศรษฐกิจ นโยบายการคลังที่สำคัญคือนโยบายงบประมาณขาดดุล นโยบายงบประมาณเกินดุล และนโยบายงบประมาณสมดุล การดำเนินนโยบายการคลังจะบรรลุเป้าหมายของการพัฒนาเศรษฐกิจ แตกต่างกันตามภาวะและปัญหาเศรษฐกิจ และประเภทของเครื่องมือของนโยบายการคลัง ทั้งนี้การใช้เครื่องมือของนโยบายการคลังควรต้องคำนึงถึงการรายได้หลักการที่เหมาะสม

9. นโยบายการคลังของไทยมีบทบาททั้งโดยตรงและโดยอ้อมต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ ลัษณะ และความมั่นคงของประเทศไทย และมีบทบาทในด้านต่างๆ ทั้งต่อภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน ประชาชน และระบบเศรษฐกิจโดยรวม นโยบายการคลังและการใช้เครื่องมือของนโยบายการคลังของประเทศไทยได้ส่งผลต่อการพัฒนาประเทศไทยแตกต่างกันในแต่ละสถานการณ์ และถูกกำหนดโดยแผนพัฒนาประเทศไทย ภาวะและปัญหาเศรษฐกิจ นโยบายการบริหารของรัฐบาลแต่ละยุค ผลกระทบจากนโยบายการบริหารประเทศไทยของรัฐบาลในช่วงที่ผ่านมา ผลกระทบจากภัยพิบัติ ตลอดจนผลกระทบจากต่างประเทศ

10. เงินคือสิ่งที่ทุกคนในสังคมนั้นยอมรับ เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนและการชำระหนี้ และความต้องการถือเงินหรืออุปสงค์สำหรับเงินหมายถึงความต้องการถือเงินเพื่อวัตถุประสงค์เพื่อใช้จ่ายประจำวันเพื่อเหตุฉุกเฉินและเพื่อเก็บกำไรและปริมาณเงินหรืออุปทานของเงินหมายถึง ปริมาณเงินที่อยู่ในระบบเศรษฐกิจ

11. ตลาดการเงิน ทำหน้าที่ในการอำนวยความสะดวกให้มีการโอนเงินจากผู้ออมไปยังผู้ลงทุน โดยมีสถาบันการเงินทำหน้าที่เป็นตัวกลางระหว่างผู้ขอภัยและผู้ให้ภัยสถาบันการเงินที่สำคัญมากในตลาดการเงิน ได้แก่ ธนาคารพาณิชย์และธนาคารกลาง นอกจากนี้ยัง ประกอบด้วย สถาบันที่เป็นธนาคารและไม่ใช่ธนาคารซึ่งมีชื่อเรียกด่าๆ กันตามหน้าที่และวัตถุประสงค์ของสถาบันนั้นๆ

12. นโยบายการเงิน หมายถึง การกำหนดมาตรการต่างๆ ของธนาคารกลาง เพื่อควบคุมปริมาณเงินและลินเขื่อง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางเศรษฐกิจที่ต้องการ

13. เงินเพื่อ หมายถึง ภาวะที่ระดับราคาลินค้าและบริการภายในประเทศโดยทั่วไปสูงขึ้นเรื่อยๆอย่างต่อเนื่อง ขณะที่เงินฝืด หมายถึง ภาวะที่ระดับราคาลินค้าและบริการภายในประเทศโดยทั่วไปลดลงอย่างต่อเนื่อง และหากระบบเศรษฐกิจประสบปัญหาเงินเพื่ออย่างรุนแรงซึ่งดูได้จาก การเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาก็เรื่องที่สำคัญมาก หรือภาวะเศรษฐกิจประสบปัญหาเงินฝืด อัตราเงินเพื่อมีค่าติดลบ แสดงว่าระบบเศรษฐกิจนั้นกำลังประสบปัญหาขาดเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ

14. การว่างงานหมายถึงภาวะที่บุคคลอยู่ในวัยทำงานพร้อมที่จะทำงาน ต้องการทำงานแต่ไม่สามารถทำงานทำได้ ซึ่งมีอัตราการว่างงานเป็นดัชนีชี้วัดภาวะการว่างงาน หากระบบเศรษฐกิจประสบปัญหาการว่างงาน อัตราการว่างงานเพิ่มขึ้นมาก แสดงให้เห็นว่าระบบเศรษฐกิจขาดเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ

15. การค้าระหว่างประเทศสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศและทำให้ประเทศมีงานทำการค้าระหว่างประเทศเกิดจากการที่แต่ละประเทศผลิตสินค้าที่มีความได้เปรียบในด้านต้นทุนเพื่อล่วงออกแล้วนำเข้าสินค้าที่ไม่มีความได้เปรียบทางด้านการผลิต อุปสงค์และอุปทานในตลาดโลกกำหนดราคาลินค้าดุลยภาพ โดยนโยบายการค้าเปลี่ยนแปลงอุปสงค์ได้

16. ผู้ประกอบการค้าระหว่างประเทศต้องแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศโดยใช้อัตราการแลกเปลี่ยนที่กำหนดโดยกลไกอุปสงค์และอุปทาน แต่กลไกนี้แตกต่างกันในแต่ละประเทศ โดยขึ้นอยู่กับระบบอัตราแลกเปลี่ยนที่ประเทศใช้ การเคลื่อนไหวของกระแสเงินตราต่างประเทศของแต่ละประเทศบันทึกไว้ในบัญชีดุลการชำระเงิน ประเทศที่ขาดดุลการชำระเงิน ธนาคารกลางจะนำเงินลาร์ของระหว่างประเทศมาจำหน่าย หากเกินดุลการชำระเงิน เงินลาร์ของระหว่างประเทศจะเพิ่มขึ้น สำหรับประเทศไทย การค้าและการลงทุนระหว่างประเทศเป็นปัจจัยหลักที่กระทบสถานะดุลการชำระเงินของประเทศ

วัตถุประสงค์

หลังจากพิจารณาและประเมินผลการสอนในส่วนของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเครื่องจักรกลและปัญหาทางเครื่องจักรกลต่อไปนี้ นักศึกษาสามารถ

1. อธิบายความหมายของรายได้ประชาชาติและคำนวนได้
2. อธิบายความหมายของรายได้ส่วนบุคคล รายได้พึ่งจับจ่ายใช้สอย รายได้ ณ ราคายield ประจำปีรายได้ที่แท้จริงและคำนวนได้
3. บอกประโยชน์และข้อจำกัดของรายได้ประชาชาติได้
4. อธิบายล่วนประกอบของรายได้ประชาชาติได้
5. อธิบายการกำหนดและการเปลี่ยนแปลงรายได้ประชาชาติด้วยภาพได้
6. อธิบายทฤษฎีว่าด้วยตัวทวีได้
7. อธิบายความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการคลังและนโยบายการคลังได้
8. อธิบายผลของการใช้นโยบายการคลังและหลักการใช้เครื่องมือของนโยบายการคลังได้
9. อธิบายนโยบายการคลังและการพัฒนาเศรษฐกิจไทยได้
10. อธิบายบทบาทของเงิน ปริมาณเงินและความต้องการถือเงินได้
11. อธิบายบทบาทของตลาดการเงินและหน้าที่ของสถาบันการเงินต่างๆ ได้
12. อธิบายนโยบายการเงินได้
13. อธิบายความหมายและลักษณะของเงินเพื่อและเงินฝืดได้
14. วิเคราะห์ผลกระทบและแนวทางแก้ไขปัญหาเงินเพื่อและเงินฝืดได้
15. อธิบายสาเหตุ ผลกระทบและแนวทางแก้ไขปัญหาการว่างงานได้
16. อธิบายและวิเคราะห์การค้าระหว่างประเทศได้
17. อธิบายและวิเคราะห์การเงินระหว่างประเทศได้

กิจกรรมการสอนเสริม

1. ประเมินผลการสอนเริ่มโดยใช้ค่าตามสัมภาษณ์ 5 คำถาม
2. สรุปสาระสั้นๆ ของประเด็นต่างๆ ในเอกสารนำเสนอต่อ
3. เปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการสอนเริ่มซักถามปัญหา
4. ประเมินผลหลังสอนเริ่มโดยใช้ค่าตามคุณานุที่ให้ไว้ตอนท้าย

การสอนเริ่ม

1. แบบประเมินผลก่อนและหลังการสอนเริ่ม
2. ชุดการสอนเริ่ม (สำหรับอาจารย์สอนเริ่ม)
3. เอกสารนำเสนอต่อประกอบการสอนเริ่ม
4. แบบประเมินความคิดเห็นของผู้รับการสอนเริ่ม

การประเมินผล

1. ลังเกตปฎิกริยาและสีหน้าของผู้รับการสอนเสริม
2. ลังเกตการมีส่วนร่วมในการรับการสอนเสริม
3. ดูผลการตอบคำถามของผู้รับการสอนเสริมจากแบบประเมินเพื่อนำมาเปรียบเทียบหาความก้าวหน้า
4. ประเมินความคิดเห็นล่วงรวมของผู้เข้ารับการสอนเสริม
5. ประเมินผลการสอนด้วยตนเองจากแนวทางและรูปแบบที่กำหนด

แบบประเมินผลตนเองก่อนรับการสอนเสริม
ครั้งที่ 2

ให้นักศึกษาตอบคำถามต่อไปนี้สั้นา (โดยอาจสุ่มขึ้นมาตอบข้อละ 1 – 2 คน)

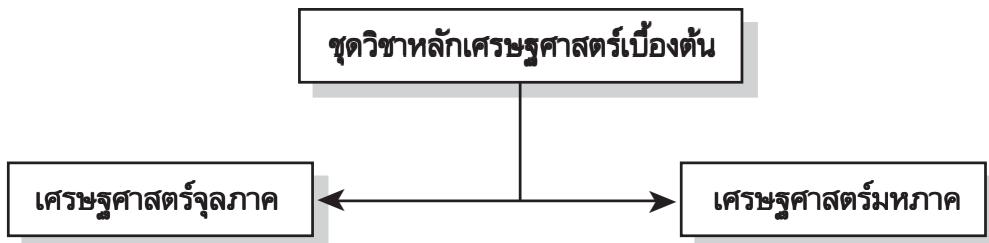
1. รายได้ประชาชาติหมายถึงอะไร
2. การเรียนรู้เรื่องรายได้ประชาชาติมีประโยชน์อย่างไร
3. รายได้ประชาชาติดุลยภาพ หมายถึงอะไร
4. ตัวทวี (Multiplier) หมายถึงอะไร
5. นโยบายการคลัง หมายถึงอะไร และมีบทบาทหน้าที่สำคัญอย่างไร
6. เงินเพื่อและเงินฟื้น หมายถึงอะไร
7. ดัชนีชี้วัดภาวะเงินเพื่อ เงินฟื้น และการว่างงานได้แก่อะไร
8. จงอธิบายทฤษฎีความได้เปรียบโดยล้มบูรณา พร้อมทั้งยกตัวอย่าง

ขอให้นักศึกษาตอบในที่ว่างข้างล่างนี้ ไม่ควรใช้เวลาเกิน 10 นาที

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.

ชุดวิชา 60120 หลักเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น

โสตทัศน์ # 1.1 ชุดวิชาหลักเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น

- อุปสงค์ อุปทาน และดุลยภาพตลาด (2)
- ทางเลือกของผู้บริโภค (3)
- การผลิตและต้นทุนการผลิต (4)
- ตลาดแข่งขันสมบูรณ์และตลาดผูกขาด (5)
- ตลาดกึ่งแข่งขันกึ่งผูกขาดและตลาดผู้ขายน้อยราย (6)
- ตลาดปัจจัยการผลิตและผลตอบแทนปัจจัยการผลิต (7)
- ความล้มเหลวของตลาด ผลกระทบภายนอก และลินค์สาธารณะ (8)
- รายได้ประชาชาติและการวัดรายได้ประชาชาติ (9)
- ส่วนประกอบของรายได้ประชาชาติและ การกำหนดรายได้ประชาชาติดุลยภาพ (10)
- การคลังและนโยบายการคลัง (11)
- การเงินและนโยบายการเงิน (12)
- เงินเฟ้อ เงินฝืด และการว่างงาน (13)
- การค้าและการเงินระหว่างประเทศ (14)
- การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย (15)

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บเป็นตัวเลขของหน่วยในเอกสารการสอน

ໂສທັນ # 1.2 ເຄຣ່າສູກາສຕ່ຽມທວກ

ເຄຣ່າສູກາສຕ່ຽມທວກ

ຮາຍໄດ້ປະຫາດແລະ ກາວັດຮາຍໄດ້ປະຫາດ

- ຄວາມເປັນມາແລະ ຄວາມໝາຍຂອງຮາຍໄດ້ປະຫາດ
- ກາວັດຮາຍໄດ້ປະຫາດທີ່ຖານການພລິດ
- ກາວັດຮາຍໄດ້ປະຫາດທີ່ຖານຮາຍໄດ້
- ກາວັດຮາຍໄດ້ປະຫາດທີ່ຖານຮາຍຈ່າຍ
- ຮາຍໄດ້ສ່ວນບຸກຄລແລະ ຮາຍໄດ້ພຶ້ງຈັບຈ່າຍໃໝ່ສອຍ
- ຮາຍໄດ້ປະຫາດ ໃນ ຮາຄາປະຈຳປີແລະ ໃນ ຮາຄາຄື
- ປະໂຍົນ໌ແລະ ຂໍ້ຄວາມພິຈາລະນາໃນການໃໝ່ຂໍ້ມູນຮາຍໄດ້ປະຫາດ
- ຂໍ້ຈຳກັດແລະ ຂໍ້ເລັນອແນະເກື່ອກບໍ່ຮາຍໄດ້ປະຫາດໃນກາວັດ
- ຄວາມເປັນອຸ້ນຂອງປະຫາດ

ສ່ວນປະກອນຂອງຮາຍໄດ້ ປະຫາດແລະ ການກຳຫຼັດ ຮາຍໄດ້ປະຫາດດຸລຍກາພ

- ການບຣິໂກຄ
- ການລົງທຸນ
- ການໃໝ່ຈ່າຍຂອງຮັບປາລແລະ ການລ່ອງອກສຸກທີ່
- ການກຳຫຼັດຮະດັບຮາຍໄດ້ປະຫາດດຸລຍກາພ ໂດຍພິຈາລະນາທັນການໃໝ່ຈ່າຍຮຸມຂອງຮະບບເຄຣ່າສູກົກົງ
- ການກຳຫຼັດຮະດັບຮາຍໄດ້ປະຫາດດຸລຍກາພ ໂດຍພິຈາລະນາທັນການແສກກາໄໝເຂົ້າແລະ ການແສກກາໄໝລອກຂອງຮາຍໄດ້ໃນຮະບບເຄຣ່າສູກົກົງ
- ການເປັນປະກອນຂອງຮາຍໄດ້ປະຫາດດຸລຍກາພ
- ຄວາມໝາຍແລະ ກະບວນການທຳນານຂອງຕົວທີ່
- ຕົວທີ່ເນື່ອມືການເປັນປະກອນຂອງຮາຍໄດ້ປະຫາດດຸລຍກາພ

ການຄັ້ງແລະ ໂຍບາຍການຄັ້ງ

- ແນວດີດເກື່ອກບໍ່ຮາຍໄດ້ປະຫາດດຸລຍກາພ
- ຮາຍຈ່າຍແລະ ຮາຍຮັບຂອງຮັບປາລ
- ໜີ້ສ້າງຮະນະ
- ປະເທດຂອງນໍໂຍບາຍການຄັ້ງແລະ ເຄື່ອງມືອຂອງນໍໂຍບາຍການຄັ້ງ
- ຜລຂອງການໃໝ່ໂຍບາຍການຄັ້ງ
- ທີ່ລັກການໃໝ່ເຄື່ອງມືອຂອງນໍໂຍບາຍການຄັ້ງ
- ເຄື່ອງມືອຂອງນໍໂຍບາຍການຄັ້ງແລະ ບໍ່ເກົ່າໝາຍທາງເຄຣ່າສູກົກົງຂອງປະເທດໄທ
- ການໃໝ່ໂຍບາຍການຄັ້ງແລະ ເຄື່ອງມືອຂອງນໍໂຍບາຍການຄັ້ງຂອງປະເທດໄທ

ໂສຕ້ຫັນ # 1.2 ເສຣ່ມສະຕົມທຳການ (ຕ່ວ)

ເສຣ່ມສະຕົມທຳການ

ການເຈີນແລະນິໂຍບາຍການເຈີນ

- ແນວຄິດທຳໄປເກີຍກັບການເຈີນ
- ແນວຄິດເກີຍກັບບທບາທຂອງເຈີນ
- ປົບມານເຈີນແລະຄວາມຕໍ່ອກກົດເຈີນ
- ຕລາດການເຈີນ
- ຮັນາຄາຣພານີ້ຍ໌
- ຮັນາຄາຣກລາງ
- ສາທັນການເຈີນອື່ນໆ
- ຄວາມໝາຍ ປະເທດແລະເຄື່ອງມືອຂອງນິໂຍບາຍການເຈີນ
- ນິໂຍບາຍການເຈີນຂອງໄທ

ເສີຍກາພທາງເສຣ່ມສະຕົມ

- ຄວາມໝາຍແລະດັ່ງນີ້ໜີ້ວັດເຈີນເພື່ອແລະເຈີນຝຶດ
- ເຈີນເພື່ອ
- ເຈີນຝຶດ
- ຄວາມໝາຍຂອງການວ່າງຈານແລະດັ່ງນີ້ໜີ້ວັດການວ່າງຈານ
- ລາເຫດຸແລະຜລກຮະບູບຂອງການວ່າງຈານ
- ແນວທາງແກ້ໄຂປ້ອງຫາການວ່າງຈານ
- ຄວາມລັ້ມພັນອື່ນໝາຍຫວ່າງເຈີນເພື່ອກັບການວ່າງຈານ
- ແນວຄິດເກີຍກັບວັງຈີ້ກົງຮູ້ກົງ
- ເຄື່ອງໜີ້ວັດວັງຈີ້ກົງຮູ້ກົງ

ການຄ້າແລະການເຈີນຮ່ວງປະເທດ

- ການຄ້າຮ່ວງປະເທດໃນຮະບູບເສຣ່ມສະຕົມ
- ພລໄດ້ຈາກການຄ້າຮ່ວງປະເທດ
- ດຸລຍການໃນຕລາດໂລກແລະຜລກຮະບູບຂອງນິໂຍບາຍການຄ້າຮ່ວງປະເທດ
- ການແລກປ່ຽນເຈີນຕາດຕ່າງປະເທດ
- ດຸລກຮ່າຮ່າງເຈີນຮ່ວງປະເທດ
- ດຸລຍກຮ່າຮ່າງເຈີນຂອງປະເທດໄທ

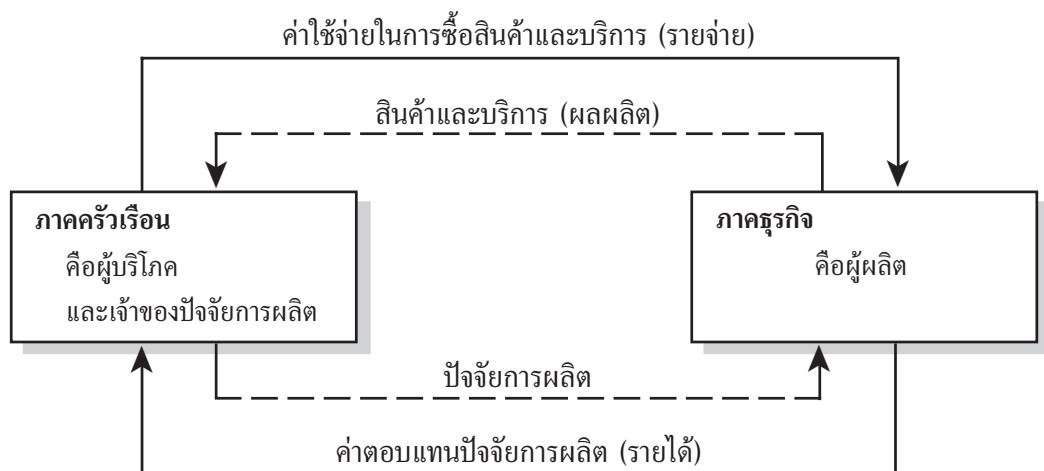
หน่วยที่ 9

รายได้ประชาชาติและการวัดรายได้ประชาชาติ

โสตทัศน์ # 9.1 ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับรายได้ประชาชาติ

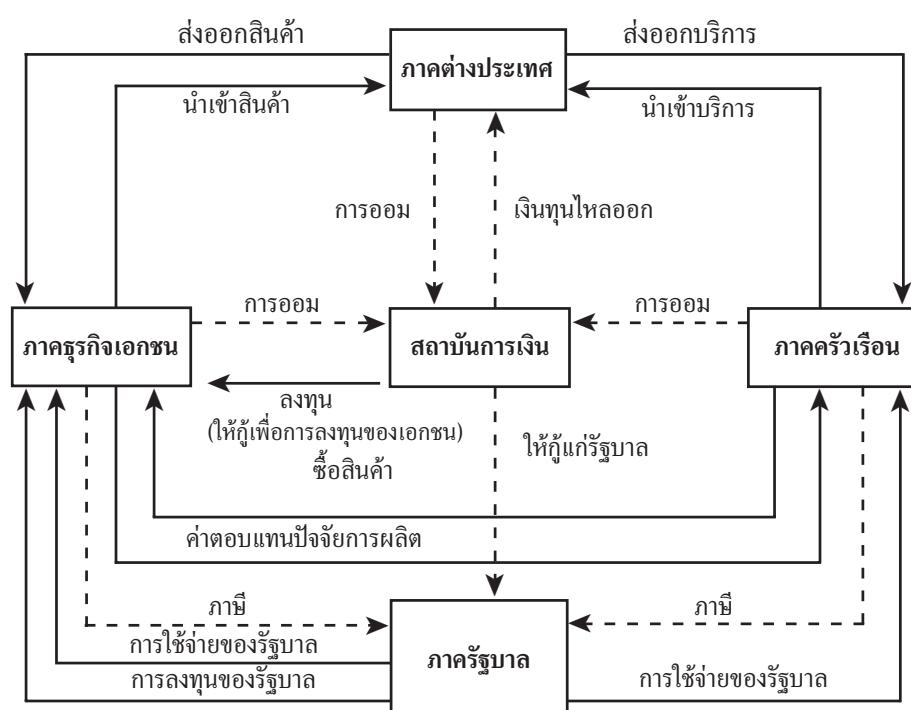
รายได้ประชาชาติ หมายถึงรายได้รวมของบุคคลต่างๆ ในระบบเศรษฐกิจในฐานะเจ้าของปัจจัยการผลิตที่ใช้ในการผลิตสินค้าและบริการในรอบระยะเวลาหนึ่ง

กระแสการหมุนเวียนของผลผลิต รายได้ และรายจ่ายในระบบเศรษฐกิจล้วนให้เห็นถึงการวัดรายได้ประชาชาติที่สามารถทำได้ 3 ช่องทาง

ภาพที่ 9.1 กระแสการหมุนเวียนของระบบเศรษฐกิจแบบง่าย

$$\text{โดย } \boxed{\text{มูลค่าของลินค้าและบริการ}} = \boxed{\text{รายจ่ายในการซื้อสินค้าและบริการ}} = \boxed{\text{รายได้ของครัวเรือน}}$$

ภาพที่ 9.2 กระแสการหมุนเวียนของเงินในระบบเศรษฐกิจแบบเปิด

ໂສຕ້ຫັນ # 9.2 ການຄໍານວນຮາຍໄດ້ປະຫາພາດທາງດ້ານການຜລິດ

ການວັດຮາຍໄດ້ປະຫາພາດທາງດ້ານການຜລິດ (ຫຼືອດ້ານຜລິດ) ເປັນການວັດໂດຍພິຈານມູລຄ່າຮົມຂອງສິນຄ້າ ແລະ ບັນດາການຂັ້ນສຸດທ້າຍທີ່ຮະບບເຄຣະຈຸກົງຈົດຜລິດຂຶ້ນໃນສາຂາການຜລິດຕ່າງໆ ໃນຮອບຮະຍະເວລາທີ່ມີມູລຄ່າຮົມທີ່ໄດ້ເຮືອກວ່າ ຜລິດກັນທົມວາລຽມໃນປະເທດ (Gross Domestic Product ຢ່ອ GDP) ອົນໆ ເພື່ອຫລັກເລື່ອງການນັບຊ້າ ຈະຄໍານວນໂດຍວິທີຄິດມູລຄ່າເພີ່ມ

ຕາງໆທີ່ 9.1 ການຫາມູລຄ່າຂອງໝນໂດຍວິທີຄິດມູລຄ່າເພີ່ມ

ໜ່ວຍ : ບາທ

ຂັ້ນຕອນການຜລິດ (1)	ມູລຄ່າສິນຄ້າທີ່ຂາຍໄດ້ (2)	ມູລຄ່າຂອງສິນຄ້າຂັ້ນກລາງ (3)	ມູລຄ່າເພີ່ມ (4) = (2) - (3)
ໝາວນາ	200	-	200
ໂຮງລື້ຂ້າວ	300	200	100
ໂຮງຈານແປ້ງ	420	300	120
ໂຮງຈານທຳຂັນນມ	500	420	80
ຮວມ	1,420	920	500

ໂສຕ້ຫັນ # 9.3 ການຄໍານວນຮາຍໄດ້ປະຫາພາດ

ຈາກຜລິດກັນທົມວາລຽມໃນປະເທດ (GDP) ຈະຄໍານວນຜລິດກັນທົມວາລຽມປະຫາພາດ (GNP) ຜລິດກັນທົມວາລຽມປະຫາດສຸທະພິ (NNP) ແລະ ຮາຍໄດ້ປະຫາພາດ (NI) ຕ້ອໄປ

ຂັ້ນຕອນທີ 1 ຜລິດກັນທົມວາລຽມໃນປະເທດ (GDP)

ຂັ້ນຕອນທີ 2 ຜລິດກັນທົມວາລຽມປະຫາພາດ (GNP)

ຂັ້ນຕອນທີ 3 ຜລິດກັນທົມວາລຽມປະຫາດສຸທະພິ (NNP)

ຂັ້ນຕອນທີ 4 ຮາຍໄດ້ປະຫາພາດ (National Income: NI)

ໂດຍ $GNP = GDP + \text{ຮາຍໄດ້ສຸທະພິຈາກປ່ອງກັນການຜລິດທີ່ໄດ້ຮັບຈາກຕ່າງປະເທດ}$

$NNP = GNP - \text{ສ່ວນການບັນດາໂຄກທຸນ}$

$NI = NNP - \text{ການເທົ່າງອ້ອມ} + \text{ເງິນອຸດທະນຸນ}$

ຫຼື $NI = NNP - (\text{ການເທົ່າງອ້ອມ} - \text{ເງິນອຸດທະນຸນ)$

ໂສຕ້ຫັນ # 9.4 ການຄໍານວນຮາຍໄດ້ປະຈາກທາງດ້ານຮາຍໄດ້

ການຄໍານວນຮາຍໄດ້ປະຈາກທາງດ້ານຮາຍໄດ້ ເປັນການຄໍານວນໂດຍພິຈາລະນາຜລຽມຂອງຜລຕອບແທນຕ່າງໆ ທີ່ເຈົ້າຂອງປ່າຈັກກາຣົລິຕິໄດ້ຮັບ ອັນໄດ້ແກ່ 1) ດ່າເຫຼົ່າ 2) ດ່າຈ້າງ 3) ດອກເບື້ຍ໌ ແລະ 4) ກໍາໄຮ ເມື່ອນໍາຮາຍໄດ້ເຫັນໜີ້ມາຮວມກັນກີຈະໄດ້ຮາຍໄດ້ປະຈາກ (NI)

ຮາຍໄດ້ປະຈາກທີ່ຂອງປະເທດໄທ ຍືດຕາມຮູບແບບຮະບບນັບໝືທີ່ຈັດທໍາໂດຍອົງກາຣສປະຈາກ ໄດ້ຈຳແນກຜລຕອບແທນທີ່ເຈົ້າຂອງປ່າຈັກກາຣົລິຕິໄດ້ຮັບ (ຊຶ່ງກີຄື່ອງ ດ່າເຫຼົ່າ ດ່າຈ້າງ ດອກເບື້ຍ໌ ແລະ ກໍາໄຮ) ອອກເປັນ 7 ຮາຍກາຣ ດື່ອ

- 1) ດ່າຕອບແທນແຮງງານຂອງລູກຈ້າງ
- 2) ຮາຍໄດ້ຈາກກາຣເກະຕົກ ອາຊື່ພອີສະຣະແລກກາຣປະກອບກາຣທີ່ມີໃໝ່ນິຕິບຸຄຄລ
- 3) ຮາຍໄດ້ຈາກທຮພຍໍລືນຂອງຄວ້ວເຮືອນແລກສາບັນໄມ່ແສງຫາ
- 4) ເງິນອອມຂອງນິຕິບຸຄຄລ
- 5) ກາຍේເງິນໄດ້ນິຕິບຸຄຄລ
- 6) ເງິນໂອນຂອງນິຕິບຸຄຄລ
- 7) ຮາຍໄດ້ຈາກທຮພຍໍລືນແລກກາຣປະກອບກາຣຂອງຮັບປາລ

ຮາຍກາຣທີ່ໄໝນັບເປັນຮາຍໄດ້ປະຈາກທີ່ ຕ້ອງນໍາມາທັກອອກຈາກຮາຍໄດ້ໃນການຄໍານວນຮາຍໄດ້ປະຈາກເພົ່າວະເຖິງທີ່ເກີດຈາກໜີ້ເພື່ອກາຣບຣິໂກຄທີ່ຈາກກາຣຮັບປາລແລກກາຣເອກຂານ ໄນໃໝ່ໜີ້ເພື່ອກາຣົລິຕິໄດ້

- 8.1 ດອກເບື້ຍ໌ໜີ້ສາຫະຮະນະ
- 8.2 ດອກເບື້ຍ໌ໜີ້ເພື່ອກາຣບຣິໂກຄຂອງຄວ້ວເຮືອນ

ດູ ຕາຮາງທີ່ 9.3 ແສດຮາຍໄດ້ປະຈາກທີ່ຄໍານວນດ້ານຮາຍໄດ້ ລະ ຮາຄາປະຈຳປີ

ໂສຕ້ຫັນ # 9.5 ການຄໍານວນຮາຍໄດ້ປະຈາກທາງດ້ານຮາຍຈ່າຍ

ການຄໍານວນຮາຍໄດ້ປະຈາກທາງດ້ານຮາຍຈ່າຍ ເປັນການຄໍານວນຈາກຮາຍຈ່າຍຊື້ລືນຄໍາແລກບຣິກາຣຂັ້ນສຸດທ້າຍຂອງໜ່ວຍເຄຣຍຊູ້ກິຈຕ່າງໆ ໃນຮະບບເຄຣຍຊູ້ກິຈ ຈຳແນກອອກເປັນ 4 ປະເທດ ດື່ອງ

- 1) ຮາຍຈ່າຍເພື່ອກາຣອຸປໂກຄບຣິໂກຄຂອງຄວ້ວເຮືອນ (private consumption expenditure: C)
- 2) ກາຣລະສມຖຸນເບື້ອງຕົ້ນ (gross capital formation: I)
- 3) ຮາຍຈ່າຍເພື່ອກາຣອຸປໂກຄຂອງຮັບປາລ (government consumption expenditure: G) ແລະ
- 4) ກາຣລ່ອງອກສຸທິ (net export: X – M)

ເມື່ອຮັບປາລຈ່າຍທີ່ 4 ເຂົ້າດ້ວຍກັນຈະໄດ້ຮາຍຈ່າຍລໍາຮັບຜລິຕິກັນທີ່ມາລຽມໃນປະເທດ ຊຶ່ງກີຄື່ອງ ພລິຕິກັນທີ່ມາລຽມໃນປະເທດ (GDP) ນັ້ນເອງ

$$\text{GDP} = C + I + G + (X - M)$$

ດູ ຕາຮາງທີ່ 9.4 ຮາຍໄດ້ປະຈາກທີ່ຂອງປະເທດໄТИ ຄໍານວນດ້ານຮາຍຈ່າຍ ລະ ຮາຄາປະຈຳປີ

โปรดทัศน์ # 9.6 รายได้ส่วนบุคคล

รายได้ส่วนบุคคล (Personal Income หรือ PI) หมายถึงรายได้ทั้งหมดที่ตกลงมีอยู่บุคคล โดยรวมทั้งรายได้ที่เป็นผลตอบแทนปัจจัยการผลิตและมิได้เป็นผลตอบแทนปัจจัยการผลิต

คำนวณจากรายได้ประชาชาติ (NI) โดยนำส่วนของรายได้ที่ไม่ตกถึงมือบุคคลมาหักออก แล้วบวกด้วยส่วนของรายได้ที่มิได้เป็นผลตอบแทนปัจจัยการผลิตแต่เป็นรายได้ที่ตกถึงมือบุคคล

$$\begin{aligned} \text{รายได้ล่วงบุคคล (PI)} &= \text{รายได้ประชาชาติ (NI)} \\ &- \text{ภาษีเงินได้นิติบุคคล} - \text{เงินออมของนิติบุคคล} - \text{รายได้จากทรัพย์สินและ} \\ &\quad \text{การประกอบการของรัฐบาล} - \text{เงินโอนจากนิติบุคคลไปยังรัฐบาล} \\ &+ \text{เงินโอนจากรัฐบาลและจากต่างประเทศมา.yังครัวเรือน} + \text{ดอกเบี้ยหนี้สาธารณะ} \\ &+ \text{ดอกเบี้ยหนี้เพื่อการบริโภค} + \text{ผลประโยชน์จากการลงทุนประกันลังคม} \end{aligned}$$

โปรดทัศน์ # 9.7 รายได้พึงจับจ่ายใช้สอย

รายได้พึงจับจ่ายใช้สอย (Disposable Personal Income หรือ DPI) หมายถึงรายได้ล่วงบุคคลล่วงที่เหลือหลังจากหักภาษีเงินได้บุคคลธรรมด้า เงินโอนจากครัวเรือนไปยังรัฐบาล และเงินจ่ายสมบทกองทุนประกันลังคมแล้ว

$$\begin{aligned} \text{รายได้พึงจับจ่ายใช้สอย (DPI)} &= \text{รายได้ล่วงบุคคล (PI)} - \text{ภาษีเงินได้ล่วงบุคคล} \\ &- \text{เงินโอนจากครัวเรือนไปยังรัฐบาล} - \text{เงินจ่ายสมบทกองทุนประกันลังคม} \end{aligned}$$

เงินออมส่วนบุคคล (Personal Saving หรือ PS) คือรายได้พึงจับจ่ายใช้สอยล่วงที่เหลือหลังจากหักค่าใช้จ่ายล่วงบุคคลแล้ว

$$\text{เงินออมส่วนบุคคล (PS)} = \text{รายได้พึงจับจ่ายใช้สอย (DPI)} - \text{ค่าใช้จ่ายล่วงบุคคล}$$

ดู ตารางที่ 9.5 แสดงการคำนวณ PI DPI และ PS ของประเทศไทย

ໂສຕັກນີ້ # 9.8 ຮາຍໄດ້ປະຫາດີ ໃນ ຮາຄາປະຈຳປີ ແລະ ຮາຍໄດ້ປະຫາດີ ໃນ ຮາຄາຄົງທີ່

ຮາຍໄດ້ປະຫາດີ ໃນ ຮາຄາປະຈຳປີ ເປັນຮາຍໄດ້ປະຫາດີທີ່ຄໍານວນໂດຍໃຫ້ຮາຄາທີ່ຂຶ້ອງຂາຍກັນໃນຕລາດໃນປິ່ນໜ້າ

ຮາຍໄດ້ປະຫາດີ ໃນ ຮາຄາຄົງທີ່ ເປັນຮາຍໄດ້ປະຫາດີທີ່ຄໍານວນໂດຍໃຫ້ຮາຄາຂອງປີໄປປິ່ນໜ້າທີ່ກໍາທັນເປັນປິ່ນໜ້າ
ເພື່ອຂັດຜົມຂອງການເປົ້າປິ່ນແປງຮາຄາອອກໄປ ຮາຍໄດ້ ໃນ ຮາຄາຄົງທີ່ບອກໃຫ້ກ່າວວ່າປະມານພລິດມີການເປົ້າປິ່ນແປງ
ທີ່ໄວ້ໄໝ ອຍ່າງໄຣ ທີ່ຈະຂ່າຍໃຫ້ກ່າວວ່າປະມານພລິດມີການເປົ້າປິ່ນແປງ

ເນື້ອກ່າວ GDP ໃນ ຮາຄາປະຈຳປີ (nominal GDP) ຈະສາມາດຄົກ GDP ໃນ ຮາຄາຄົງທີ່ທີ່ໄວ້ຈົງ (real GDP) ໄດ້ໂດຍນຳດັ່ງນີ້ຮາຄາພລິດກັນທີ່ມາລຽມໃນປະເທດ (GDP price deflator) ໄປຫາຮ່າງ ແລ້ວຄູນດ້ວຍ 100

$$\text{GDP ທີ່ແກ່ຈົງ} = \frac{\text{GDP ໃນ ຮາຄາປະຈຳປີ}}{\text{ດັ່ງນີ້ຮາຄາ GDP}} \times 100$$

ດູຕາຮາງທີ່ 9.7 ແລ້ວ GDP ຂອງປະເທດໄທ ໃນ ຮາຄາປະຈຳປີແລະ ຮາຄາຄົງທີ່

ໂສຕັກນີ້ # 9.9 ປະໂຍບນີ້ແລະ ຂ້ອງກ່າວພິຈານາໃນການໃຊ້ຂໍ້ມູນຮາຍໄດ້ປະຫາດີ

ຮາຍໄດ້ປະຫາດີແລດງຄື່ງຈຸນະທາງເສດຖະກິດຂອງປະເທດ ຂ່າຍໃຫ້ກ່າວຄື່ງໂຄຮງສ້າງການພລິດ ຮາຍໄດ້ ແລະ
ຮາຍຈ່າຍຂອງປະເທດ ທີ່ຈະເປັນປະໂຍບນີ້ຢ່າງຍິ່ງໃນການວິເຄາະທີ່ ວາງແຜນແລະ ກໍາທັນດນໂຍບາຍເສດຖະກິດທີ່ຂອງການຄວັງ
ແລະ ການເອກະນຸມາ ອີກທີ່ຍັງສາມາດໃຫ້ເປັນເຄື່ອງປະໂຍບນີ້ທີ່ມາລຽມໃນປະເທດ ແລະ ຮ່າວ່າງປະເທດດ້ວຍ

ການນຳຂໍ້ມູນຮາຍໄດ້ປະຫາດີໄປໃຫ້ປະໂຍບນີ້ກ່າວຄຳນີ້ຄື່ງຄວາມເໝາະສົມຂອງຂໍ້ມູນ ເຊັ່ນ ພິຈານາວ່າ

- 1) ກ່າວໃຊ້ຂໍ້ມູນໄດ້ ເນື່ອງຈາກແຕ່ລະດ້ວຍມີຄວາມໝາຍແລະ ມີຄ່າຕ່າງກັນ (ດູຕາຮາງທີ່ 9.8)
- 2) ຕາຮາງທີ່ 9.8 GDP GNP NI PI ແລະ DPI ເນີ້ຍິດຕ່ອຄຸນ ຂອງປະເທດໄທ ໃນ ຮາຄາປະຈຳປີ
- 3) ກ່າວໃຊ້ຂໍ້ມູນຮາຍໄດ້ປະຫາດີ ໃນ ຮາຄາປະຈຳປີ ທີ່ໄວ້ຈະໃຫ້ຮາຄາຄົງທີ່
- 4) ກ່າວໃຊ້ຂໍ້ມູນຮາຍໄດ້ປະຫາດີ ແລະ ກ່າວໃຊ້ຂໍ້ມູນຮາຍໄດ້ປະຫາດີທີ່ມາລຽມໃນປະເທດ
ເປົ້າປິ່ນທາງການ (official exchange rate) ອາຈັກກ່ອໃຫ້ກີດຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດໄດ້ເມື່ອຄຳນີ້ຄື່ງຮະດັບ
ມາຕະຈານການຄຮອງຊື່ພຂອງແຕ່ລະປະເທດທີ່ໄວ້ເກັກນັ້ນ

ສົດທັນ # 9.10 ຂໍອຈຳກັດແລະຂໍອເສນອແນະເກີຍກັບຮາຍໄດ້ປະຫາດ

ຮາຍໄດ້ປະຫາດມີຂໍອຈຳກັດ ເງິນ

- 1) ໄມ່ນັບຮັມລືນຄ້າແລະບົຣິກາຣທີ່ອຢູ່ນອກຕລາດ
- 2) ໄມ່ຄ່ອບຄລຸມເສຣໜູກິຈນອກຮະບບ
- 3) ໄມ່ໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນກັບເວລາວ່າ
- 4) ໄມ່ຄຳນິ່ງຄຸນພາພື້ນຖານຂອງປະຫານອັນເນື່ອມາຈາກຜລກະທບຈາກກາຣົກກາຣົກ
- 5) ໄມ່ແສດງໃຫ້ເຫັນຄືກາຮຈາຍຮາຍໄດ້
- 6) ໄມ່ແສດງໃຫ້ເຫັນກາຮປ່ລິ່ນແປລັງຄຸນພາພຂອງລືນຄ້າແລະບົຣິກາຣ
- 7) ໄມ່ເປັນເຄື່ອງວັດປະລິທີ່ກາພກາຮົກ ແລະ
- 8) ໄມ່ອາຈໃຊ້ເປົ້າຍບໍ່ເຫັນຄວາມຍູ້ດີມີສຸຂອງປະຫານໂດຍຄຳນິ່ງຄຸນຍິ່ງຍືນດ້ວຍ ຄວາມຍື່ງຍືນຂໍອຢູ່ກັບ
ສົດທັນທີ່ສໍາຄັນທີ່ເກີຍວ່າຈະຕົກທອດໄປຢັ້ງຄນຮຸ່ນຫລັງມາກນ້ອຍເພື່ອຍິດ

ຂໍອເສນອແນະຄົວ

- 1) ໃຫ້ມອງຄືກາຮຈາຍໄດ້ທີ່ແກ້ຈິງແລະກາບປົງໂຄມາກກວ່າກາຣົກກາຣົກ
- 2) ພິຈານຮາຍໄດ້ແລະກາບປົງໂຄມໄປພວ້ອມກັບຄວາມມັ້ງຄັ້ງ
- 3) ເນັ້ນມຸນມອງທາງດ້ານຄຽວເຮືອນ
- 4) ໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນກັບກາຮຈາຍຮາຍໄດ້ ກາບປົງໂຄມແລະຄວາມມັ້ງຄັ້ງ ແລະ
- 5) ພະຍາຍກາຮຈາຍໄດ້ທີ່ສໍາຄັນທີ່ເກີຍວ່າຈະຕົກທອດໄປຢັ້ງຄນຮຸ່ນຫລັງມາກນ້ອຍເພື່ອຍິດ

หน่วยที่ 10

ส่วนประกอบของรายได้ประชาชาติและการกำหนดรายได้ประชาชาติดุลยภาพ

โสดทัศน์ # 10.1 การบริโภค

การบริโภค เป็นส่วนประกอบใหญ่ที่สุดในรายได้ประชาชาติ ปัจจัยที่กำหนดการบริโภคแบ่งออกเป็นปัจจัยที่เป็นรูปธรรมและปัจจัยที่เป็นนามธรรม

ปัจจัยที่เป็นรูปธรรม ได้แก่

1) รายได้	2) การให้สินเชื่อ	3) ความมั่งคั่ง
4) การกระจายรายได้	5) ระดับราคาสินค้า	6) โครงสร้างทางอายุของประชากร

ปัจจัยที่เป็นนามธรรม ได้แก่

1) ลักษณะนิลัยของผู้บริโภค	2) การคาดคะเนของผู้บริโภค	3) แรงกดดันทางลัษณะ

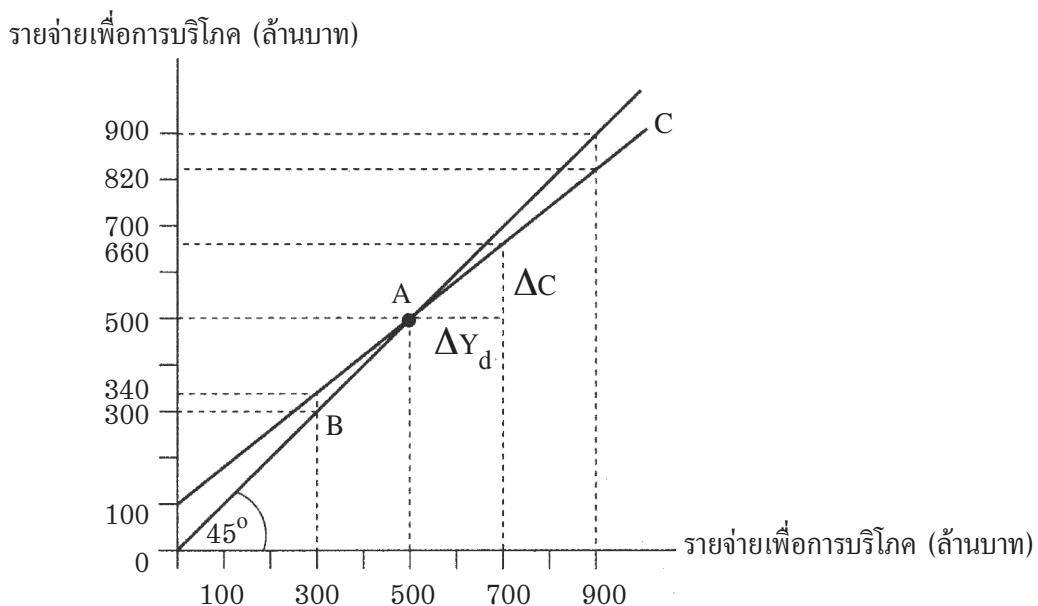
โสดทัศน์ # 10.2 พังก์ชันการบริโภค

พังก์ชันการบริโภค แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายจ่ายในการบริโภคกับรายได้พึงจับจ่ายใช้สอย ตารางที่ 10.1

หน่วย : ล้านบาท

รายได้พึงจับจ่ายใช้สอย (Y_d)	รายจ่ายเพื่อการบริโภค (C)
0	100
100	180
300	340
500	500
700	660
900	820
1,100	980
1,300	1,140

โจทย์ที่ # 10.2 พังก์ชันการบริโภค (ต่อ)

ภาพที่ 10.1 พังก์ชันการบริโภค

พังก์ชันการบริโภค คือ $C = a + bY_d$

จะเห็นว่า การบริโภคประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

- 1) a หมายถึงรายจ่ายเพื่อการบริโภคที่ไม่ขึ้นกับรายได้ ซึ่งในที่นี้เท่ากับ 100 ล้านบาท
- 2) bY_d หมายถึงรายจ่ายเพื่อการบริโภคที่ขึ้นอยู่กับรายได้ รายจ่ายส่วนนี้จะมากน้อยเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับค่าของ b

b คืออะไร ? b คือสัดส่วนของรายจ่ายเพื่อการบริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปเมื่อรายได้เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย

$$b = \frac{\text{ส่วนเปลี่ยนแปลงของรายจ่ายเพื่อการบริโภค}}{\text{ส่วนเปลี่ยนแปลงของรายได้}} = \frac{\Delta C}{\Delta Y_d}$$

จากภาพที่ 10.1 b ก็คือค่าความชันของเส้นการบริโภคนั้นเอง b นี้เรียกว่า ความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการบริโภค (Marginal Propensity to Consume หรือ MPC)

จะได้

$$MPC = \frac{\Delta C}{\Delta Y_d}$$

จากตารางที่ 10.1 จะคำนวณ MPC ได้เท่ากับ 0.8

กรณีเส้นการบริโภคเป็นเส้นตรง MPC จะมีค่าเท่ากันที่ทุกๆ ระดับรายได้ ซึ่งจากตัวอย่างนี้คือ = 0.8

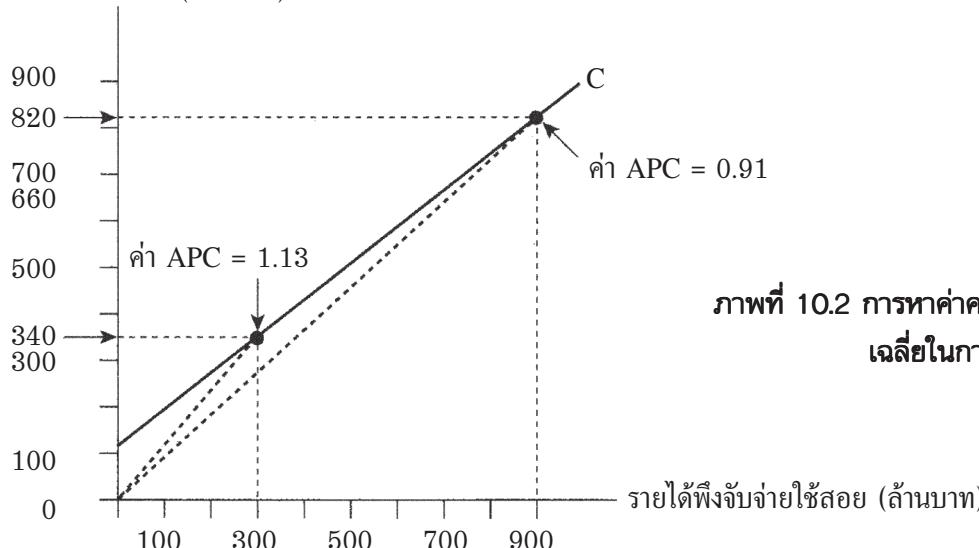
ดังนั้น พังก์ชันการบริโภคจากตัวอย่างนี้คือ $C = 100 + 0.8Y_d$

ใบตัค # 10.3 ความโน้มเอียงเฉลี่ยในการบริโภค

APC คือค่าความโน้มเอียงเฉลี่ยในการบริโภค (Average Propensity to Consume)

$$\text{APC} = \frac{C}{Y_d}$$

รายจ่ายในการบริโภค (ล้านบาท)

ภาพที่ 10.2 การหาค่าความโน้มเอียงเฉลี่ยในการบริโภค

APC มีค่าไม่เท่ากันที่ทุกๆ ระดับรายได้ APC อาจมีค่ามากกว่า เท่ากับ หรือน้อยกว่า 1 ก็ได้

ใบตัค # 10.4 พังก์ชันการออม

พังก์ชันการออม แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการออมกับรายได้พึงจับจ่ายใช้สอย

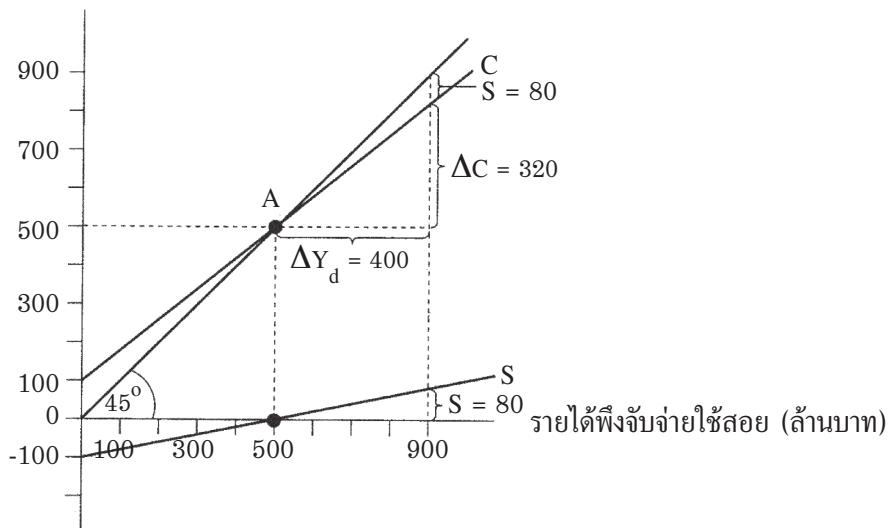
ตารางที่ 10.2 รายได้พึงจับจ่ายใช้สอย การบริโภค และการออม

หน่วย: ล้านบาท

รายได้พึงจับจ่ายใช้สอย (Y_d)	การบริโภค (C)	การออม (S)
0	100	-100
100	180	-80
300	340	-40
500	500	0
700	660	40
900	820	80
1,100	980	120
1,300	1,400	160

ໂສຕ້ຫັນ # 10.4 ພັກໜັກຂໍາກວມ (ຕ່ອ)

ການບົງໂກດແລະກວມ (ລ້ານບາທ)

ກາພທ 10.3 ພັກໜັກຂໍາກວມ

ພັກໜັກກວມ ຄືວ

$$S = -a + (1 - b)Y_d$$

$-a$ ດີວ່າຍະບຸນແກນດັ່ງຈາກຈຸດກຳເນີດໄປຢັງຈຸດຕັດຂອງເລັ້ນກວມກັບແກນດັ່ງ ທີ່ໃນທີ່ເທິງກັບ -100 ລ້ານບາທ
 $(1 - b)Y_d$ ດີວ່າລ່ວນຂອງກວມທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນເນື່ອຮາຍໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ ກວມລ່ວນນີ້ຈະເພີ່ມຂຶ້ນມາກັນນ້ອຍເພີ່ມໄດ້ຂຶ້ນອູ້
 ກັບຄ່າຂອງ $(1 - b)$

$(1 - b)$ ກີ່ວິວລັດລ່ວນຂອງກວມທີ່ເປີ່ມແປລັງໄປເນື່ອຮາຍໄດ້ເປີ່ມແປລັງໄປ 1 ມ່ວຍ

ຫົວໆວ $(1 - b) = \frac{\Delta S}{\Delta Y_d}$ ດັ່ງນັ້ນ $(1 - b)$ ກີ່ວິວຄ່າຄວາມໜັກຂອງເລັ້ນກວມນັ້ນເອງ

$(1 - b)$ ນີ້ກີ່ວິວຄ່າຄວາມໄນ້ມາເຂີຍທຸກໆວ່າຍສຸດທ້າຍໃນກວມ (Marginal Propensity to Save ຫົວໆວ MPS)

ຈະໄດ້

$$MPS = \frac{\Delta S}{\Delta Y_d}$$

ຈາກຕາງທີ 10.2 ຈະຄໍານວณ MPS ໄດ້ເທິງກັບ 0.2

ກຣນີເລັ້ນກວມເປັນເລັ້ນຕຽງ MPS ຈະມີຄ່າເທິງກັນທີ່ທຸກໆ ຮະດັບຮາຍໄດ້ ທີ່ຈາກຕ້ວຍຢ່າງນີ້ກີ່ວິວເທິງກັບ 0.2

ດັ່ງນັ້ນ ພັກໜັກຂໍາກວມຈາກຕ້ວຍຢ່າງນີ້ກີ່ວິວ $S = -100 + 0.2Y_d$

ໂສທັນ # 10.5 ດຽວໂນມເອີ້ນເຈລື່ອໃນກາຮອມ

APS ຄືອຄ່າດຽວໂນມເອີ້ນເຈລື່ອໃນກາຮອມ (Average Propensity to Save)

$$APS = \frac{S}{Y_d}$$

APS ມີຄ່າໄມ່ເທົກນິ້ງທີ່ທຸກໆ ຮະດັບຮ່າຍໄດ້ APS ອາຈານມີຄ່າມາກກວ່າ ເທົກນິ້ງ ທີ່ອັນຂອຍກວ່າ 0 ກີ່ໄດ້

ດຽວລັມພັນຮູ້ຮ່ວ່າງກາຮອມ ດຽວນີ້ຮ່ວ່າງກາຮອມ ດຽວນີ້ຮ່ວ່າງກາຮອມ ດຽວນີ້ຮ່ວ່າງກາຮອມ ດຽວນີ້ຮ່ວ່າງກາຮອມ

ໂສທັນ # 10.6 ດຽວໂນມແລະປັດຈຸກທີ່ກຳຫນົດກາຮອມ

ກາຮອມ ມາຍຄື່ງ ກາຮໃຊ້ຈ່າຍເພື່ອພັດລິນຄ້າແລະບໍລິການທີ່ມີໃຫ້ເພື່ອກາຮອມໃນປັດຈຸບັນ ລິນຄ້າທີ່ພັດນັ້ນ ຈະເຮີຍກວ່າ **ລິນຄ້າຖຸນ (capital goods)** ຜົ່ງປະກອບດ້ວຍ

1. ລຶ່ງກ່ອສຮ້າງໃໝ່
2. ເຄື່ອງຈັກແລະເຄື່ອງມືອີ່ເໜ່ອງຜູ້ຜັດ
3. ກາຮເປົ່າຍືນແປລັງລິນຄ້າຄົງຄລັງ

ກາຮອມທີ່ທຸກໃນຮະບບເຄຣ່ງສູກິຈໃນຮອບຮະຍະເວລານີ້ເຮີຍກວ່າ **ກາຮອມເບັ້ງຕັນ (gross investment)** ແປ່ງອອກເປັນສອງລ່ວນ ດຽວ

- 1) ກາຮອມທຸກເພື່ອທັດແທນ (replacement investment) ທີ່ອຳນວຍໃຫ້ຈ່າຍໃນກາຮໃຊ້ຖຸນ (capital consumption allowance) ທີ່ອຳນວຍເລື່ອມຮາຄາ (depreciation) ແລະ
- 2) ກາຮອມສູທົມ (net investment)

ກາຮອມສູທົມທີ່ໃຫ້ລົດຕົກຂອງທຸກໃນຮະບບເຄຣ່ງສູກິຈເພີ່ມຂຶ້ນ ສ່ວນກາຮອມທຸກເພື່ອທັດແທນເພື່ອງແຕ່ຂ່າຍໃຫ້ລິນຄ້າທຸນອູ້ໃນສະພາບທີ່ໃຫ້ກາຮໄດ້ດັ່ງເດີມເທົ່ານັ້ນ

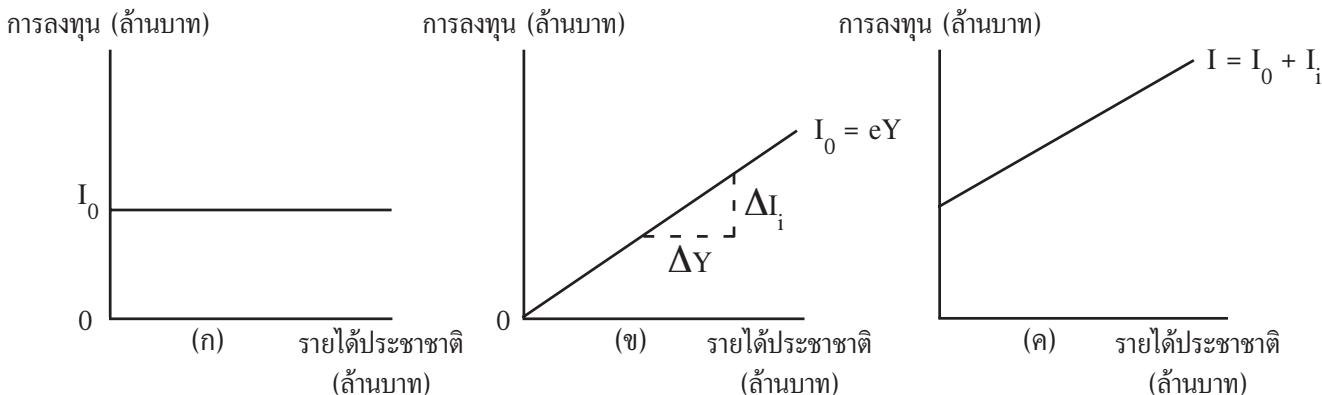
ປັດຈຸກທີ່ກຳຫນົດກາຮອມ ໄດ້ແກ່

- 1) ຮະດັບຮ່າຍໄດ້ປະໜາດີ
- 2) ອັດຕະລຸດອັນແທນທີ່ຄາດວ່າຈະໄດ້ຮັບ
- 3) ອັດຕະດອກເບື້ນ
- 4) ດຽວໂນມເອີ້ນເຈລື່ອໃນກາຮອມ
- 5) ນໂຍບາຍຂອງຮູ້ປາລແລະເລົ່າຍົກາພທາກກາເນື່ອງ

ໂສຕ້ຫັນ # 10.7 ພັກໜັກລາງທຸນ

ກາລາງທຸນຈຳແນກອກເປັນສອງສ່ວນ ຄືອ

- 1) ສ່ວນທີ່ໄມ່ຂຶ້ນອູ່ກັບຮາຍໄດ້ປະຫາພາດ ອົງລາຍ ອົງລາຍ ອົງລາຍ ອົງລາຍ ອົງລາຍ
- 2) ສ່ວນທີ່ຂຶ້ນອູ່ກັບຮະດັບຮາຍໄດ້ປະຫາພາດ ອົງລາຍ ອົງລາຍ ອົງລາຍ ອົງລາຍ ອົງລາຍ

ກາພທີ 10.4 ພັກໜັກລາງທຸນ

ພັກໜັກລາງທຸນໃນກາພ (c) ໄດ້ຈາກກາພ (g) ຄືອ $I = I_0$ ບວກກາພ (x) ຄືອ $I_i = eY$
ຈະໄດ້ $I = I_0 + I_i$

ໂສຕ້ຫັນ # 10.8 ຄວາມລັ້ມພັນຮະຫວ່າງກາລາງທຸນແລກກາອອມ

ໃນຮະບບເຄຣ່ງສູກິຈແບບຈ່າຍ ຮາຍໄດ້ປະຫາພາດປະກອບດ້ວຍກາໃຊ້ຈ່າຍໃນກາບຮົງການຂອງຄວາມເຮືອນແລກກາລາງທຸນຂອງໜ່ວຍຮູກິຈ ນັ້ນຄືອ $Y = C + I$

ຮາຍໄດ້ ກົງຈະໃຊ້ຈ່າຍໃປໃນກາບຮົງການ ສ່ວນທີ່ເໝືອກົງຄືອເງິນອອນ ນັ້ນຄືອ $Y = C + S$

ດັ່ງນັ້ນ ຈະໄດ້ $C + I = C + S$

ຫົວ້ວ $I = S$

ນັ້ນຄືອ ກາລາງທຸນຈະມາຈາກກາອອມ ແລກກາອອມທີ່ເກີດຂຶ້ນຈົງຈະເຖິງກັບກາລາງທຸນທີ່ເກີດຂຶ້ນຈົງເສົມອ

ໃນຄວາມເປັນຈົງ ກາອອມທີ່ຕັ້ງໃຈໄມ່ຈຳເປັນຕ້ອງເຖິງກັບກາລາງທຸນທີ່ຕັ້ງໃຈ ເພຣະຜູ້ອອມແລກຜູ້ລັງທຸນໄມ່ຈຳເປັນ
ຕ້ອງເປັນບຸຄຸຄລເດືອກກັນ ແຕ່ຕາມບັນຫຼາຍໄດ້ປະຫາພາດ ກາອອມທີ່ເກີດຂຶ້ນຈົງຈະເຖິງກັບກາລາງທຸນທີ່ເກີດຂຶ້ນຈົງເສົມອ
ເນື່ອງຈາກຈະມີກາປປັບຕົວເພີ່ມຂຶ້ນຫົວ້ວລດລົງຂອງສິນຄ້າຄົງຄລັງໆ ເປັນກາລາງທຸນທີ່ໄມ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈ

ອຍ່າງໄຮກ້ຕາມ ຮະບບເຄຣ່ງສູກິຈຈະເກີດດູລຍກາພ ໃນ ຮະດັບທີ່ກາອອມທີ່ຕັ້ງໃຈໄວ້ເຖິງກັບກາລາງທຸນທີ່ຕັ້ງໃຈໄວ້ ນັ້ນຄືອ
ຮະດັບທີ່ປະມານຄວາມຕ້ອງກາບຮົງການທີ່ເຖິງກັບປະມານຜລິຕໃນຮະບບເຄຣ່ງສູກິຈພວດີ

ใบทัศน์ # 10.9 การใช้จ่ายของรัฐบาล

การใช้จ่ายของรัฐบาล จำแนกตามลักษณะเศรษฐกิจได้เป็นรายจ่ายประจำ (current expenditure) และรายจ่ายลงทุน (capital expenditure)

รายจ่ายประจำ หมายถึง รายจ่ายเพื่อใช้ในการบริหารงานประจำ เป็นรายจ่ายประเภทเงินเดือน ค่าจ้าง และค่าใช้จ่ายเพื่อการจัดซื้อบริการและสิ่งของที่ไม่เป็นสินทรัพย์固定资产 รายจ่ายประจำที่สำคัญได้แก่

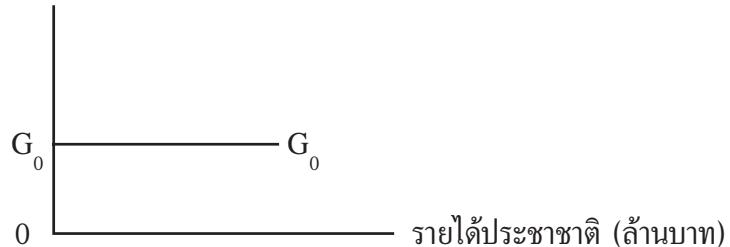
- 1) รายจ่ายเพื่อซื้อสินค้าและบริการ (expenditure on goods and services)
- 2) รายจ่ายดอกเบี้ย (interest payments) และ
- 3) เงินโอน (transfer payments)

รายจ่ายลงทุน หมายถึง การใช้จ่ายเพื่อจะสร้างความเติบโตทางเศรษฐกิจ และรายจ่ายเพื่อการได้มาซึ่งครุภัณฑ์ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง ซึ่งถือว่าเป็นรายจ่ายเพื่อการสะสมทุนของหน่วยงานภาครัฐ

ปัจจัยสำคัญที่กำหนดการใช้จ่ายของรัฐบาล ได้แก่ 1) รายรับของรัฐบาล และ 2) นโยบายการคลัง

การใช้จ่ายของรัฐบาลจะเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลโดยมีการกำหนดงบประมาณรายจ่ายประจำปีไว้ล่วงหน้า ดังนั้นจึงกำหนดให้การใช้จ่ายของรัฐบาลไม่ขึ้นกับระดับรายได้ของประเทศ เน้นการใช้จ่ายของรัฐบาลจะเป็นเงินตรงขนาดกับเกณฑ์ตัวอย่างที่ 10.5

การใช้จ่ายของรัฐบาล (ล้านบาท)

ภาพที่ 10.5 เน้นการใช้จ่ายของรัฐบาล

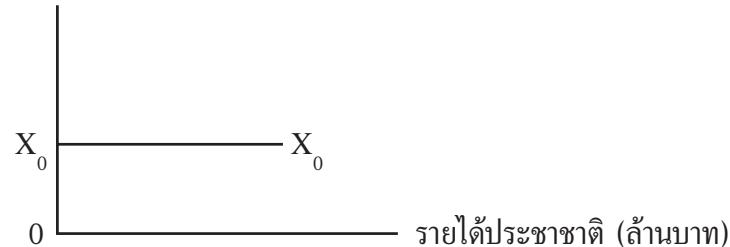
ใบทัศน์ # 10.10 การส่งออกและการนำเข้า

ปัจจัยที่กำหนดการส่งออก ได้แก่

1) ความต้องการของตลาดต่างประเทศ	2) อัตราภาษีศุลกากร
3) นโยบายการค้าต่างประเทศ	4) ปัจจัยอื่นๆ

การส่งออกไม่ขึ้นกับระดับรายได้ประชาชาติของประเทศผู้ส่งออก เน้นการส่งออกจึงมีลักษณะดังนี้

การส่งออก (ล้านบาท)

ภาพที่ 10.6 เน้นการส่งออก

ใบสัมภาร์ # 10.10 การส่งออกและการนำเข้า (ต่อ)

ปัจจัยกำหนดการนำเข้า ได้แก่

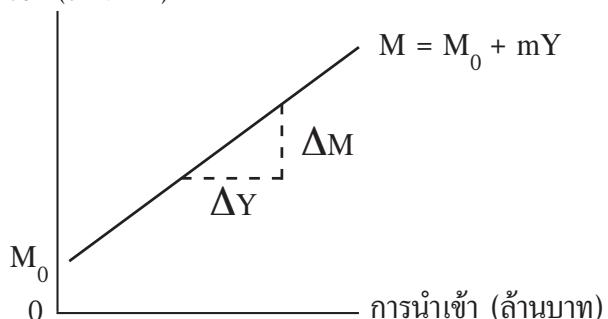
1) ระดับรายได้ประชาชาติ	2) อัตราภาษีศุลกากร
3)นโยบายการค้าต่างประเทศ	4) การควบคุมปริวรรตเงินตราต่างประเทศ
5) สินทรัพย์ของผู้บริโภค	6) การคาดการณ์ของผู้บริโภค
7) ค่านิยมในการใช้สินค้าต่างประเทศ	8) จำนวนประชากร และ 9) อื่นๆ

การนำเข้า ประกอบด้วยสองส่วน คือ การนำเข้าโดยอิสระ และการนำเข้าที่ขึ้นกับรายได้ประชาชาติ

$$\text{นั่นคือ } M = M_0 + mY$$

โดย m ก็คือความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการนำเข้า (Marginal Propensity to Import หรือ MPM) ซึ่งก็คือค่าความชันของเส้นการนำเข้านั่นเอง

การนำเข้า (ล้านบาท)

ภาพที่ 10.7 เส้นการนำเข้า

ใบสัมภาร์ # 10.11 การกำหนดรายได้ประชาชาติดุลยภาพ

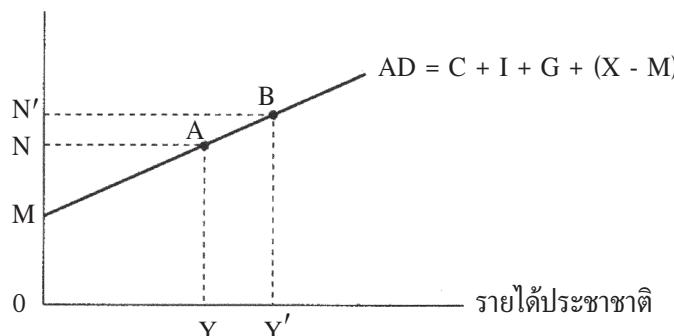
รายได้ประชาชาติดุลยภาพ หมายถึง รายได้ประชาชาติ ณ ระดับที่ไม่มีแนวโน้มเปลี่ยนแปลง รายได้ประชาชาติจะคงอยู่ ณ ระดับนั้นตราบเที่ยงจังหวะที่กำหนดรายได้ประชาชาติไม่เปลี่ยนแปลง

การกำหนดระดับรายได้ประชาชาติ พิจารณาได้ 2 ทาง คือ

- 1) พิจารณาด้านการใช้จ่ายรวมของระบบเศรษฐกิจ
- 2) พิจารณาด้านกระแสการเหลือเช้าและกระแสการเหลือของรายได้ในระบบเศรษฐกิจ

เส้นอุปสงค์รวม (Aggregate Demand: AD) แสดงความล้มพันธ์ระหว่างมูลค่าการใช้จ่ายรวมในระบบเศรษฐกิจกับรายได้ประชาชาติ

การใช้จ่ายรวม

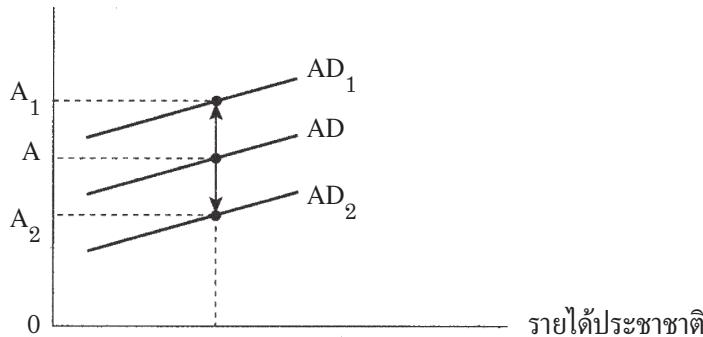

ภาพที่ 10.8 เส้นอุปสงค์รวม

ใบทัศน์ # 10.11 การกำหนดรายได้ประชาชาติดุลยภาพ (ต่อ)

อุปสงค์รวมอาจเปลี่ยนแปลงได้ ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงของการบริโภค (C) การลงทุน (I) การใช้จ่ายของรัฐบาล (G) และ/หรือการส่งออกสุทธิ ($X - M$)

การใช้จ่ายรวม

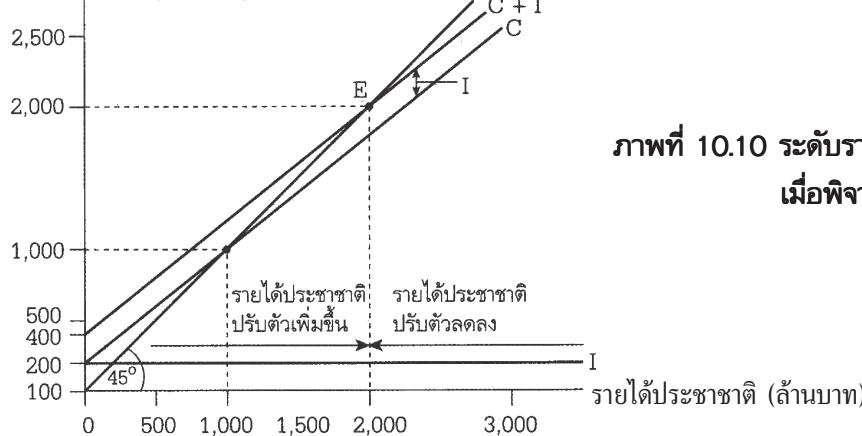

ภาพที่ 10.9 การเปลี่ยนแปลงของ
เส้นอุปสงค์

ใบทัศน์ # 10.12 การกำหนดรายได้ประชาชาติดุลยภาพโดยพิจารณาทางด้านการใช้จ่ายรวม

1. ในระบบเศรษฐกิจแบบง่าย รายได้ประชาชาติดุลยภาพจะอยู่ ณ ระดับที่ $Y = C + I$

การใช้จ่ายรวม (ล้านบาท)

ภาพที่ 10.10 ระดับรายได้ประชาชาติดุลยภาพ
เมื่อพิจารณาทางด้านการใช้จ่ายรวม

ณ ระดับรายได้ประชาชาติใดๆ ก็ตาม หากการใช้จ่ายรวมที่ตั้งใจมีมูลค่ามากกว่าผลรวมแล้ว รายได้ประชาชาติจะปรับตัวเพิ่มขึ้น ในทางตรงข้ามหากการใช้จ่ายรวมที่ตั้งใจมีมูลค่าน้อยกว่าผลรวม รายได้ประชาชาติก็จะปรับตัวลดลง

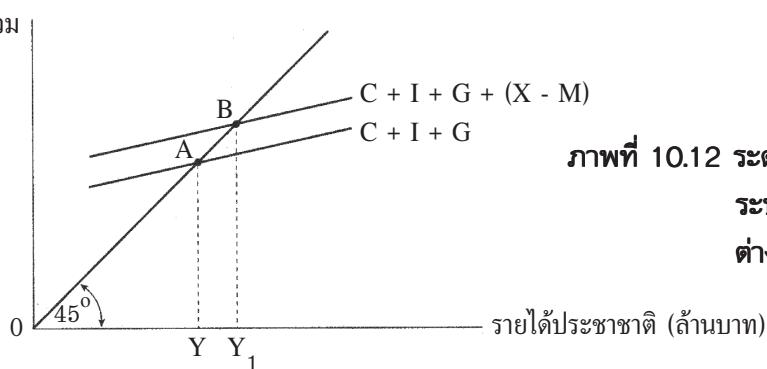
2. เมื่อนำรัฐบาลเข้ามาพิจารณาด้วย

รายได้ประชาชาติดุลยภาพจะอยู่ ณ ระดับที่ $Y = C + I + G$

3. ในระบบเศรษฐกิจแบบเปิด

รายได้ประชาชาติดุลยภาพจะอยู่ ณ ระดับที่ $Y = C + I + G + (X - M)$

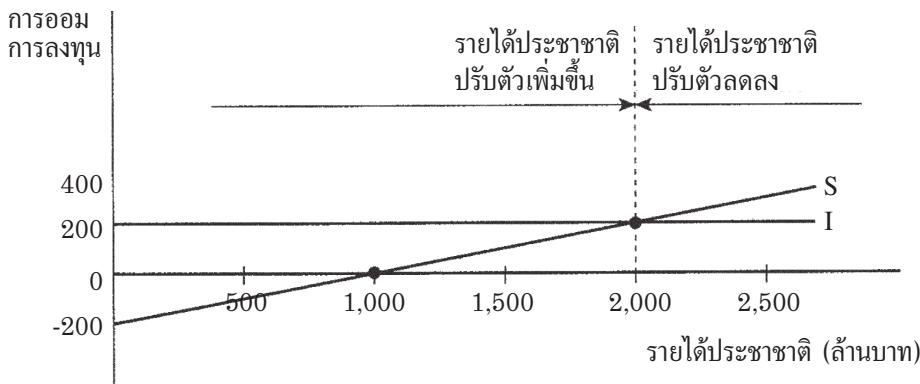
การใช้จ่ายรวม
(ล้านบาท)

ภาพที่ 10.12 ระดับรายได้ประชาชาติดุลยภาพใน
ระบบเศรษฐกิจที่มีการติดต่อกัน
ต่างประเทศ

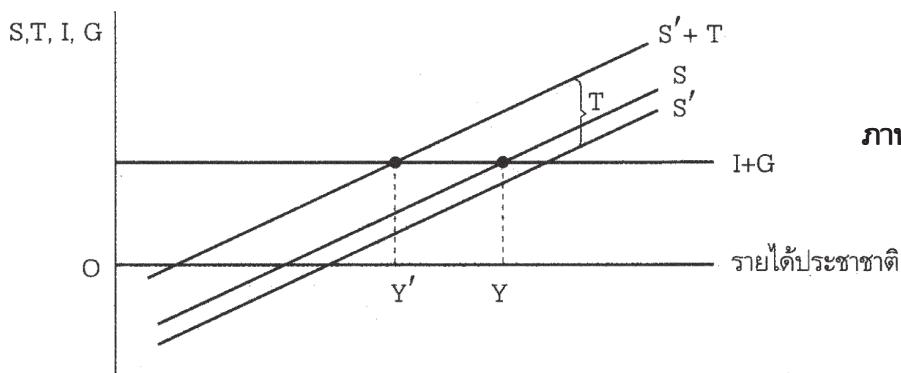
ใบทัศน์ # 10.13 การกำหนดรายได้ประชาชาติดุลยภาพโดยพิจารณาทางด้านกระแสการไหลเข้าและกระแสการไหลออกของรายได้ในระบบเศรษฐกิจ

1. ในระบบเศรษฐกิจแบบง่าย รายได้ประชาชาติดุลยภาพจะอยู่ ณ ระดับ $I = S$

ภาพที่ 10.13 ระดับรายได้ประชาชาติ ดุลยภาพเมื่อพิจารณาทางด้านการออมและ การลงทุน

2. ในระบบเศรษฐกิจที่มีรัฐบาล รายได้ประชาชาติดุลยภาพจะอยู่ ณ ระดับ $I + G = S + T$

ภาพที่ 10.14 ระดับรายได้ประชาชาติ ดุลยภาพในระบบเศรษฐกิจ ที่มีรัฐบาล

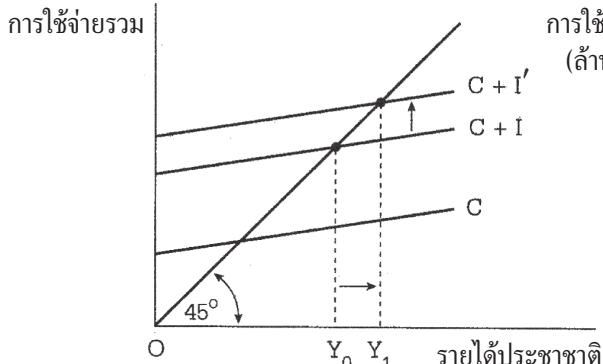
3. ในระบบเศรษฐกิจแบบเปิด รายได้ประชาชาติดุลยภาพจะอยู่ ณ ระดับ $I + G + X = S + T + M$

ใบทัศน์ # 10.14 การเปลี่ยนแปลงระดับรายได้ประชาชาติดุลยภาพ

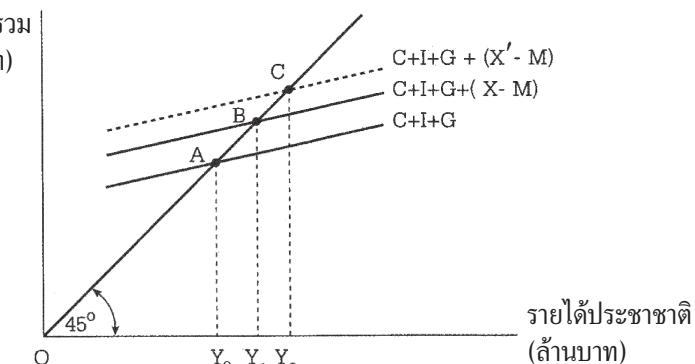
ถ้าปัจจัยที่กำหนดรายได้ประชาชาติเปลี่ยนแปลง ระดับรายได้ประชาชาติดุลยภาพก็ย่อมเปลี่ยนแปลงไปด้วย การเปลี่ยนแปลงระดับรายได้ประชาชาติดุลยภาพก็พิจารณาได้ 2 ทาง คือ

- 1) ทางด้านการใช้จ่ายรวม และ
- 2) ทางด้านกระแสการไหลเข้าและกระแสการไหลออกของรายได้ในระบบเศรษฐกิจ

การเปลี่ยนแปลงระดับรายได้ประชาชาติ พิจารณาทางด้านการใช้จ่ายรวม

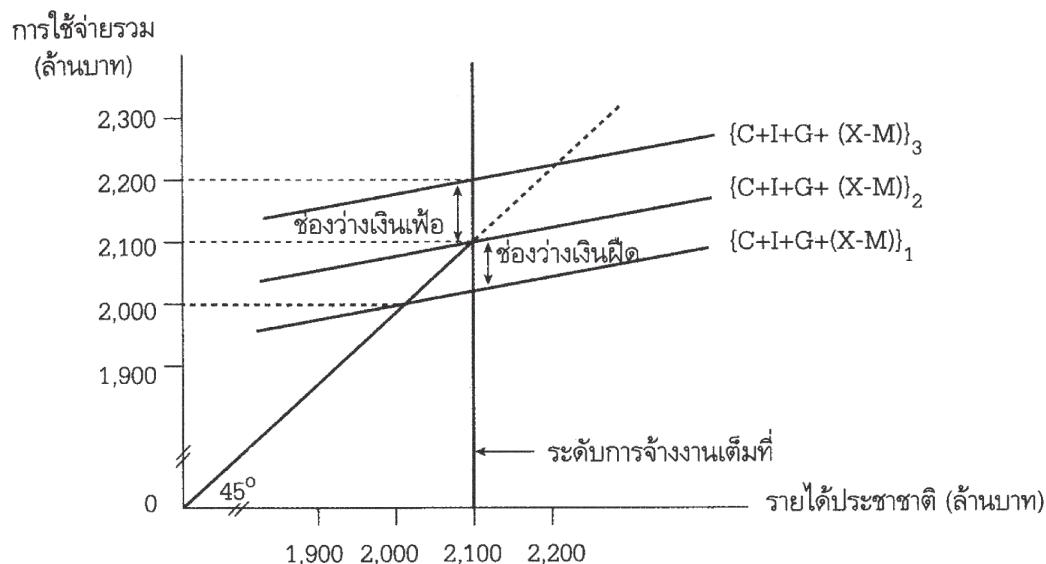
ภาพที่ 10.15 การเปลี่ยนแปลงระดับรายได้ประชาชาติ ดุลยภาพในระบบเศรษฐกิจแบบง่าย

ภาพที่ 10.16 การเปลี่ยนแปลงระดับรายได้ประชาชาติ ดุลยภาพในระบบเศรษฐกิจแบบเปิด

ใบหัคก์ # 10.15 รายได้ประชาชาติดุลยภาพและรายได้ประชาชาติเมื่อมีการจ้างงานเต็มที่

ระดับรายได้ประชาชาติดุลยภาพต่างกับระดับรายได้ประชาชาติเมื่อมีการจ้างงานเต็มที่ รายได้ประชาชาติดุลยภาพอาจต่ำกว่าหรือเท่ากับหรือสูงกว่าระดับรายได้ประชาชาติเมื่อมีการจ้างงานเต็มที่ก็ได้

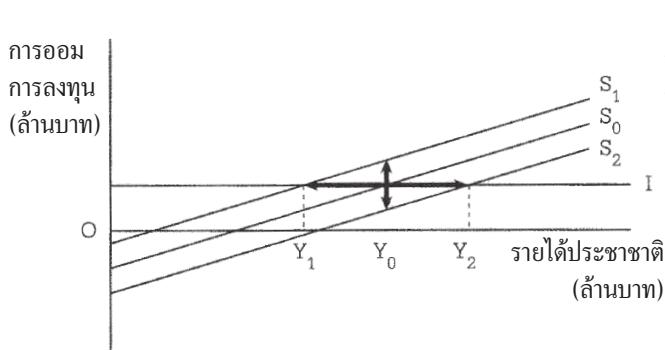

ภาพที่ 10.17 รายได้ประชาชาติดุลยภาพและรายได้ประชาชาติเมื่อมีการจ้างงานเต็มที่

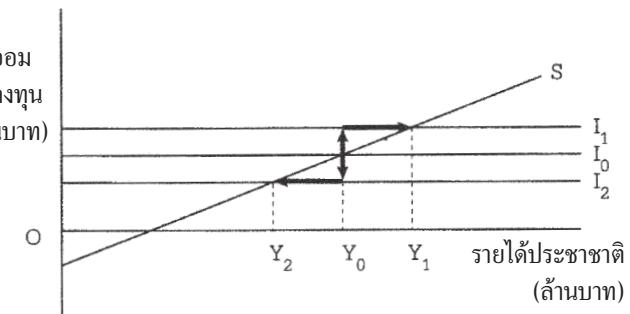
จากภาพข้างต้น รัฐบาลต้องการให้การใช้จ่ายรวมเป็นเล่นๆ ได้ จะทำได้อย่างไร ?

ใบหัคก์ # 10.16 การเปลี่ยนแปลงระดับรายได้ประชาชาติเมื่อพิจารณาด้านกระแสการไหลเข้าและกระแสการไหลออกของรายได้ในระบบเศรษฐกิจ

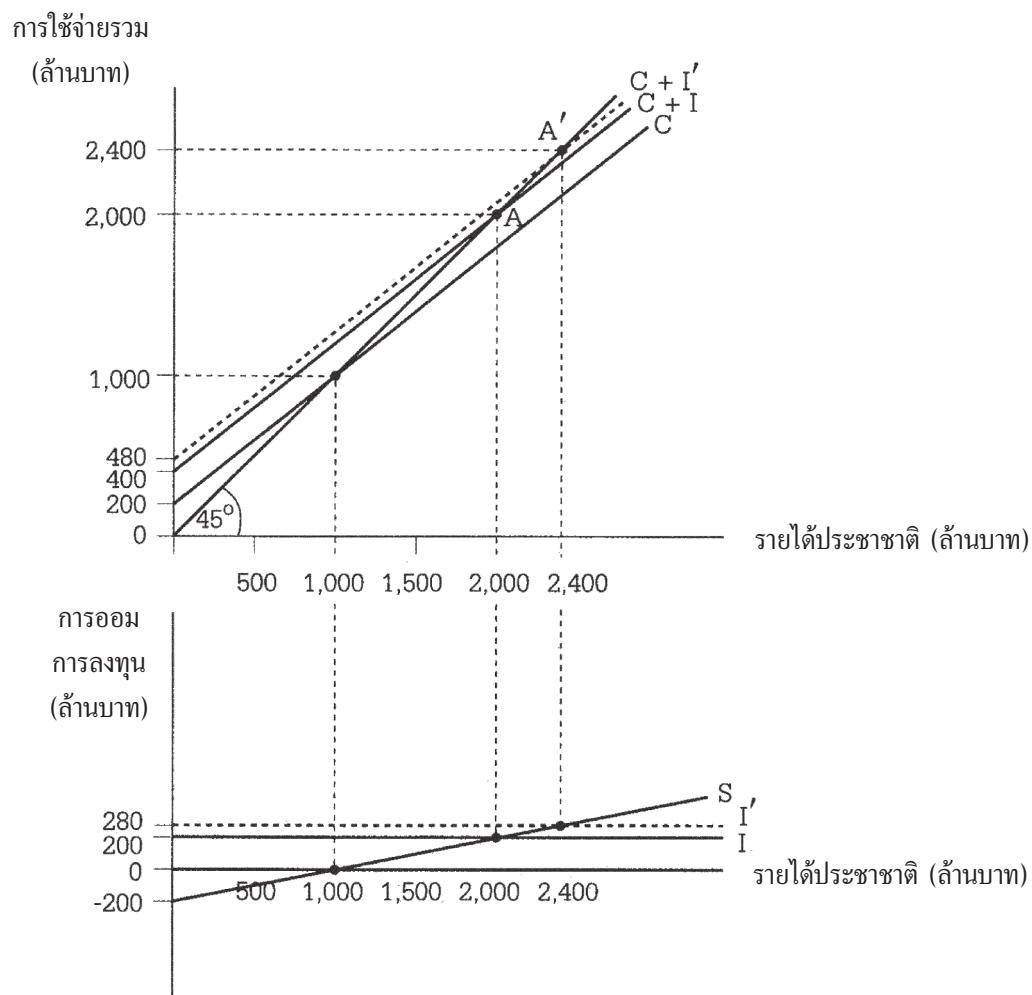
การเปลี่ยนแปลงระดับรายได้ประชาชาติ พิจารณาด้านกระแสการไหลเข้าและกระแสการไหลออกของรายได้ในระบบเศรษฐกิจ

ภาพที่ 10.18 การเปลี่ยนแปลงระดับรายได้ประชาชาติดุลยภาพเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการออม

ภาพที่ 10.19 การเปลี่ยนแปลงระดับรายได้ประชาชาติดุลยภาพเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการลงทุน

ໂສຕ້ຫັນ # 10.18 ທຄະກູວ່າດ້ວຍຕົວທີແລກຮະບວນການທຳມານຂອງຕົວທີ

ຕົວທີ (Multiplier) ຄືດຄ່າທີ່ບອກໃຫ້ຮາບວ່າຮາຍໄດ້ປະຫາພາດຈະເປີຍແປລ່ງໄປເປັນຈຳນວນກີ່ເທົ່າຂອງການເປີຍແປລ່ງການໃຊ້ຈ່າຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ

ທຄະກູວ່າດ້ວຍຕົວທີ ອີນຍາຍວ່າຄ້າທີ່ການເປີຍແປລ່ງແປລ່ງການໃຊ້ຈ່າຍ ຮາຍໄດ້ປະຫາພາດຈະເປີຍແປລ່ງໄປມາກກວ່າການເປີຍແປລ່ງການໃຊ້ຈ່າຍນັ້ນຫຍາຍເທົ່າ ການໃຊ້ຈ່າຍທີ່ເປີຍແປລ່ງໄປນີ້ຈະເປັນການເປີຍແປລ່ງຂອງການບຣິໂກດ ການລົງທຸນ ການໃຊ້ຈ່າຍຂອງຮັບປາລ ມີການສ່ວນອອກສູຫຼືກີ່ໄດ້

ຕົວຢ່າງຈາກກາພທີ 10.20 ຈະເຫັນວ່າເມື່ອການລົງທຸນເພີ່ມຂຶ້ນ 80 ລ້ານບາທ ລ່ວມໃຫ້ຮາຍໄດ້ປະຫາພາດເພີ່ມຂຶ້ນ 400 ລ້ານບາທ ດັ່ງນັ້ນກຣັນນີ້ຕົວທີມີຄ່າເທົ່າກັນ $400/80 = 5$

ຕາຮາງທີ 10.6 ອີນຍາຍຮະບວນການທຳມານຂອງຕົວທີ (ລ້ານບາທ)

ຈວດ ເວລາ (1)	ການເພີ່ມຂຶ້ນ ໃນການລົງທຸນຄົງແຮກ (ΔI) (2)	ການເພີ່ມຂຶ້ນ ໃນຮາຍໄດ້ປະຫາພາດ (ΔY) (3)	ການເພີ່ມຂຶ້ນ ໃນການບຣິໂກດ (ΔC) (4)	ການເພີ່ມຂຶ້ນ ໃນການອອນ (ΔS) (5)
1	80.00	80.00	64.00	16.00
2		64.00	51.20	12.80
3		51.20	40.96	10.24
4		40.96	32.77	8.19
5		32.77	26.21	6.55
6		26.21	20.97	5.24
7		20.97	16.78	4.19
8		16.78	13.42	3.36
9		13.42	10.74	2.68
10		10.74	8.59	2.15
ຜລຽມຂອງ 10 ຮອບ		357.05	285.64	71.40
ຜລຽມຂອງຮອບທີ 11 ຈຶ່ນໄປ		42.95	34.36	8.60
ຮມ		400.00	320.00	80.00

โปรดักส์ # 10.19 ตัวทวีในระบบเศรษฐกิจแบบง่าย

ตัวทวีในระบบเศรษฐกิจแบบง่าย ในที่นี้คือ **ตัวทวีของการลงทุน** (investment multiplier)

$$\text{กรณีนี้ } k = \frac{1}{1-MPC}$$

หรือ

$$k = \frac{1}{MPS}$$

จากตัวอย่าง $MPC = 0.8$ ดังนั้น ตัวทวีจะเท่ากับ $1/0.2 = 5$

ดังนั้น เมื่อมีการลงทุนเพิ่มขึ้น (ΔI) 80 ล้านบาท รายได้ประชาชาติจะเพิ่มขึ้น (ΔY) เท่าใด

$$\Delta Y = k\Delta I \quad \therefore \Delta Y = 5 \times 80 = 400 \text{ ล้านบาท}$$

จากตารางที่ 10.5 และภาพที่ 10.20 จะเห็นว่าเมื่อลงทุนเพิ่มขึ้นจาก 200 เป็น 280 ล้านบาท รายได้ประชาชาติจะเพิ่มขึ้น 400 ล้านบาท (คือเพิ่มจาก 2,000 เป็น 2,400 ล้านบาท)

โปรดักส์ # 10.20 ตัวทวีในระบบเศรษฐกิจที่มีรัฐบาล

1. ตัวทวีภาษี

$$k = \frac{-MPC}{1-MPC}$$

จากตัวอย่างนี้ ตัวทวีภาษี = $-0.8 / 0.2 = -4$

จากตารางที่ 10.7 จะเห็นว่าการเก็บภาษี 100 ล้านบาท ทำให้รายได้ประชาชาติลดลง 4 เท่า หรือลดลง 400 ล้านบาท นั่นคือลดลงจาก 2,000 ล้านบาทเหลือ 1,600 ล้านบาท (ดูตารางที่ 10.3 เทียบกับตารางที่ 10.7)

2. ตัวทวีการใช้จ่ายของรัฐบาล

2.1 กรณีการใช้จ่ายในการซื้อสินค้าและบริการ

คือเท่ากับตัวทวีของการลงทุน

$$k = \frac{1}{1-MPC}$$

จากตารางที่ 10.8 จะเห็นว่าเมื่อรัฐบาลใช้จ่ายซื้อสินค้าและบริการ 100 ล้านบาท รายได้ประชาชาติจะเพิ่มขึ้น 5 เท่า หรือเพิ่มขึ้น 500 ล้านบาท นั่นคือเพิ่มขึ้นจาก 2,000 ล้านบาทเป็น 2,500 ล้านบาท (ดูตารางที่ 10.3 เทียบกับตารางที่ 10.8)

2.2 การใช้จ่ายในรูปของเงินโอน

$$k = \frac{MPC}{1-MPC}$$

กรณีนี้จะเหมือนกับตัวทวีภาษี แต่เครื่องหมายตรงกันข้าม

นั่นคือ หากการใช้จ่ายของรัฐบาลเป็นการใช้จ่ายในรูปเงินโอน รายได้ประชาชาติจะเพิ่ม 4 เท่า คือจะเพิ่มจาก 2,000 ล้านบาทเป็น 2,400 ล้านบาท

3. ตัวทวีการลงทุนประมาณสมดุล จะมีค่าเท่ากับ 1 เสมอ

จากตัวอย่างเดิม ในระบบเศรษฐกิจแบบง่าย ระบบเศรษฐกิจอยู่ในดุลยภาพ ณ ระดับรายได้ประชาชาติ 2,000 ล้านบาท (ตารางที่ 10.3) ต่อมามีการเก็บภาษี 100 ล้านบาท ทำให้รายได้ลดลง 400 ล้านบาท (ตารางที่ 10.7) และเมื่อรัฐบาลใช้จ่ายซื้อสินค้าและบริการ 100 ล้านบาท ทำให้รายได้เพิ่มขึ้น 500 ล้านบาท (ตารางที่ 10.8) จะเห็นว่ารายได้ประชาชาติเพิ่มขึ้นสูที่ 100 ล้านบาท รายได้ประชาชาติดุลยภาพใหม่จะเท่ากับ 2,100 ล้านบาท แสดงให้เห็นได้ในตารางที่ 10.9

โลตทัศน์ # 10.21 ตัวทวีเมื่อนำการส่งออกและการนำเข้ามาพิจารณาด้วย

กรณีนี้ ตัวทวีการค้าต่างประเทศ

$$K = \frac{1}{1 - MPC + MPM} \quad \text{หรือ} \quad \frac{1}{MPS + MPM}$$

โดย MPM ก็คือความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการนำเข้า หรือค่า m ในโลตทัศน์ # 10.10 นั้นเอง

โลตทัศน์ # 10.22 ตารางสรุปค่าตัวทวีต่างๆ

1. ตัวทวีการลงทุน

$$\frac{1}{1 - MPC} \quad \text{หรือ} \quad \frac{1}{MPS}$$

2. ตัวทวีการใช้จ่ายของรัฐบาลในการซื้อสินค้าและบริการ

$$\frac{1}{1 - MPC} \quad \text{หรือ} \quad \frac{1}{MPS}$$

3. ตัวทวีการใช้จ่ายของรัฐบาลในรูปเงินโอน

$$\frac{MPC}{1 - MPC} \quad \text{หรือ} \quad \frac{MPC}{MPS}$$

4. ตัวทวีภาษี

$$\frac{-MPC}{1 - MPC} \quad \text{หรือ} \quad \frac{-MPC}{MPS}$$

5. ตัวทวีการค้าต่างประเทศ

$$\frac{1}{1 - MPC + MPM} \quad \text{หรือ} \quad \frac{1}{MPS + MPM}$$

หน่วยที่ 11

การคลังและนโยบายการคลัง

โสตทัศน์ # 11.1 แนวคิดเกี่ยวกับการคลังและนโยบายการคลัง

สาเหตุที่รัฐบาลเข้ามามีบทบาทในทางเศรษฐกิจ

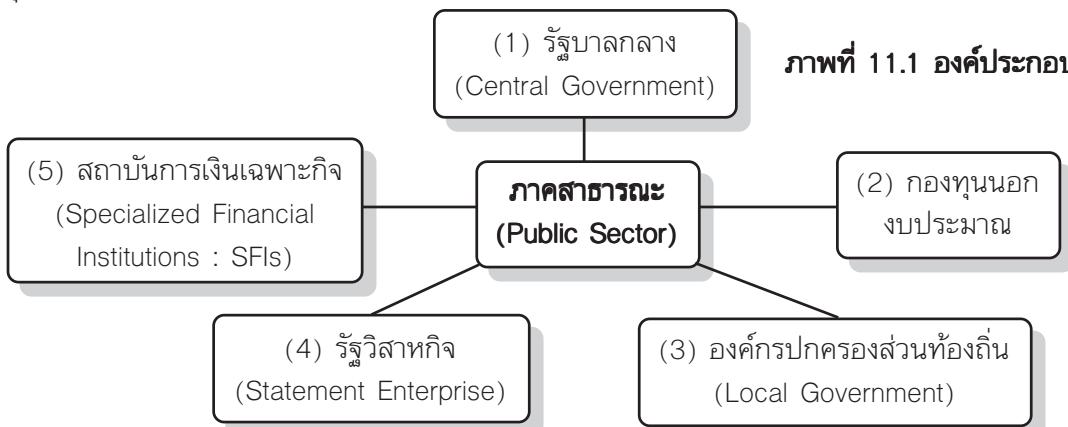
- 1) เพื่อให้การจัดสรรงทรัพยากรสามารถสนองต่อความต้องการของคนในประเทศให้ได้รับความพอยใจสูงสุด และมีประสิทธิภาพมากที่สุด
- 2) เพื่อให้การจัดสรรการกระจายรายได้ในสังคมมีความเป็นธรรม
- 3) เพื่อให้ระบบเศรษฐกิจมีความเจริญเติบโต
- 4) เพื่อให้ระบบเศรษฐกิจมีเสถียรภาพภายในและเสถียรภาพภายนอก
- 5) เพื่อจัดหารถน้ำสาธารณะ (public goods) บริการให้แก่ประชาชน
- 6) เพื่อให้การผลิตสินค้าและบริการที่ก่อให้เกิดผลกระทบภายนอกอยู่ในระดับที่เหมาะสม
- 7) เพื่อจัดหารถน้ำสาธารณะป้องกันที่ต้องใช้เงินลงทุนจำนวนมาก ซึ่งภาคเอกชนไม่สามารถทำได้ หรือทำได้แต่อาจจะต้องเป็นกิจการผูกขาด
- 8) เพื่อให้เกิดการแข่งขันในระบบเศรษฐกิจอย่างมีประสิทธิภาพ

นโยบายการคลัง (fiscal policy) หมายถึง นโยบายที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของภาครัฐทางด้านรายรับรายจ่าย การก่อหนี้สาธารณะ และการบริหารเงินคงคลัง โดยการตัดสินใจต่างๆ ดังกล่าวจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อตัวประเทศฯ ทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ระดับอุปสงค์รวม ระดับราคา อัตราดอกเบี้ย ระดับรายได้ประชาชาติ ส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ ดุลการชำระเงินและอัตราแลกเปลี่ยน เป็นต้น

บทบาทหรือหน้าที่ของนโยบายการคลัง คือ เพื่อบรรลุเป้าหมายที่สำคัญทางเศรษฐกิจ 4 ประการ ได้แก่ การรักษาความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ การกระจายรายได้และทรัพย์สินอย่างเป็นธรรม และการจัดสรรงทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

โสตทัศน์ # 11.2 องค์ประกอบนโยบายการคลัง

นโยบายการคลังมีขอบเขตกว้างขวาง โดยถือเป็นการดำเนินนโยบายการคลังของภาคสาธารณะ ซึ่งครอบคลุมถึงหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

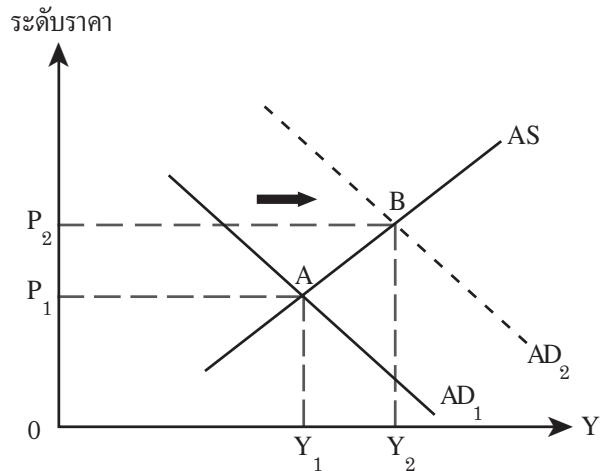
ใบทัศน์ # 11.3 ความเชื่อมโยงระหว่างนโยบายการคลังกับเศรษฐกิจมหภาค

นโยบายการคลังกับเศรษฐกิจมหภาค

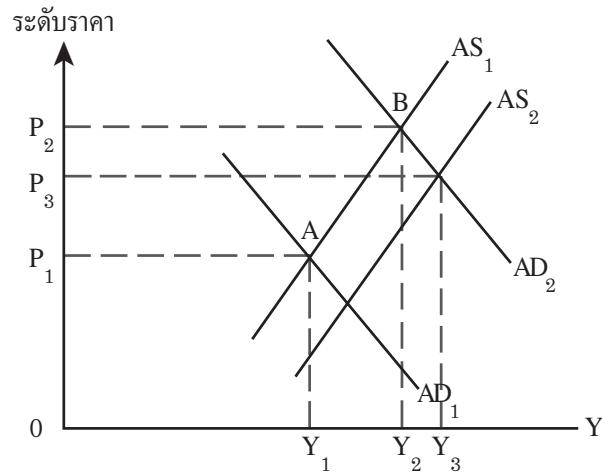
การใช้นโยบายการคลังในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจสามารถจำแนกออกเป็น 2 ลักษณะ คือ นโยบายการคลังแบบขยายตัว และนโยบายการคลังแบบหดตัว

ตารางที่ 11.1 ประเภทนโยบายการคลัง

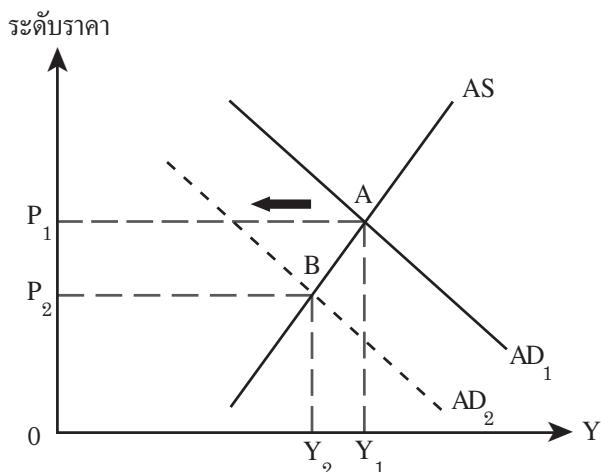
นโยบายการคลังแบบขยายตัว (expansionary fiscal policy)	นโยบายการคลังแบบหดตัว (contractionary fiscal policy)
<ul style="list-style-type: none"> เพิ่มการใช้จ่ายของรัฐ ($G \uparrow$) ลดการจัดเก็บภาษี ($T \downarrow$) <p>>> ส่งผลทำให้ภาคการบริโภคและการลงทุนเพิ่มขึ้น ($C \uparrow & I \uparrow$)</p>	<ul style="list-style-type: none"> ลดการใช้จ่ายของรัฐ ($G \downarrow$) เพิ่มการจัดเก็บภาษี ($T \uparrow$) <p>>> ส่งผลทำให้ภาคการบริโภคและการลงทุนลดลง ($C \downarrow & I \downarrow$)</p>

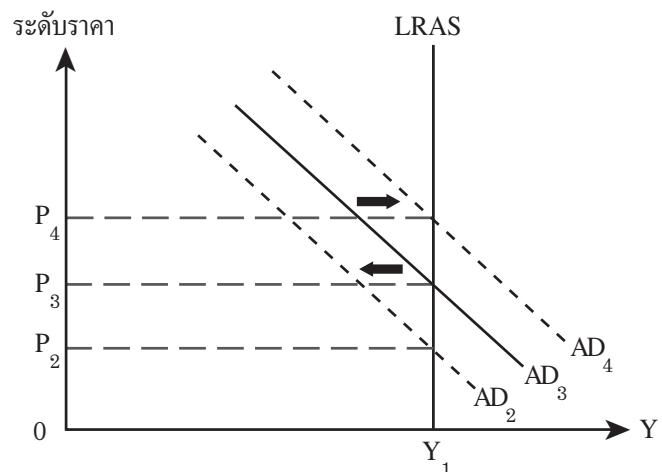
ภาพที่ 11.2 ผลการใช้นโยบายการคลังแบบขยายตัวโดยการเพิ่มขึ้นของการใช้จ่ายของรัฐบาล

ภาพที่ 11.3 ผลการใช้นโยบายการคลังแบบหดตัวโดยการใช้จ่ายของรัฐบาลและลดการจัดเก็บภาษี

ภาพที่ 11.4 ผลการใช้นโยบายการคลังแบบหดตัว

ภาพที่ 11.5 ผลการใช้นโยบายการคลังภายใต้เงื่อนไขทางรวมระยะยาว (LRAS)

ໂສຕ້ຫັນ # 11.4 ຕັວທີກາງດ້ານໂຍນາກຄລັງ

ຕັວທີ (multiplier) ໝາຍຄື່ງ ຄໍາສົມປະລິກີ້ນທີ່ເນື່ອງກຸນນຳມາຄຸນກັບຂາດຂອງການເປົ່າປະໂຫຍດໃນຮາຍຈ່າຍມາລຽມ ຈະໄດ້ຄ່າທີ່ນຳກຸນໃຫ້ການວ່າຮາຍໄດ້ປະຫາພາດຈະເປົ່າປະໂຫຍດໄປເປັນຈຳນວນກີ່ເທົ່າຂອງການເປົ່າປະໂຫຍດຂອງຮາຍຈ່າຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ ທີ່ກີ່ນຳກຸນ ອັດຮາລ່ວນຂອງການເປົ່າປະໂຫຍດຮາຍໄດ້ປະຫາພາດຕ່ອງການເປົ່າປະໂຫຍດຂອງຮາຍຈ່າຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ

ຕັວທີການໃຊ້ຈ່າຍຮູບນາລ (spending multiplier) ໝາຍຄື່ງ ການເປົ່າປະໂຫຍດຂອງການໃຊ້ຈ່າຍຂອງຮູບນາລ ຜົ່ງຈະ ທຳໃຫ້ອຸປສົງຄໍມາລຽມເປົ່າປະໂຫຍດໄປເທົ່າໄດ້

$$\text{Spending Multiplier} = \frac{\Delta Y}{\Delta G} = \frac{1}{1 - MPC}$$

ໂດຍທີ່ MPC = ຄວາມໂນັ້ນເອີ້ນລ່ວນເພີ່ມໃນການບັນໂດກ (Marginal Propensity to Consume: MPC)

ຕັວທີກາຍ (tax multiplier) ໝາຍຄື່ງ ການເປົ່າປະໂຫຍດຂອງກາຍ ຜົ່ງຈະ ທຳໃຫ້ອຸປສົງຄໍມາລຽມເປົ່າປະໂຫຍດໄປເທົ່າໄດ້

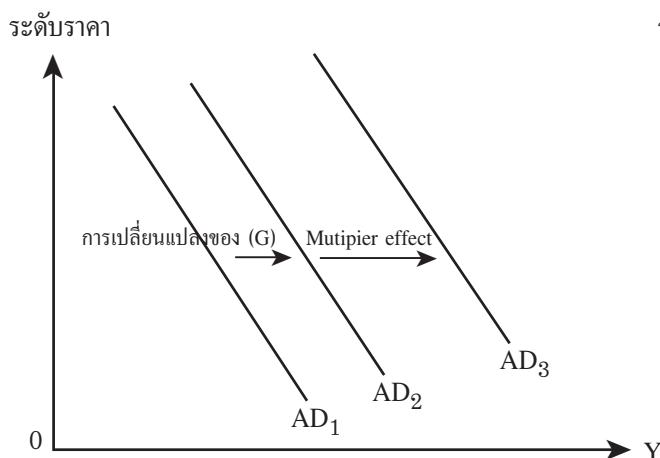
$$\text{Tax Multiplier} = \frac{\Delta Y}{\Delta T} = \frac{-MPC}{1 - MPC}$$

ຕັວທີງປະມານສົມດຸດ (balanced budget multiplier) ໝາຍຄື່ງ ຕັວທີກາຍຈ່າຍຂອງຮູບນາລຣາມກັບຕັວທີກາຍ ມີຄ່າເທົ່າກັບ 1

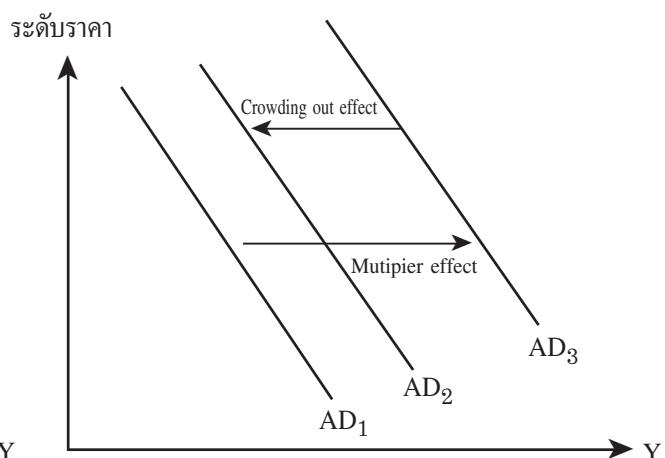
$$\begin{aligned}\text{Balanced Budget Multiplier} &= \text{Spending multiplier} + \text{Tax multiplier} \\ &= \text{Spending multiplier} + (1 + \text{Spending multiplier}) \\ &= 1\end{aligned}$$

ອຍ່າງໄຮຖາມ ເນື່ອງຈາກເງື່ອນໄຂຕ່າງໆ ທີ່ຈະ ທຳໃຫ້ຕັວທີງປະມານສົມດຸດເທົ່າກັບ 1 ມີໜາຍປະກາດ ແລະ ເປັນໄປໄດ້ຍ້າກທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນຈິງພ້ອມກັນທັງໝາດ ດັ່ງນັ້ນ ກຣນີທີ່ຕັວທີງປະມານສົມດຸດຈະເທົ່າກັບ 1 ຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນໄດ້ຍ້າກ

ຜລກະທບຂອງຕັວທີ

ກາພີ້ 11.6 ຜລກະທບຂອງຕັວທີ

ກາພີ້ 11.7 ການເຄລື່ອນຢ້າຍອຸປສົງຄໍມາລຽມ

ກາຮັກຊາເສົ່າຍກາພໂດຍອັດໂນມັດ (automatic stabilization) ຂີ່ ນໂຍນາຂອງຮູບນາລທີ່ມີຜລທຳໃຫ້ຮະບບເສຣ່ອງກິຈປ່ວນຕົວເຂົ້າສູ່ເສົ່າຍກາພເອງໂດຍອັດໂນມັດ ໂດຍຮູບນາລໂດຍຮູບນາລໄມ່ຕ້ອງດໍາເນີນມາຕາກຖຸກຄວັງທີ່ເສຣ່ອງກິຈກຳ ພາຍໃຕ້ເສົ່າຍກາພ ໄດ້ແກ່ ນໂຍນາກາຈັດເກັບກາຍ໌ຮ່າຍໄດ້ໃນອັດຮາກ້າວໜ້າ

ໂສຕ້ຫັນ # 11.5 ປະເທດຂອງໂຍນາຍກາຣຄລັງ

ປະເທດຂອງໂຍນາຍກາຣຄລັງ ແບ່ງອອກໄດ້ເປັນ 3 ປະເທດ

1. ຂົນປະມານແບນສມດຸລ (balance budget) ສືບ ການເກີບຮາຍໄດ້ຮູບປາລເທົກບໍາຮາຍຈ່າຍນປະມານ ນິຍມໃຊ້ໃນຂ່ວງກວະເສດຖະກິຈປກຕີ

2. ຂົນປະມານແບນເກີນດຸລ (surplus budget) ພຣຶອນໂຍນາຍກາຣຄລັງແບນທົດຕ້ວ ສືບ ການຈັດທຳນປະມານ ໂດຍກາລດຮາຍຈ່າຍຂອງຮູບປາລ ແລະກາເພີ່ມກາຍີ ທຳໄໜ້ຮາຍໄດ້ທັ້ງໝົດສູງກວ່າຮາຍຈ່າຍທັ້ງໝົດຂອງຮູບປາລ

3. ຂົນປະມານແບນขาดດຸລ (deficit budget) ພຣຶອນໂຍນາຍກາຣຄລັງແບນຢາຍຕ້ວ ສືບ ການຈັດທຳນປະມານ ໂດຍກາເພີ່ມຮາຍຈ່າຍຂອງຮູບປາລ ແລະກາລດກາຍີ ທຳໄໜ້ຮາຍໄດ້ທັ້ງໝົດນ້ອຍກວ່າຮາຍຈ່າຍທັ້ງໝົດຂອງຮູບປາລ

ຕາມກຳນົດ 11.2 ເຄື່ອງນີ້ຂອງໂຍນາຍກາຣຄລັງເພື່ອໃຫ້ບຽນເປົ້າໝາຍທາງເສດຖະກິຈຂອງປະເທດ

ເປົ້າໝາຍທາງເສດຖະກິຈ	ເຄື່ອງນີ້ຂອງໂຍນາຍກາຣຄລັງ
<p>1. ຄວາມເຈີຍເຕີບໂທທາງເສດຖະກິຈ</p> <ul style="list-style-type: none"> ການຂໍາຍົດຕ້ວຂອງກາລົງທຸນ ການຜລິຕ ການຈຳງານ ແລະກິຈກະນົມທາງເສດຖະກິຈ ຜລິດກັນທີມວາລວມກາຍໃນປະເທດ (GDP) ເພີ່ມຂຶ້ນໃນອັຕຣາທີສູງຂຶ້ນ 	<p>ການຟືກສະຫຼຸບກິຈຂາຍຕ້ວເກີນຄັກຍົກພາບ</p> <ul style="list-style-type: none"> ຈັດທຳນປະມານເກີນດຸລ ພຣຶອນຂົນປະມານສມດຸລ ລັດກາໃຊ້ຈ່າຍຂອງຮູບປາລ ເພີ່ມການຈັດເກີບກາຍີ ເພື່ອລົດກາໃຊ້ຈ່າຍກາຄເອກົນ <p>ການຟືກສະຫຼຸບກິຈຈະລວດຕ້ວ</p> <ul style="list-style-type: none"> ຈັດທຳນປະມານขาดດຸລ ເພີ່ມການໃຊ້ຈ່າຍຂອງຮູບປາລ ລັດກາຍີເພື່ອກະຕຸ້ນການໃຊ້ຈ່າຍກາບປົງປາດແລກການ ລັງທຸນກາຄເອກົນ
<p>2. ເສັ່ນຍາກພາຫາງເສດຖະກິຈ</p> <p>ເສັ່ນຍາກພາຍໃນປະເທດ</p> <ul style="list-style-type: none"> ການຮັກໜາເສັ່ນຍາກພາກາຄາ (ອັຕຣາເຈີນເຟົ້ວ) ການຮັກໜາຮະດັບການຈຳງານໃຫ້ເໜາະສົມ (ອັຕຣາກາວ່າງງານ) 	<p>ການຟືກສະຫຼຸບກິຈເຈີນເຟົ້ວສູງ</p> <ul style="list-style-type: none"> ຈັດທຳນປະມານເກີນດຸລ ລັດກາໃຊ້ຈ່າຍຂອງຮູບປາລ ເພີ່ມການຈັດເກີບກາຍີ <p>ການຟືກສະຫຼຸບກິຈກົດການວ່າງງານ</p> <ul style="list-style-type: none"> ຈັດທຳນປະມານขาดດຸລ ເພີ່ມການໃຊ້ຈ່າຍຂອງຮູບປາລ ລັດກາຈັດເກີບກາຍີ
<p>ເສັ່ນຍາກພາຍນອກປະເທດ</p> <ul style="list-style-type: none"> ສູນະດຸລກາຮັກຕ້າ ດຸລກາຮັກໜ້າ ກະຮະໜີ້ ຕ່າງປະເທດ ສູນະເຈີນລໍາຮອງຮ່ວ່າງປະເທດ ແລະອັຕຣາແລກເປົ່າຍືນອູ້ໃນຮະດັບທີເໜາະສົມ 	<p>ການຟືກສະຫຼຸບກິຈກົດກາຮັກຕ້າ/ ດຸລບັງຢູ່ເຈີນສະພັດ</p> <ul style="list-style-type: none"> ໃໝ່ມາຕຽກກາຍີທີ່ເອົ້ວຕ່ອງການລ່ວມກົດ ແລະຈະລວດການນຳເຂົາ <p>ການຟືກສະຫຼຸບກິຈກົດກາຮັກຕ້າ/ ດຸລບັງຢູ່ເຈີນສະພັດ</p> <ul style="list-style-type: none"> ເພີ່ມການໃຊ້ຈ່າຍຮູບປາລ ໂດຍເລີ່ມຕົ້ນການລົງທຸນທີ່ຕ້ອງມີລັດລວມມູລຄ່າການນຳເຂົາສູງ

ສົດທັນ # 11.5 ປະເກາທຂອງນໂຍບາຍກາຣຄລັງ (ຕ່ອ)

ຕາມທີ 11.2 ເຄື່ອງນິ້ວຂອງນໂຍບາຍກາຣຄລັງເພື່ອໃຫ້ບໍລິສັດປໍາໜາຍທາງເສດຖະກິຈຂອງປະເທດ (ຕ່ອ)

ປໍາໜາຍທາງເສດຖະກິຈ	ເຄື່ອງນິ້ວຂອງນໂຍບາຍກາຣຄລັງ
<p>3. ດຳເນີນທີ່ມີຄວາມປ່ອນໄຫວ້າ (ການກະຈາຍຮູບແບບທີ່ມີຄວາມປ່ອນໄຫວ້າ)</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ການກະຈາຍຄວາມຈົງລຸ່ມແລກການພັດທະນາໄປສູ່ ປະຫາງນ ● ລົດຊ່ວຍຮູບແບບທີ່ມີຄວາມປ່ອນໄຫວ້າ ແລະ ລົດປ່ອນໄຫວ້າ ທາງລັ້ງຄມ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ຈັດສຽງບປະມານສູ່ກຸມົມົງກາດແລກທົ່ວປົ້ນ ເພື່ອໃຫ້ເກີດການສ້າງງານ ສ້າງຮູບແບບທີ່ມີຄວາມປ່ອນໄຫວ້າ ● ໃຊ້ມາຕրກາດ້ານກາຍືເພື່ອຍກເວັນແລກທະຍ່ອນ ການເລີຍກາຍືເງິນໄດ້ແກ່ຜູ້ມີຮາຍໃດນີ້ຍ
<p>4. ດຳເນີນທີ່ມີຄວາມປ່ອນໄຫວ້າ (ການຈັດສຽງຮູບແບບທີ່ມີຄວາມປ່ອນໄຫວ້າ)</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ການປັບໂຄງສ້າງການຜລິດແລກການບຣິໂກດ ● ການລົດດິນທຸນການໃໝ່ທັກພາກ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ໃຊ້ມາຕրກາດກາຍືເພື່ອຈູງໃຈໃຫ້ກາກການຜລິດ ● ເພີ່ມກາລົງທຸນໃນໂຄງສ້າງພື້ນຖານຂອງປະເທດ

ໂສຕທັນ # 11.6 ເຄື່ອງມືແລະ ພັດທະນາໃຫ້ເຄື່ອງມືຂອງໂຍບາຍກາຣຄລັງ

ນໂຍບາຍກາຣຄລັງ ທີ່ລຳຄັ້ງມືອູ້ໝໍ 4 ດ້ວນ

1. ນໂຍບາຍດໍານາຍຈ່າຍ
2. ນໂຍບາຍດໍານາຍໄດ້
3. ນໂຍບາຍດໍານາກຮູ້ຍື່ນ
4. ນໂຍບາຍດໍານາກຮັບຍື່ນ

ກາຣດໍາເນີນໂຍບາຍກາຣຄລັງກັບກາຣຮັກໝາເສົ່ຽກພາບເສຣະຮູ້ກິຈກາຍໃນປະເທດ

1. ກາຣໃຫ້ໂຍບາຍກາຣຄລັງເພື່ອແກ້ປັບປຸງທາເຈີນເພື່ອ ໂດຍຫລັກກາຣແລ້ວກາວະເຈີນເພື່ອເກີດຈາກສາເຫຼຸດຫລັກ 2 ປະກາຣໄດ້ແກ່ ດ້ວນອຸປະສົງ (demand-pull) ແລະ ດ້ວນອຸປະຖານທີ່ວິດດ້ານດັນທຸນ (cost-push) ແລະ ພລທີ່ເກີດຂຶ້ນຢ່ອມແຕກຕ່າງກັນ ດັນນັ້ນ ກາຣທີ່ຈະພິຈາລະນານໍາໂຍບາຍກາຣຄລັງມາໃຫ້ເພື່ອແກ້ປັບປຸງທາເຈີນເພື່ອ ຈຶ່ງກາຣດໍາເນີນມາຕາກາຣທີ່ເໜາະສມກັບສາເຫຼຸດ ຂອງກາຣເກີດເຈີນເພື່ອແຕ່ລະປະເທດແລະສາມາຄະແກ້ໄຂເພື່ອໃຫ້ເກີດປະລິທີ່ກາພມາກ

2. ກາຣໃຫ້ໂຍບາຍກາຣຄລັງເພື່ອແກ້ປັບປຸງທາເຈີນຝຶດ ໂດຍໃໝ່ມາຕາກາຣເພີ່ມກາຣໃຫ້ຈ່າຍຂອງຮູ້ບາລຫົວກາລດກາຍໃໝ່ ເພື່ອກະຕຸນໃຫ້ຮະບບເສຣະຮູ້ກິຈມີກາຣຂາຍລືນຄຳມາກີ່ນີ້ ຜູ້ຜົລິຕົມີກາຣລົງທຸນເພື່ອຜົລິຕົມົນຄຳເພີ່ມຂຶ້ນ ລ່ວມໃຫ້ກາຣຈ້າງງານ ແລະ ຮາຍໄດ້ຂອງປະຊາບນີ້ເພີ່ມຂຶ້ນໃນທີ່ສຸດ

3. ກາຣໃຫ້ໂຍບາຍກາຣຄລັງເພື່ອແກ້ປັບປຸງທາກາຣວ່າງງານ ໃ້ມາຕາກາຣເພີ່ມກາຣໃຫ້ຈ່າຍຂອງຮູ້ບາລ ເພື່ອກະຕຸນອຸປະສົງຮ່ວມກາຍໃນປະເທດໃຫ້ເພີ່ມຂຶ້ນ ຫົວກາລດກາຍໃໝ່ທີ່ເກີຍກັບກາຣຜົລິຕົມ ເພື່ອຂ່າຍໃຫ້ຜູ້ຜົລິຕົມສາມາຄະຜົລິຕົມແລະຂາຍລືນຄຳໄດ້ ລ່ວມໃກ່ກາຣຈ້າງງານເພີ່ມຂຶ້ນ

ກາຣດໍາເນີນໂຍບາຍກາຣຄລັງກັບກາຣຮັກໝາເສົ່ຽກພາບເສຣະຮູ້ກິຈກາຍນອກປະເທດ

ຮູ້ບາລຈຳເປັນຕ້ອງເຂົ້າມາດູແລ້ວນ່າງກາຣໃຫ້ເຄື່ອງມືທາກກາຣຄລັງຕ່າງໆ ກັນໄປ ເຊັ່ນ

1. ກຣນີ່ທີ່ດຸລກາຮ່າຮະເຈີນເກີດກາຮາດດຸລວັນເນື່ອງຈາກກາຮາດດຸລກາຮ່າແລະດຸລບັນຍື່ດີນສະພັດ ຮູ້ບາລອາຈ ດໍາເນີນມາຕາກາຣດໍານາກາລດກາຍໃຫ້ຈ່າຍກາຣຮູ້ ເພື່ອລົດຄວາມຕ້ອງການນຳເຂົ້າເພື່ອຜົລິຕົມົນຄຳແລະບົກການ ປະກອບກັບ ອາຈດໍາເນີນມາຕາກາຣທາງກາຍໃໝ່ເພື່ອລ່ວມເລີ່ມກາຣລ່ວມອອກໄປພຣັ້ນ ຖ້າ ກັນ ໂດຍກາຣຍົກເວັ້ນຫົວລົດຫຍ່ອນກາຣເກີບກາຍໃໝ່ ກາຣລ່ວມອອກເພື່ອລົນບັນສຸນໃໝ່ ກາຣລ່ວມອອກມາກີ່ນີ້ ຫົວກາຣປ່ວນເພີ່ມກາຍື່ນໍາເຂົ້າເພື່ອລົດການນຳເຂົ້າ ດຸລກາຮ່າກີ່ຈະຄ່ອຍໆ ປັບຕັດວິ່ນຕ່ອໄປ

2. ກຣນີ່ທີ່ດຸລກາຮ່າຮະເຈີນຮາດດຸລເນື່ອງຈາກຄວາມເສີ່ບເປີຍບ້ານເຈີນທຸນ ຮູ້ບາລອາຈ ດໍາເນີນມາຕາກາຣທ້ານກາຍໃໝ່ ເພື່ອລ່ວມເລີ່ມໃຫ້ມີເຈີນທຸນໄໝລ່າຍເຂົ້າປະເທດມາກີ່ນີ້ ເຊັ່ນ ກາຣລົດວັດຮາກາຍື່ນປະເທດທີ່ຈະເຂົ້າໃຫ້ຮູ້ກິຈລ່ວມເຈີນທີ່ເປັນ ພົກກໍໄຣກລັບປະເທດ ກາຣລົດຫຍ່ອນກາຍື່ເຈີນໄດ້ຫົວກາຍື່ກາຮ່າລົດກົງກິຈກາຣທີ່ໄດ້ຮັບກາຣລ່ວມເລີ່ມທີ່ເປັນກາຣລົງທຸນ ຈາກຕ່າງປະເທດ

3. ກຣນີ່ທີ່ດຸລກາຮ່າຮະເຈີນຮ່ວງປະເທດຮາດດຸລເນື່ອງຈາກບັນຍື່ເຈີນໂອນມີຄ່າເປັນລົບ ພ້າຍຄວາມວ່າ ປະເທດທີ່ໄດ້ຮັບເຈີນຂ່າຍເໜື້ອ ເຈີນບົກກາຈາກ ເຈີນໃຫ້ເປົ່າ ແລະ ເຈີນປະເທດອື່ນ ຈາກຕ່າງປະເທດ ຫົວຈາກອົງກົດກິຈກາຣຮ່າຮ່ວງປະເທດ ມີນ້ອຍກ່າວ່າເຈີນປະເທດດັ່ງກ່າວ່າທີ່ລ່ວມອອກໄປນອກປະເທດ ກາຣແກ້ປັບປຸງທາດັ່ງກ່າວ່າຕ້ອງເກີຍກັບນີ້ໂຍບາຍຮູ້ບາລ ເຊັ່ນ ກາຣຂອງຄວາມຂ່າຍເໜື້ອຈາກຕ່າງປະເທດມາກີ່ນີ້

ໂສຕ້ຫັນ # 11.6 ເຄື່ອງມືອແລະຫລັກການໃຊ້ເຄື່ອງມືອຂອງໂຍບາຍກາຣຄລັງ (ຕ່ວ)

ຕາງທີ 11.3 ດ້ວຍຢ່າງໂຍບາຍກາຣຄລັງ ຂອບເຂດການດໍາເນີນງານ ຜູ້ຮັບຜິດຊອບໃນການບວງການແລະເຄື່ອງມືອໂຍບາຍກາຣຄລັງ ຂອງຮູ້ບາລໄທ

ນໂຍບາຍກາຣຄລັງ/ ຂອບເຂດ/ ຜູ້ຮັບຜິດຊອບ	ເຄື່ອງມືອໂຍບາຍກາຣຄລັງ
<p>ນໂຍບາຍດ້ານຮາຍໄດ້ (ການເປົ້າແລະໄຟ້ການເປົ້າ)</p> <p>ຂອບເຂດ: ການກຳໜັດ ການປັບປຸງແປ່ງ ທີ່ການແກ້ໄຂ ອັຕະການເປົ້າການແລະສູ່ນການການເປົ້າການ ແລະຮາຍໄດ້ອື່ນໆ</p> <p>ໜ່ວຍງານທີ່ຮັບຜິດຊອບ: ກະທຽວກາຣຄລັງ (ກະມສຣພາກ ກະມສຣພສາມີຕ ກະມສຸລກາກ ກະມອນຮັກໝໍ ແລະລຳນັກງານຄະນະການໂຍບາຍ ຮູ້ວິສາຫກິຈ)</p>	<p>ການີ້ທາງດຽວ</p> <ol style="list-style-type: none"> ການເຈິ່ງໄດ້ນິບຸຄຄລ໌ຮຽມດາ ການເຈິ່ງໄດ້ນິບຸຄຄລ <p>ການີ້ທາງອ້ອມ</p> <ol style="list-style-type: none"> ການີ້ມູລຄ່າເພີ່ມ (value added tax) ການີ້ສຣພສາມີຕ <p>ເຈິ່ງນໍາສັ່ງກໍາໄວ້ຂອງຮູ້ວິສາຫກິຈ ຄ່າຮຽມເນື່ອມອື່ນໆ</p>
<p>ນໂຍບາຍຮາຍຈ່າຍ (ນໂຍບາຍຮາຍຈ່າຍລາອາຮະນະ)</p> <p>ຂອບເຂດ: ການກຳໜັດວັງເຈິ່ງນບປະມານຮາຍຈ່າຍ ການອຸນຸມຕິຈັດສຣງນປະມານຮາຍຈ່າຍ ແລະການບວງການ ການເບີກຈ່າຍ</p> <p>ໜ່ວຍງານທີ່ຮັບຜິດຊອບ: ລຳນັກງານນບປະມານແລະ ກະທຽວກາຣຄລັງ (ກະມບັງຫຼືກາລັງ)</p>	<p>ຮາຍຈ່າຍຈາກນປະມານ</p> <p>ຮາຍຈ່າຍຈາກເຈິ່ງກັ້ວຕ່າງປະເທດ</p> <ol style="list-style-type: none"> ຮາຍຈ່າຍສັນສູນການດໍາເນີນງານຕາແພນ ຮາຍຈ່າຍສັນສູນໂຄງການເງິ່ນດ່ວນ ຮາຍຈ່າຍອຸດທານຸນທ້ານສວັສດີການລັ້ງຄມ <p>ຮາຍຈ່າຍຂອງຮູ້ວິສາຫກິຈ</p>
<p>ນໂຍບາຍດ້ານກູ້ຢືນ (ນໂຍບາຍດ້ານກົດໜີ້ລິນ)</p> <p>ຂອບເຂດ: ການກຳໜັດແນວທາງກາຈັດທາແຫລ່ງເຈິ່ງກູ້ ການຳຮະເຈິ່ງກູ້ ແລະແນວທາງການບວງການຫົ່ງລາອາຮະນະ ທີ່ໃນຮະຍະລື້ນແລະຮະຍະຍາວ ທີ່ການີ້ກົດໜີ້ໃນປະເທດ ແລະກົດໜີ້ຕ່າງປະເທດ</p> <p>ໜ່ວຍງານທີ່ຮັບຜິດຊອບ: ກະທຽວກາຣຄລັງ (ລຳນັກງານ ບວງການຫົ່ງລາອາຮະນະ)</p>	<p>ຈໍາຫ່າຍຕຣາສາຫນ໌</p> <ol style="list-style-type: none"> ຈໍາຫ່າຍຕ້ົວເຈິ່ງຄລັງ ຈໍາຫ່າຍພັນອົບຕ້ອງຮູ້ບາລ <p>ກູ້ຢືນ</p> <ol style="list-style-type: none"> ທຳລັ້ງຄາ ຄ້າປະກັນ/ຮັບອອງປະວຽດເຈີນຕຣາ <p>ບວງການຫົ່ງທີ່ຕ້ອງໜໍາຮະ</p> <ol style="list-style-type: none"> ໜໍາຮະລ່ວງໜໍາ (prepayment) ຫາແຫລ່ງເຈິ່ງກູ້ທົດແທນ (refinance) ການປັບປຸງແປ່ງ (SWAP)

โสตทัศน์ # 11.6 เครื่องมือและหลักการใช้เครื่องมือของนโยบายการคลัง (ต่อ)

ตารางที่ 11.3 ตัวอย่างนโยบายการคลัง ขอบเขตการดำเนินงาน ผู้รับผิดชอบในการบริหารและเครื่องมือนโยบาย การคลัง ของรัฐบาลไทย

นโยบายการคลัง/ ขอบเขต/ ผู้รับผิดชอบ	เครื่องมือนโยบายการคลัง
<p>นโยบายด้านทรัพย์สิน</p> <p>ขอบเขต:</p> <p>การบริหารเงินคงคลัง</p> <p>กำหนดแนวทางและสัดส่วนที่เหมาะสมในการดำเนินการ และการใช้เงินคงคลังเพื่อใช้จ่ายโครงการของรัฐบาล และเพื่อชดเชยการขาดดุล</p> <p>การบริหารที่ราชพัสดุ</p> <p>กำหนดแนวทางเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ของที่ราชพัสดุให้เป็นประโยชน์ต่อรัฐบาลและส่วนรวม โดยก่อให้เกิดการกระจาย ความเจริญสู่ท้องถิ่น การสร้าง ความเข้มแข็งของลังคมระดับภาคภูมิ สนับสนุนการผลิตการลงทุนและสนับสนุนโครงการสร้างพื้นฐาน</p>	<p>การบริหารเงินคงคลัง</p> <p>รักษาระดับเงินคงคลังให้เพียงพอและมีความยืดหยุ่น ภายใต้กฎหมายที่กำหนด</p> <p>การบริหารที่ราชพัสดุ</p> <p>ใช้ประโยชน์จากที่ราชพัสดุจากการ</p> <ol style="list-style-type: none"> ให้เช่าหรือให้เช่าโดยไม่คิดค่าเช่าแก่ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่ไม่หวังผลกำไร ให้เช่าแก่หน่วยงานภาครัฐ ดำเนินการร่วมกับส่วนราชการ หน่วยงานพัฒนาที่ไม่ใช่รัฐบาลและหน่วยงานเอกชน
<p>การบริหารรัฐวิสาหกิจ</p> <p>กำหนดแนวทางเกี่ยวกับการใช้รัฐวิสาหกิจ ในฐานะเป็นเครื่องมือในการพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย มีความรับผิดชอบต่อ ลังคม และเป็นแหล่งรายได้ที่ยั่งยืนของรัฐบาล</p> <p>หน่วยงานที่รับผิดชอบ:</p> <p>การบริหารเงินคงคลัง กระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง)</p> <p>การบริหารทรัพย์สินอื่น กระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง)</p>	<p>การบริหารรัฐวิสาหกิจ</p> <ol style="list-style-type: none"> เร่งการเบิกจ่ายงบลงทุน รายจ่ายสนับสนุนการพัฒนาประเทศด้านต่างๆ อาทิ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านพลังงาน ฯลฯ รายจ่ายสนับสนุนแหล่งเงินทุน เพิ่มและปรับเปลี่ยนบทบาทในการรับผิดชอบต่อ ลังคม ปรับเปลี่ยนโครงสร้างการผลิตและการบริหารเพื่อ เพิ่มประสิทธิภาพและความสามารถในการเป็น แหล่งรายได้ที่ยั่งยืนของรัฐบาล เช่น การปรับรูป รัฐวิสาหกิจ เป็นต้น

โสดทัศน์ # 11.7 การดำเนินนโยบายการคลังก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ (พ.ศ. 2504 – 2539)

ในช่วง 40 ปีที่ผ่านมา นับตั้งแต่ พ.ศ. 2504 ซึ่งเป็นปีที่เริ่มแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับแรก วัตถุประสงค์หลักของการพัฒนาเศรษฐกิจได้เน้นที่ระบบเศรษฐกิจเสรีในการส่งเสริมการขยายตัวของการลงทุนในภาคเอกชนและการส่งเสริมการส่งออกเป็นหลัก ขณะที่ภาครัฐบาลจะสนับสนุนการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ เพื่อให้การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวได้อย่างเสถียร

สำหรับในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 4 (2520 – 2524) และฉบับที่ 5 (2525 – 2529) ประเทศไทยต้องประสบกับปัญหาด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจทั้งภายในและภายนอกประเทศ การดำเนินนโยบายการคลังในช่วงเวลาดังกล่าวจึงเป็นไปในทิศทางที่เข้มงวดเพื่อรักษาเสถียรภาพทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยผลกระทบจากการดำเนินนโยบายการคลังที่เข้มงวด ประกอบกับปัจจัยในด้านราคาน้ำมันในตลาดโลกที่ลดลงอย่างรวดเร็วใน พ.ศ. 2529 ล้วนผลให้ภาวะเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้น แต่ผลของการดำเนินนโยบายที่เข้มงวดได้ล้วนผลให้อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจชะลอตัว ดังนั้น การดำเนินนโยบายการคลังตั้งแต่ พ.ศ. 2530 จึงเริ่มผ่อนคลายและหันไปมุ่งเน้นในด้านการกระตุ้นภาวะเศรษฐกิจมากขึ้น

สำหรับแนวโน้มนโยบายการคลังตั้งแต่ พ.ศ. 2534 – 2539 มีแนวทางที่สอดคล้องกับนโยบายการปรับปรุงโครงสร้างระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย เนื่องจากเศรษฐกิจของโลกมีภาวะการแข่งขันที่รุนแรงขึ้น ภาครัฐได้ปรับบทบาทจากการดำเนินนโยบายผ่านการควบคุมมาเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนภาคเอกชนให้มีบทบาทสำคัญทางเศรษฐกิจมากยิ่งขึ้นภายใต้ระบบเศรษฐกิจเสรีที่มีการแข่งขันโดยยุติธรรม สำหรับการดำเนินนโยบาย การคลังด้านภาษีได้มีการปรับโครงสร้างภาษีสู่การอย่างมากเพื่อรองรับการเปิดเสรีด้านการค้า ขณะที่ด้านรายจ่ายจะเน้นการทำงบประมาณแบบสมดุล ซึ่งเมื่อล้วนปีงบประมาณปกติว่ารัฐบาลมีงบประมาณเกินดุลทุกปี ทั้งนี้ เนื่องจากช่วงตั้งกล่าวเป็นช่วงที่เศรษฐกิจไทยขยายตัวอย่างมากเมื่อเทียบกับก่อนที่จะประสบปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจในพ.ศ. 2540

โสดทัศน์ # 11.8 การดำเนินนโยบายการคลังช่วงวิกฤตเศรษฐกิจ พ.ศ. 2540 – 2542

โดยปกติเมื่อเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ รัฐบาลจะต้องเข้ามาพยุงเศรษฐกิจด้วยการดำเนินนโยบายการคลังแบบขาดดุลเพื่ออัดฉีดเงินเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจ แต่ในช่วง 2 ปีแรกภายหลังวิกฤตเศรษฐกิจ (พ.ศ. 2540 – 2541) รัฐบาลกลับดำเนินนโยบายการคลังผ่านมาตรการรัดเข้มขัดทางการคลังโดยลดการใช้จ่ายลง สะท้อนจากเงินใช้จ่ายประจำปีงบประมาณ 2540 และ 2541 ที่ลดลงจำนวน 0.4 และ 1.8 แสนล้านบาทตามลำดับ อย่างไรก็ตามเนื่องจากในช่วงเวลาดังกล่าวเศรษฐกิจตกต่ำอย่างมากล้วนผลให้รายได้ของรัฐบาลลดลงมากกว่าที่คาดการณ์ไว้ จึงทำให้รัฐบาลยังคงมีฐานะเป็นผู้อัดฉีดเงินเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจผ่านการขาดดุลงบประมาณ

สำหรับการดำเนินนโยบายการคลังในระยะต่อมาได้เปลี่ยนแนวคิดจากการใช้นโยบายการคลังที่เข้มงวดมาเป็นบทบาทในการรักษาการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ซึ่งล้วนผลให้รัฐบาลดำเนินนโยบายการคลังแบบขาดดุลอย่างต่อเนื่องนอกจากนี้ มีการใช้เงินกองบประมาณเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น เช่น การใช้จ่ายเงินกู้จากรัฐบาลญี่ปุ่นในงบมิยาซawa (Miyazawa Plan) นอกจากนี้ ในช่วงหลังเกิดวิกฤตเศรษฐกิจรัฐบาลได้มีนโยบายให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งในล้วนของการคลังได้กำหนดอัตราการจัดสรรภาษีอากร เงินอุดหนุนและรายได้อื่น ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้น

โสดทัศน์ # 11.9 เครื่องมือของนโยบายการคลังของประเทศไทยช่วงวิกฤติ พ.ศ. 2551 – 2552

สถานการณ์วิกฤติเศรษฐกิจการเงินโลกที่เกิดขึ้นนับตั้งแต่ช่วงไตรมาสที่ 4 ของพ.ศ. 2551 ซึ่งเริ่มต้นจากวิกฤตภาคอสังหาริมทรัพย์และภาคการเงินในสหรัฐฯ และแพร่ขยายไปสู่ภูมิภาคอื่นๆ รวมถึงประเทศไทย โดยการหดตัวของเศรษฐกิจไทยนำไปสู่ปัญหาด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะปัญหาการว่างงานที่จะเพิ่มขึ้นมาก

รัฐบาลจึงต้องมีนโยบายเร่งด่วนเพื่อช่วยเหลือการหดตัวของเศรษฐกิจและบรรเทาผลกระทบที่มีต่อภาคเอกชน และภาคประชาชน โดยให้ความสำคัญลำดับแรกในการเร่งกระตุ้นกำลังซื้อ ก่อนที่ปัญหาจะลุกลามกลายเป็นปัญหาลั่นโลกในวงกว้าง โดยรัฐบาลได้เริ่มนโยบายและมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจเร่งด่วนและระยะลั่นใน 3 ด้านหลัก คือ นโยบายรายจ่ายในการฟื้นฟูเศรษฐกิจอย่างเร่งด่วน นโยบายภาษีเพื่อลับลุนการฟื้นตัวของภาคเอกชน และนโยบายกี๊กการคลังผ่านลินเช่อสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ สามารถทำให้เศรษฐกิจไทยขยายตัวได้ขึ้นและได้ผ่านจุดต่ำสุดหลังจากไตรมาสที่ 1 ของ พ.ศ. 2552

โสดทัศน์ # 11.10 เครื่องมือของนโยบายการคลังของประเทศไทย พ.ศ. 2559 – 2560

เศรษฐกิจไทยในปี 2559 แม้ว่าจะมีแนวโน้มขยายตัว แต่ในภาพรวมยังมีข้อจำกัดและปัจจัยเสี่ยงจากภาวะเศรษฐกิจโลกขยายตัวในเกณฑ์ต่ำ การลดลงของราคาสินค้าในตลาดโลก ค่าเงินบาทที่ยังมีความเสี่ยงที่จะผันผวน และแข็งค่าหากการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายสหรัฐฯ มีความล่าช้า รวมทั้งสถาบันการเงินยังมีความเข้มงวดในการปล่อยสินเชื่อยอย่างต่อเนื่อง ในการการดำเนินนโยบายการคลังของประเทศไทยในปีงบประมาณ 2559 รัฐบาลจึงได้ดำเนินนโยบายการจัดทำงบประมาณแบบขาดดุล (Expansionary Fiscal Policy)

โสดทัศน์ # 11.11 แนวทางการปฏิรูปนโยบายการคลัง

ยุทธศาสตร์กระทรวงการคลังตามร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579)

กระทรวงการคลังในฐานะหน่วยงานหลักของประเทศไทยในการนำเสนอนโยบายและมาตรการ เพื่อตอบสนองต่อการพัฒนาเศรษฐกิจลั่นโลกของประเทศไทย ภายใต้หัวข้อ “เสาหลักทางการคลังและเศรษฐกิจ เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน” และมีพันธกิจ 4 ประการ ประกอบด้วย

- 1) เสนอแนะนโยบายการคลังและเศรษฐกิจ
- 2) บริหารการจัดเก็บรายได้ภาครัฐ
- 3) บริหารการเงินแผ่นดิน
- 4) บริหารจัดการทรัพยากรัฐ

ภายใต้บริบททางเศรษฐกิจ ลั่นโลก ลิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยี ที่เปลี่ยนแปลงทั้งในระดับประเทศและระดับโลกนำมาซึ่งโอกาสและความท้าทายต่อประเทศไทยอย่างมีอาจหลีกเลี่ยงได้

หน่วยที่ 12

การเงินและนโยบายการเงิน

โสตทัศน์ # 12.1 ความหมายและวิวัฒนาการของเงิน

เงิน คือสิ่งซึ่งทุกคนในสังคมนั้นยอมรับเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนและการชำระหนี้และใช้จ่ายเป็นค่าสินค้าและบริการต่างๆซึ่งในแต่ละสังคมอาจจะใช้ไม่เหมือนกัน

เงินมีวิวัฒนาการมาnanดังแต่สมัยโบราณเริ่มจากเป็นลิงของ เงินโลหะ เงินกระดาษ เงินฝากระถ้วยวัน และลิงคล้ายเงิน เงินที่ใช้ทั่วไปในปัจจุบันมีอยู่ 3 รูปแบบ คือ เหรียญกษาปณ์ ธนบัตร และเงินฝากระถ้วยวัน

โสตทัศน์ # 12.2 คุณสมบัติของเงิน

คุณสมบัติของเงิน คือ

1. สังคมยอมรับ กล่าวคือ สามารถใช้ซื้อสินค้าและบริการต่างๆ ได้และเป็นที่ยอมรับในการชำระหนี้ ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่สำคัญที่สุด
2. มีความทนทาน ไม่เน่าเปื่อยหรือเสียหายได้ง่ายเมื่อเก็บเอาไว้นานๆ หรือเมื่อมีการเปลี่ยนมือ
3. แบ่งเป็นหน่วยย่อยได้ง่าย และจะต้องเหมือนกันทุกหน่วย
4. เป็นลิงที่หายาก และยากต่อการปลอมแปลง
5. สะดวกสบายในการใช้จ่าย

โสตทัศน์ # 12.3 หน้าที่ของเงิน

หน้าที่ของเงิน คือ

1. เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยน เป็นหน้าที่ฯ มีความสำคัญมากที่สุด
2. เป็นมาตรฐานและหน่วยในการวัดมูลค่า
3. เป็นมาตรฐานในการชำระหนี้ภายหน้า
4. เป็นเครื่องสะสัมภูมิค่า

ໂສຕ້ຫັນ # 12.4 ແນວດຶກເກີຍກັບທາຫາຂອງເງິນ

ນັກເຄຣະຈຸດສາດວ່າໄດ້ມີແນວດຶກເກີຍກັບທາຫາຂອງເງິນແຕກຕ່າງກັນໄປ ດັ່ງຕ່ອໄປນີ້ ຄືວ
ແນວດຶກຂອງນັກເຄຣະຈຸດສາດວ່າສຳຄັນກລາສົກ ສຽງປ່ວງ ປະມານເງິນ (M) ຈະມີຜລກະທບຕ່ອງຮາຄາ (P)

$$M \rightarrow P$$

ແນວດຶກຂອງເຄນັສ ເກີນວ່າປະມານເງິນ (M) ຈະມີຜລກະທບຕ່ອງຮາຄາ (P) ໂດຍທາງອ້ອມ ກລາວຄືວ່າ ປະມານເງິນ (M) ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຄືວ່າເງິນ (L) ຈະເປັນຕົວກຳທັນດອດຮາດອກເບື້ອຍ໌ (r) ທີ່ມີຜລກະທບຕ່ອກລົງທຸນ (I) ຮາຍໄດ້ປະຫາພາດ (Y) ແລະ ຮະດັບຮາຄາ (P) ໃນທີສຸດ

$$\{ M \} \rightarrow (r) \rightarrow I \rightarrow Y \rightarrow P$$

ແນວດຶກຂອງນັກການເງິນນິຍມ ເກີນວ່າປະມານເງິນ (M) ຈະມີຜລກະທບຕ່ອກຮະດັບຮາຍໄດ້ປະຫາພາດ (Y)

$$M \rightarrow Y$$

ໂສຕ້ຫັນ # 12.5 ປະມານເງິນແລ້ວອຸປະການຂອງເງິນ

ປະມານເງິນ (Quantity of money) ອີ່ວ່າງວ່າໃນການເຄຣະຈຸດສາດວ່າວ່າອຸປະການຂອງເງິນ

ປະມານເງິນໃນຄວາມໝາຍແຄບ (M_1) ປະກອບດ້ວຍເຫີຍຄູກຂາປັນ ອັນບັດ ແລະ ເງິນຝາກກະແສຮ່າຍວັນ ທີ່ມີ
ອູ້ທີ່ລື້ນໃນມົອຂອງປະຫານ ໃນຂະນະໄດ້ຂະໜາດໜຶ່ງ

ປະມານເງິນໃນຄວາມໝາຍກວ້າງຄືວ່າເງິນໃນຄວາມໝາຍແຄບຮົມກັບລົງທຶນທີ່ຄລ້າຍເງິນເຂົ້າໄວ້ດ້ວຍ ດັ່ງນັ້ນປະມານເງິນໃນ
ຄວາມໝາຍກວ້າງຈຶ່ງໄດ້ແກ່ເຫີຍຄູກຂາປັນ ອັນບັດ ເງິນຝາກກະແສຮ່າຍວັນ ເງິນຝາກອົມທັກພົມ ພັນອັບຕົກ
ຮັບປາລ ຫຼຸ້ນກຸ້ ຍລະໂດຍຄືວ່າລົງຄລ້າຍເງິນນັ້ນກີ່ຄືວ່າເງິນພະຍາສາມາດແປລື່ຍັນເປັນເງິນໄດ້ດ້ວຍ

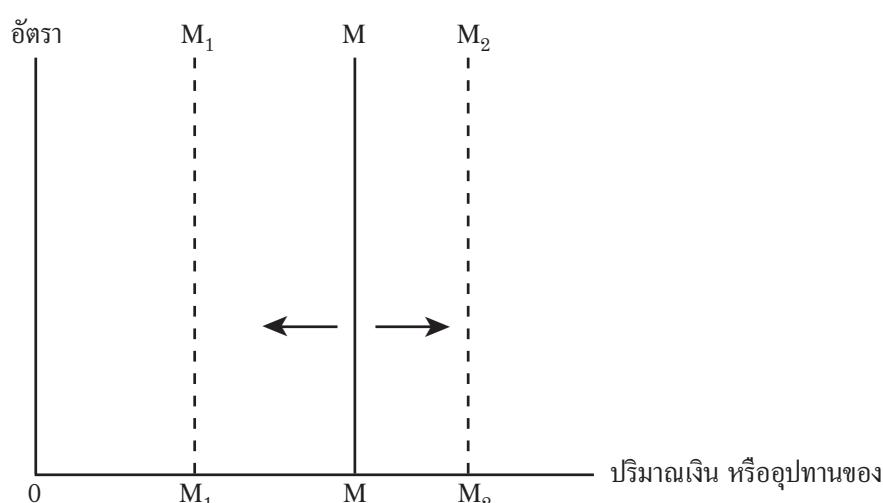
ອຸປະການຂອງເງິນຂຶ້ນອູ້ກັບໂຍບາຍຂອງຮັບປາລ ແລະ ອັນນາຄາຮັກລາງຂອງປະເທດ (ອັນນາຄາຮັກລາງແຫ່ງປະເທດໄທ)
ໄນ້ໄດ້ຂຶ້ນອູ້ກັບຜູ້ຜລິດ ດັ່ງນັ້ນອຸປະການຂອງເງິນຈຶ່ງໄມ້ຢືນຢັນວ່າ ກລາວຄືວ່າອຸປະການຂອງເງິນຈະອູ້ຄົກທີ່ໄມ່ວ່າ
ອັດຮາດອກເບື້ອຍ໌ຈະສູງຫຼື ຕໍ່າອ່າຍ່າງໄວ ອຸປະການຂອງເງິນຈະແປລື່ຍັນແປ່ງກົດຕ່ອມເມື່ອໂຍບາຍຂອງຮັບປາລ ອີ່ວ່າ
ແປລື່ຍັນແປ່ງໄປເທົ່ານັ້ນ

ເລັ້ນອຸປະການຂອງເງິນທີ່ໄມ້ມີຄວາມຢືນຢັນວ່າ ຈະຕັ້ງຈາກກັບແກນນອນ

ໃນຂະນະໄດ້ຂະໜາດໜຶ່ງ ປະມານຂອງເງິນເທົ່າກັນ OM ເລັ້ນອຸປະການຂອງເງິນເທົ່າກັນ MM

ຖ້າອັນນາຄາຮັກລາງລດປະມານເງິນລົງ ເລັ້ນອຸປະການຂອງເງິນເລື່ອນໄປທາງໜ້າຍເປັນ $M_1 M_1$

ຖ້າອັນນາຄາຮັກລາງເພີ່ມປະມານເງິນຂຶ້ນ ເລັ້ນອຸປະການຂອງເງິນຈະເລື່ອນໄປທາງໜ້າຍເປັນ $M_2 M_2$

ກາພທີ 12.2 ອຸປະການຂອງເງິນ

ໂສຕທັນ # 12.6 ຄວາມຕ້ອງການຄື່ອເຈີນແລະເລັ້ນອຸປະສົງຂອງເຈີນ

ความต้องการถือเงินหรือที่เรียกวันในภาษาเศรษฐศาสตร์ว่า อุปสงค์ของเงิน (Demand for money) คือ ปริมาณเงินทั้งล้วนที่มีผู้ต้องการถือไว้ในขณะใดขณะหนึ่ง

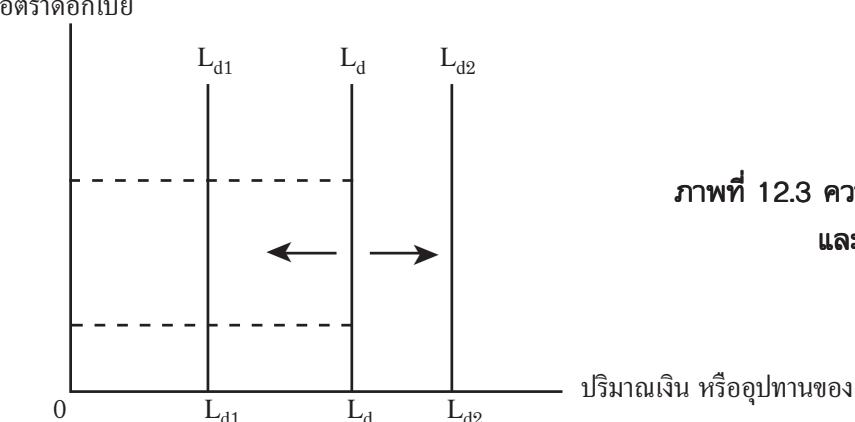
นักเศรษฐศาสตร์นักคลาสสิกเห็นว่าเงินทำหน้าที่เพียงมีไว้เพื่อการจับจ่ายใช้สอย หรือมีไว้เพื่อเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนเท่านั้น ส่วนคนอื่นๆเห็นว่าคนถือเงินเพื่อเหตุผลอื่นด้วยคือถือเงินไว้เพื่อเหตุฉุกเฉินและถือเงินไว้เพื่อเก็บไว้ ดังนั้น จึงพิจารณาความต้องการถือเงินหรืออุปกรณ์สำหรับเงินออกเป็น 3 ประเภท คือ

- ความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายประจำวัน (transaction demand for money)
 - ความต้องการถือเงินเพื่อเหตุฉุกเฉิน (precautionary demand for money)

เนื่องจากความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายประจำวันและความต้องการถือเงินเพื่อเหตุฉุกเฉินนั้นขึ้นอยู่กับรายได้และวิจารณญาณของแต่ละบุคคล ดังนั้นความต้องการถือเงินประเภทนี้จึงไม่มีความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงในอัตราดอกเบี้ย

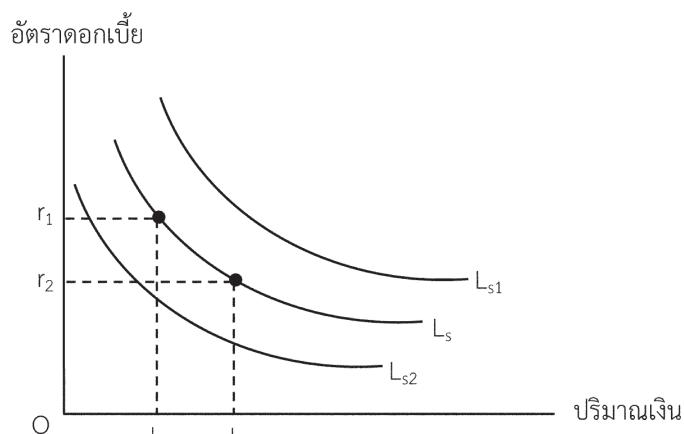
ถ้าให้ L_d หมายถึง ความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายประจำวัน และเพื่อเหตุฉุกเฉิน

เล่น L_d จะเปลี่ยนแปลงต่อเมื่อระดับรายได้เปลี่ยนแปลง เช่น เมื่อระดับรายได้ลดลง เล่น L_d จะเลื่อนไปทางซ้ายไปอยู่ที่ L_{d1} เมื่อระดับรายได้สูงขึ้น เล่น L_d จะเลื่อนไปทางขวาไปอยู่ที่ L_{d2}

ภาพที่ 12.3 ความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายประจำวัน และเพื่อเหตุฉุกเฉิน

3. ความต้องการถือเงินเพื่อเก็งกำไร (speculative demand for money) ความต้องการถือเงินชนิดนี้ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของประชาชนที่จะแลงหากำไรสูงสุด เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยคือค่าตอบแทนของการให้กู้ยืมเงินซึ่งอาจจะอยู่ในรูปของการฝากเงินไว้ที่ธนาคาร ให้นำมาใช้กู้ยืมต่อหรือการถือหลักทรัพย์ในรูปต่างๆ เช่น พันธบัตรรัฐบาล หรือหุ้นกู้ ดังนั้นความต้องการถือเงินเพื่อเก็งกำไรในสิ่งเปลี่ยนแปลงตรงข้ามกับอัตราดอกเบี้ย กล่าวคือถ้าอัตราดอกเบี้ยลง ความต้องการถือเงินชนิดนี้จะน้อย ถ้าอัตราดอกเบี้ยต่ำ ความต้องการถือเงินชนิดนี้จะมาก

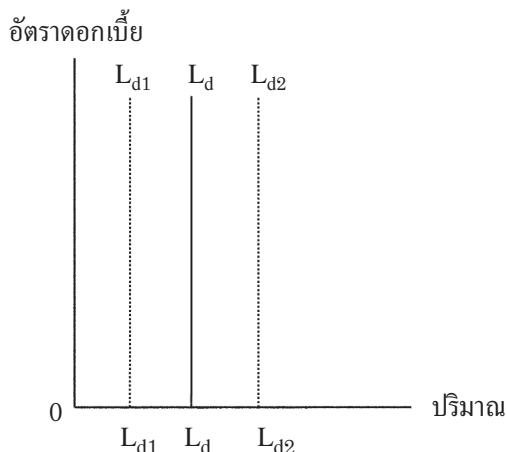
ภาพที่ 12.4 ความต้องการถือเงินเพื่อเก็บกำไร

ໂສດທັນ # 12.6 ຄວາມຕ້ອງກົດລົບເລັ້ນອຸປະສົງຂອງເຈີນ (ຕ່ອ)

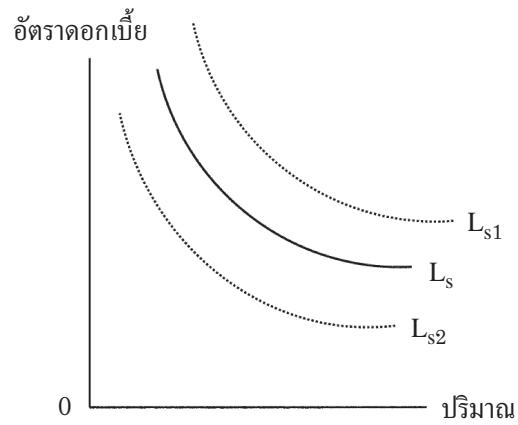
ສໍາໃຫ້ L_s ແພນຄວາມຕ້ອງກົດລົບເລັ້ນພື້ນຖານເພື່ອເກົ່າໄໝ

ຈາກກາພທີ 12.4 ເລັ້ນ L_s ຈະເປັນເລັ້ນໂຄງຈາກຊ້າຍໄປໆຂວາ ໂດຍແປ່ລິນແປ່ລິນໃນທຶນທາງຕຽບກັນຂ້າມກັບອັດຕະກອບເບື້ອງ

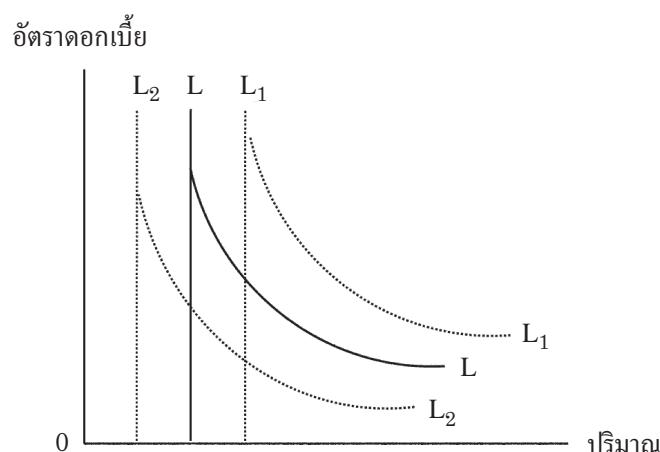
ຈາກຄວາມຕ້ອງກົດລົບເລັ້ນທີ່ 3 ປະເທດ ອາຈສຽບໄດ້ວ່າຄວາມຕ້ອງກົດລົບເລັ້ນທີ່ 3 ດີເລີ້ນກັບອັດຕະກອບເບື້ອງ ແລ້ວມີຄວາມລົ້ມພັນທີ່ກັບຮະດັບຮາຍໄດ້ ແລ້ວອັດຕະກອບເບື້ອງ ແລ້ວເມື່ອຮົມກາພທີ 12.5 (ກ) ແລ້ວ 12.5 (ຂ) ເຊິ່ງດ້ວຍກັນກີຈະຫາເລັ້ນອຸປະສົງຮົມລຳຮຽບເຈີນ

ກາພທີ 12.5 (ກ)

ກາພທີ 12.5 (ຂ)

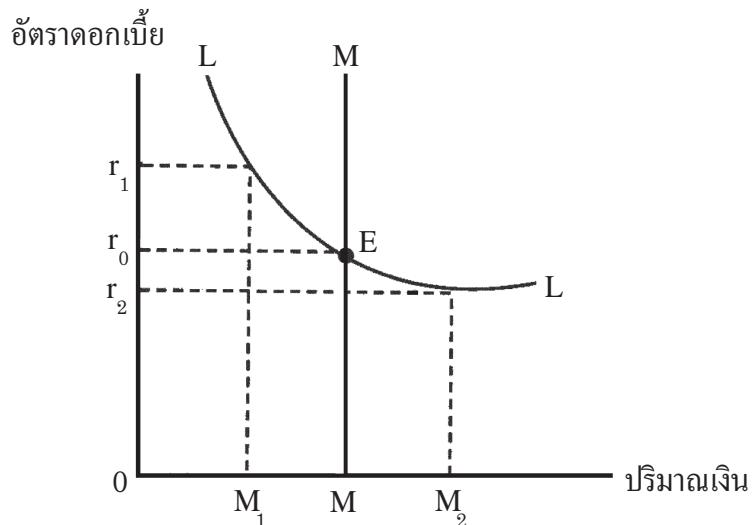

ກາພທີ 12.5 (ຄ)

ກາພທີ 12.5 ເລັ້ນອຸປະສົງຮົມຂອງເຈີນ

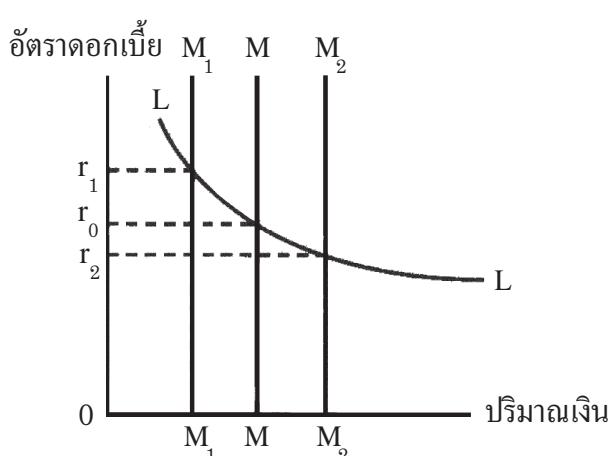
โจทย์คณ์ # 12.7 ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณเงินและความต้องการถือเงิน

ความสมดุลของตลาดเงินจะสมดุลเมื่ออุปทานของเงินเท่ากับอุปสงค์สำหรับเงิน หรือเมื่อปริมาณเงินเท่ากับความต้องการถือเงินนั่นเอง ดังนั้นปริมาณและความต้องการถือเงินจึงเป็นตัวกำหนดอัตราดอกเบี้ยดุลยภาพในห้องตลาด ถ้าปริมาณเงินหรือความต้องการถือเงินเปลี่ยนแปลงไปอัตราดอกเบี้ยดุลยภาพก็จะเปลี่ยนแปลงไปด้วย

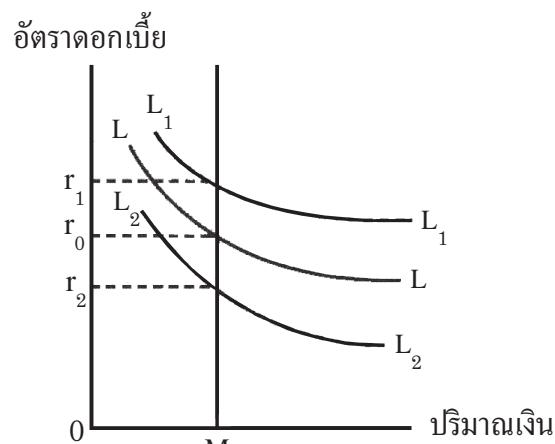

ภาพที่ 12.6 อัตราดอกเบี้ยดุลยภาพ

อัตราดอกเบี้ยดุลยภาพนี้อาจเปลี่ยนแปลงได้ถ้าเล่นปริมาณเงินและเล่นความต้องการถือเงินเปลี่ยนแปลงไป ดังภาพที่ 12.7

ภาพที่ 12.7 (ก) อัตราดอกเบี้ยดุลยภาพ
เมื่อปริมาณเงินเปลี่ยนแปลง

ภาพที่ 12.7 (ข) อัตราดอกเบี้ยดุลยภาพ
เมื่อความต้องการถือเงินเปลี่ยนแปลง

ໂສຕ້າຄົນ # 12.8 ດວຍນາຍແລະບທນາທຂອງຕລາດກາຣເຈີນ

ຕລາດກາຣເຈີນ ມາຍຄື່ງ ຕລາດທີ່ທໍາຫັນທີ່ໃນກາຣອໍານວຍຄວາມສະດວກໃໝ່ກາຣໂອນເຈີນຮ່ວ່າງຜູ້ມີເຈີນອອມກັບຜູ້ທີ່ຕ້ອງກາຣເຈີນປ່າຍຖຸນ ທີ່ຈະທຳໄດ້ໂດຍກາຣໃກ້ຢືມໂດຍຕຽງ ອີກາຣດໍາເນີນກິຈກະນົດຕາບັນກາຣເຈີນ ເຊັ່ນກາຣຮັບຝາກ ກາຣໃຫ້ລືນເຊື່ອ ກາຣໜ້ອຂ້າຍລືນທຽບທາງກາຣເຈີນ ກາຣໜ້ອຂ້າຍແລກປ່າຍເຈີນຕຽາ ໄລໆ ເປັນດັ່ນ

ບທນາທທີ່ສໍາຄັນຂອງຕລາດກາຣເຈີນ ໄດ້ແກ່

1. ທຳໄໝຜູ້ມີເຈີນອອມໄດ້ຮັບຜລຕອບແທນ ທີ່ຈະອໍາຍື່ນໃນຮູບປຸກດອກເບີ່ຍ ເຈີນປັນຜລ ອີກີຜລຕອບແທນໃນຮູບປຸ່ອື່ນ ໂດຍຜູ້ອອມສາມາດຮັນເຈີນທີ່ເລື່ອຈາກກາຣໃໝ່ຈ່າຍໄປຝາກຫີ່ວ້ອ້ອໍ້ຫລັກທຽບໃນຕລາດກາຣເຈີນ
2. ທຳໄໝຜູ້ມີໂຄຮກກາຣລົງຖຸນແຕ່ມີເຈີນໄມ່ເພີ່ງພວສາມາດຖືກຢືມໄປລົງຖຸນໄດ້ ໂດຍມີຄ່າໃໝ່ຈ່າຍໃນອັຕຣາທີ່ເໝາະສົມ
3. ທຳໄໝມາຕຽບສານກາຣຄຣອງໜີພຂອງປະຊາບຫີ່ວ້ອຜູ້ບໍລິໂພກສູງຂຶ້ນ ທຳໄໝຜູ້ບໍລິໂພກສາມາດຖືກຢືມເຈີນມາໃໝ່ໃນກາຣບໍລິໂພກທຽບລືນທີ່ມີຄວາມສູງ ກ່ອນທີ່ຈະອອມເຈີນໄດ້ມາກພອ
4. ທຳໄໝເກີດຄວາມຈີ່ງເຈີນຕົບໂຕທາງເຄຣະຊຸກິຈ

ໂສຕ້າຄົນ # 12.9 ປະເກຫາກຂອງຕລາດກາຣເຈີນ

ຕລາດກາຣເຈີນ ສາມາດແປ່ງອອກໄດ້ເປັນ 2 ປະເກຫາກ ໄດ້ແກ່ ຕລາດເຈີນແລະຕລາດຖຸນ

1. ຕລາດເຈີນ ຄື່ອຕລາດທີ່ມີກາຣະດມຖຸນແລະກາຣໃຫ້ລືນເຊື່ອຮະຍະລັ້ນໄມ່ເກີນ 1 ປີ ທີ່ຈະເປັນກາຣໃກ້ຢືມຮະຍະລັ້ນ
 2. ຕລາດຖຸນ ຄື່ອຕລາດທີ່ມີກາຣະດມເຈີນອອມຮະຍະຍາວແລະກາຣໃຫ້ລືນເຊື່ອຮະຍະຍາວຕັ້ງແຕ່ 1 ປີໜຶ່ນໄປ ທີ່ຈະເປັນກາຣໃກ້ຢືມໃນຮະຍະຍາວ
- ສາບັນກາຣເຈີນທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນມາກໃນຕລາດກາຣເຈີນ ໄດ້ແກ່ ອනາຄາພາณິຫຍໍາ ແລະ ອනາຄາກລາງ

ໂສຕ້າຄົນ # 12.10 ດວຍນາຍແລະຫັນທີ່ຂອງອනາຄາພາณິຫຍໍາ

ອනາຄາພາณິຫຍໍາ (Commercial Banks) ເປັນສາບັນກາຣເຈີນທີ່ມີຫັນທີ່ຮັບຝາກເຈີນແລະໃກ້ຢືມເຈີນໂດຍຕ້ອງເກີບເຈີນຝາກສ່ວນໜຶ່ງ ເປັນເຈີນລໍາຮອງຂອງອනາຄາໄມ້ດໍາກວ່າທີ່ກູ້ມາຍກຳຫັນດໄວ້ ເພື່ອໃໝ່ມີຄວາມສາມາດໃນກາຣຈ່າຍເຈີນ ຄື່ອໄໝແກ່ລູກຄ້າເນື່ອງຖຸກທວງຄາມ ອනາຄາພາณິຫຍໍາເປັນສາບັນກາຣເຈີນທີ່ແຕກຕ່າງຈາກສາບັນກາຣເຈີນອື່ນ ຄື່ອ ຮັບຝາກເຈີນ ກະແສງໄວ້ວັນຊີ່ຈ່າຍໂອນໂດຍເຫັນ ຈຶ່ງທຳໄໝສາມາດສ່ວັງແລະທໍາລາຍເຈີນຝາກ ແລະທຳໄໝປໍຣິມານເຈີນໃນເຄຣະຊຸກິຈ ເພີ່ມຫີ່ວ້ອລດລົງເປັນຈໍານວນມາກ

ຫັນທີ່ຂອງອනາຄາພາณິຫຍໍາ ສຽບໄດ້ 3 ປະເກຫາກ ຄື່ອ

1. ກາຣັບຝາກເຈີນ ແລະກາຣໃກ້ຢືມເຈີນ
2. ກາຣສ່ວັງແລະກາຣທໍາລາຍເຈີນຝາກ ໄດ້ແກ່ ກາຣເພີ່ມຫີ່ວ້ອລດປໍຣິມານເຈີນໃນທົ່ວໂລກ ທີ່ຈຶ່ງຄືວ່າເປັນຫັນທີ່ທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດຂອງອනາຄາພາณິຫຍໍາ
3. ກາຣໃຫ້ບໍລິກາຣອື່ນ ໃຫ້ບໍລິກາຣທາງກາຣເຈີນທີ່ໃນປະເທດແລະຕ່າງປະເທດ

โสดทัศน์ # 12.11 กระบวนการสร้างและการทำลายเงินฝากของธนาคารพาณิชย์

หน้าที่ที่สำคัญของธนาคารพาณิชย์ประการหนึ่งคือการสร้างและการทำลายเงินฝากของธนาคาร ซึ่งสามารถทำให้ปริมาณเงินในท้องตลาดเพิ่มขึ้นหรือลดลงได้

ธนาคารพาณิชย์สร้างเงินฝากเมื่อร้านค้าให้กู้ยืมเงินแก่ประชาชนทั่วไป หรือเมื่อร้านค้าซื้อหลักทรัพย์ของรัฐบาลซึ่งจะทำให้ปริมาณเงินหมุนเวียนในท้องตลาดมากขึ้น ทั้งนี้เพราะเมื่อร้านค้าให้กู้ยืม ธนาคารก็จะต้องจ่ายเงินสดออกไป หรือเมื่อร้านค้าซื้อหลักทรัพย์ของรัฐบาล ธนาคารก็จะต้องจ่ายเงินออกไปเช่นเดียวกัน

ธนาคารพาณิชย์ลดเงินฝากเมื่อผู้กู้ยืมนำเงินมาคืนหรือเมื่อร้านค้าขายหลักทรัพย์ของรัฐบาลซึ่งจะทำให้ปริมาณเงินหมุนเวียนในท้องตลาดลดลง ทั้งนี้เพราะเมื่อผู้กู้นำเงินมาคืนหรือเมื่อร้านค้าขายหลักทรัพย์ของรัฐบาลออกไปจะดึงเงินล้วนหนึ่งออกจากระบบเศรษฐกิจ

การสร้างเงินฝากของธนาคารพาณิชย์โดยการให้กู้เงินนี้ อาจพิจารณาได้ใน 2 กรณีคือ

1. การสร้างเงินฝากของแต่ละธนาคาร แต่ละธนาคารจะสามารถสร้างเงินฝากได้อย่างมากที่สุดเพียงไม่เกินเงินสำรองส่วนเกินของธนาคารเท่านั้น

2. การสร้างเงินฝากของระบบธนาคาร หมายถึง การสร้างเงินฝากของธนาคารทั้งหมดในประเทศไทยรวมกันซึ่งปริมาณเงินทั้งหมดของประเทศน่าจะเพิ่มขึ้นเท่ากับผลรวมของเงินสำรองส่วนเกินของทุกธนาคารรวมกัน

ตารางที่ 12.2 การสร้างเงินฝากของระบบธนาคาร (หน่วย : ล้านบาท)

ธนาคาร (1)	เงินฝากที่เพิ่มขึ้น (2)	เงินสำรองตามกฎหมาย (20%) (3)	เงินให้กู้ (เงินสำรองส่วนเกิน) (4) = (2) - (3) (4)	เงินฝากที่เพิ่มขึ้นทั้งหมด (5) = ตัวเลขสะสมในสุดมกรที่ 2 (5)
สุโขทัย	100	20	80	100
อุบลราชธานี	80	16	64	180
ปทุมธานี	64	12.8	51.2	244
ลิสท์บุรี	51.20	10.24	40.96	259.20
สระบุรี	40.49	8.19	32.77	336.16
.
.
ฯลฯ				500
รวม	500	100	400	-

ใบตั๋ว # 12.11 กระบวนการสร้างและการทำลายเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ (ต่อ)

$$\text{ตัวทวีเงินฝาก} = \frac{1}{\text{อัตราเงินสำรองตามกฎหมาย}}$$

$$\text{ระบบธนาคารจะสร้างเงินฝากทั้งหมด} = \text{ตัวทวีเงินฝาก} \times \text{ปริมาณเงินสำรองส่วนเกิน}$$

$$\text{สมมติว่าอัตราเงินสำรอง} = 20\%$$

$$\therefore \text{ตัวทวีของเงินฝาก} = \frac{1}{0.20} = 5$$

ถ้าระบบธนาคารมีเงินสำรองส่วนเกินอยู่ 80 ล้านบาท

$$\text{ปริมาณเงินทั้งหมดที่เพิ่มขึ้น} = 80 \times 5 = 400 \text{ ล้านบาท}$$

ใบตั๋ว # 12.12 ธนาคารกลางและหน้าที่ของธนาคารแห่งประเทศไทย

ธนาคารกลางของประเทศไทย ทั่วโลก จะมีหน้าที่หลักๆ เหมือนกัน ได้แก่ ควบคุมนโยบายการเงินเพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศไทย เป็นนายธนาคารของรัฐและสถาบันการเงินกำกับดูแลสถาบันการเงิน ดูแลระบบการชำระเงินผ่านระบบการหักบัญชีของธนาคารกลาง ออกธนบัตร เป็นผู้จัดการหนี้สินของชาติและเป็นที่ปรึกษาของรัฐบาลในเรื่องเกี่ยวกับการเงินของประเทศไทย และเป็นผู้จัดการกองทุนสำรองระหว่างประเทศ

ธนาคารกลางในประเทศไทยมีชื่อว่าธนาคารแห่งประเทศไทย (Bank of Thailand) หรือเป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปว่า “แบงก์ชาติ” หรือ ธปท. มีหน้าที่ที่สำคัญ สรุปได้ดังนี้ คือ

1. เป็นผู้ควบคุมนโยบายการเงิน ได้แก่ การควบคุมปริมาณเงินในท้องตลาดให้อยู่ในปริมาณที่เหมาะสมและพอดีกับความต้องการของประชาชนและระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย
2. เป็นธนาคารและนายทะเบียนหลักทรัพย์ของรัฐบาล
3. เป็นธนาคารของสถาบันการเงิน
4. ออกธนบัตรและรักษาเงินสำรองระหว่างประเทศไทย
5. เป็นผู้ดำเนินการทางด้านนโยบายการเงินระหว่างประเทศไทย ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศไทย
6. เป็นที่ปรึกษาของรัฐบาลและสถาบันการเงินอื่นๆ

โสตทัศน์ # 12.13 สถาบันการเงินอื่นๆ

สถาบันการเงิน สามารถแบ่งได้หลายลักษณะ คือ

1. สถาบันการเงินที่แบ่งตามการจัดตั้ง แบ่งเป็นสถาบันการเงินในระบบ ซึ่งเป็นสถาบันที่ถูกตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการโดยมีกฎหมายและระเบียบข้อบังคับควบคุมการดำเนินงาน และสถาบันการเงินนอกระบบ ซึ่งไม่มีกฎหมายและระเบียบข้อบังคับในการดำเนินงาน
2. สถาบันการเงินที่แบ่งตามหน้าที่ในการดำเนินงาน แบ่งเป็นสถาบันการเงินประเภททั่วไป ซึ่งดำเนินธุรกิจ กับประชาชนทั่วไป และสถาบันการเงินเฉพาะอย่าง ซึ่งดำเนินธุรกิจกับกลุ่มบุคคลที่เฉพาะเจาะจง
3. สถาบันการเงินที่แบ่งตามลักษณะของกิจการ แบ่งเป็นสถาบันการเงินประเภทธนาคารและมิใช่ธนาคาร ซึ่งในที่นี้จะแบ่ง สถาบันการเงินตามลักษณะของกิจการ

โสตทัศน์ # 12.14 สถาบันการเงินประเภทธนาคาร

สถาบันการเงินประเภทธนาคาร ได้แก่

1. ธนาคารพาณิชย์ (ธ.พ.)
2. สถาบันการเงินประเภทธนาคารเพื่อวัตถุประสงค์โดยเฉพาะ ซึ่งประกอบด้วย ธนาคารออมสิน ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้า แห่งประเทศไทย ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย

โสตทัศน์ # 12.15 สถาบันการเงินที่มิใช่ธนาคาร

สถาบันการเงินที่ไม่ใช่ธนาคาร เป็นสถาบันการเงินเฉพาะกิจที่ทำธุรกิจตามขอบเขตที่กำหนด จัดตั้งขึ้นด้วยกฎหมายเฉพาะ ประกอบด้วย ลหกรณ์ออมทรัพย์ ลหกรณ์การเกษตร บริษัทเงินทุน บริษัทเครดิตฟองซีเอร์ บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม บริษัทประกันชีวิต บริษัทประกันภัย บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม บริษัทตลาดรองลงสินเชื่อที่อยู่อาศัย และโรงรับจำนำ

โสตทัศน์ # 12.16 ความหมายของนโยบายการเงิน

นโยบายการเงิน หมายถึง การกำหนดมาตรการต่างๆ ของธนาคารกลางเพื่อควบคุมปริมาณเงินและลินเขื่อน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางเศรษฐกิจที่ต้องการ ได้แก่ การรักษาเสถียรภาพของราคา การรักษาระดับการจ้างงานเต็มที่ การรักษาอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การรักษาดุลภาพของดุลการชำระเงินระหว่างประเทศ การรักษาให้มีการกระจายรายได้ที่เป็นธรรม ซึ่งนโยบายการเงินจะต้องมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ทางด้านเศรษฐกิจของประเทศไทย

ໂສທັນ # 12.17 ປະເກາຫອນໄຍນາຍເງິນ

ນໄຍນາຍເງິນແບ່ງອອກເປັນ 2 ປະເກາ ຄືອ

1. ນໄຍນາຍເງິນແບ່ງເຂັ້ມງວດ (Restrictive Monetary Policy) ເປັນໂຍນາຍເງິນທີ່ໃຊ້ເຄື່ອງມືອຕ່າງ ທາງເງິນເພື່ອທຳໄໝປະມານເງິນມີຂະນາດເລື້ອງລົງ ທີ່ໃຊ້ໃນການທີ່ປະເທດມີກາວະຮາຄາລິນຄ້າເພີ່ມສູງຂຶ້ນທີ່ຮູ້ເກີດເງິນເພື່ອປະຊາບມີການໃໝ່ຈ່າຍນາກກວ່າຄວາມສາມາດໃນການຜລິດຂອງຮະບບເສຣໜຸກິຈ ອີ່ວ່າປະຊາບມີການໃໝ່ຈ່າຍເກີນຕ້ວ ດຸລາກຮ້າ ແລະ ດຸລາກຮ້າຈໍາຮັດດຸລ ເປັນດັ່ນ

2. ນໄຍນາຍເງິນແບ່ງຜ່ອນຄລາຍ (Easy Monetary Policy) ເປັນໂຍນາຍເງິນທີ່ໃຊ້ເຄື່ອງມືອຕ່າງ ທາງເງິນເພື່ອທຳໄໝປະມານເງິນມີຂະນາດໃຫຍ່ຂຶ້ນ ທີ່ໃຊ້ໃນການທີ່ປະເທດມີກາລົງທຸນຮ່ວມທັກການຜລິດ ແລະ ການໃໝ່ຈ່າຍຂອງປະຊາບອູ້ຢູ່ໃນຮະດັບຕໍ່າ ຄວາມຕ້ອງການລິນເຊື້ອມນ້ອຍ ເມື່ອເຫັນກັບປະມານເງິນອອມທີ່ມີອູ້ຢູ່ ການໃໝ່ໂຍນາຍເງິນແບ່ງຜ່ອນຄລາຍຈະຊ່າຍກະຕຸ້ນຮະບບເສຣໜຸກິຈໃໝ່ມີການຝຶ່ນຕ້ວ

ໂສທັນ # 12.18 ເຄື່ອງມືອຂອນໄຍນາຍເງິນ

ເຄື່ອງມືອຂອນໄຍນາຍເງິນແບ່ງໄດ້ເປັນ 2 ລັກະນະ ຄືອ ກາຣຄວບຄຸມທາງປະມານທີ່ໂດຍທົ່ວໄປ ແລະ ກາຣຄວບຄຸມທາງຄຸນພາພທີ່ກາຣຄວບຄຸມເຈພາະອ່າງ

1. ກາຣຄວບຄຸມທາງປະມານທີ່ໂດຍທົ່ວໄປ ເປັນກາຣຄວບຄຸມປະມານເຄຣດິຕ ເຄື່ອງມືອທີ່ໃຊ້ກາຣຄວບຄຸມທາງປະມານສຽງໄດ້ດັ່ງນີ້

- 1.1 ກາຣເຊື້ອຂາຍຫລັກທຮພໍ (open market operation)
- 1.2 ອັຕຣາເຈີນສົດລໍາຮອງຕາມກູ້ໝາຍ (legal reserve ratio)
- 1.3 ອັຕຣາດອກເປີ່ມາຕຮ້ານ (bank rate)
- 1.4 ອັຕຣາຮັບຊ່ວງຂໍ້ອລດ (rediscount rate)

2. ກາຣຄວບຄຸມທາງຄຸນພາພທີ່ກາຣຄວບຄຸມເຈພາະອ່າງ ເປັນກາຣຄວບຄຸມໜິດຂອງເຄຣດິຕ ຊົ້ນດີຂອງເຄຣດິຕທີ່ ດັນກາຣກລາງມັກຈະກາຣຄວບຄຸມ ໄດ້ແກ່

- 2.1 ກາຣຄວບຄຸມເຄຣດິຕເພື່ອກາຣເຊື້ອຂາຍຫລັກທຮພໍ (stock market credit control)
- 2.2 ກາຣຄວບຄຸມເຄຣດິຕເພື່ອກາຣບົຣິກູກ ແລະ ກາຣຄວບຄຸມເຄຣດິຕເພື່ອກາຮື້ອບ້ານແລະທີ່ດິນ (consumer credit and real estate credit control)
- 2.3 ກາຣໜັກໜັນຂອງຄວາມຮ່ວມມືອ (moral suasion) ເປັນກາຣໜັກໜັນທີ່ຮູ້ອ້ອງໃຫ້ນາກພານິຈີ່ ພົບປະເທດຕາມໃນເຮືອງທີ່ຂອງຄວາມຮ່ວມມືອ

ຈາກປະເກາແລະ ເຄື່ອງມືອຂອນໄຍນາຍເງິນ ສາມາດສຽງເປັນຕາງໃນການໃໝ່ແກ້ປົງຫາຂອງຮະບບເສຣໜຸກິຈໄດ້ດັ່ງນີ້

โปรดทัศน์ # 12.18 เครื่องมือของนโยบายการเงิน (ต่อ)

ตารางที่ 12.6 ประเภทและเครื่องมือของนโยบายการเงินในการใช้แก่ปัญหาของระบบเศรษฐกิจ

		ปัญหาของระบบเศรษฐกิจ
ประเภทและเครื่องมือของนโยบายการเงิน	ปัญหาภาวะราคาสินค้าเพิ่มสูงขึ้นหรือเกิดเงินเฟ้อ ประชาชนมีการใช้จ่ายมากกว่าความสามารถในการผลิตของระบบเศรษฐกิจ หรือประชาชนมีการใช้จ่ายเกินตัว ดุลการค้าและดุลการชำระเงินขาดดุล	ปัญหาการลงทุน/การผลิตและการใช้จ่ายของประชาชนอยู่ในระดับต่ำ ความต้องการสินเชื่อมีน้อยเมื่อเทียบกับปริมาณเงินออมที่มีอยู่ เกิดปัญหาการว่างงาน
ประเภทของนโยบายการเงิน	นโยบายการเงินแบบเข้มงวด เพื่อลดปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ	นโยบายการเงินแบบผ่อนคลาย เพื่อเพิ่มปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ
เครื่องมือของนโยบายการเงิน	1. ธนาคารกลางขายหลักทรัพย์ 2. ธนาคารกลางเพิ่มอัตราเงินสดสำรองตามกฎหมาย 3. ธนาคารกลางเพิ่มอัตราดอกเบี้ยมาตรฐาน 4. ธนาคารกลางเพิ่มอัตรารับซ่อมชื้อลด 5. ธนาคารกลางควบคุมการให้เครดิตของธนาคารพาณิชย์ ได้แก่ การกำหนดเงื่อนไขการกู้เงินประเภทที่ต้องการจำกัดเครดิต 6. ธนาคารกลางขอความร่วมมือจากธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินต่างๆ ให้ลดการให้เครดิตและลินเชื่อ	1. ธนาคารกลางซื้อหลักทรัพย์ 2. ธนาคารกลางลดอัตราเงินสดสำรองตามกฎหมาย 3. ธนาคารกลางลดอัตราดอกเบี้ยมาตรฐาน 4. ธนาคารกลางลดอัตรารับซ่อมชื้อลด 5. ธนาคารขยายการให้เครดิตของธนาคารพาณิชย์ ได้แก่ การกำหนดเงื่อนไขการกู้เงินประเภทที่ต้องการจำกัดเครดิต 6. ธนาคารกลางขอความร่วมมือจากธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินต่างๆ ให้ขยายการให้เครดิตและลินเชื่อ

โปรดทัศน์ # 12.19 นโยบายการเงินของไทย

การดำเนินนโยบายการเงินของไทยได้มีการปรับเปลี่ยนเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป สามารถแบ่งออกตามการกำหนดเป้าหมายทางการเงินเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจได้เป็น 3 ช่วง ดังนี้ คือ

- นโยบายการเงินแบบกำหนดเป้าหมายอัตราแลกเปลี่ยน (Exchange Rate Targeting) เพื่อมุ่งเน้นการรักษาเสถียรภาพของค่าเงินบาทเพื่อลดอัตราเงินเฟ้อ
- นโยบายการเงินแบบกำหนดเป้าหมายปริมาณเงิน (Monetary Targeting) ใช้ในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจ
- นโยบายการเงินแบบกำหนดเป้าหมายเงินเฟ้อ (Inflation Targeting) เพื่อรักษาเสถียรภาพและเจริญเติบโตได้อย่างยั่งยืนในระยะยาว

หน่วยที่ 13

เงินเฟ้อ เงินฝิด และการว่างงาน

โดยทั่วไป # 13.1 ความหมายและประเภทของเงินเฟ้อ

เงินเฟ้อ (inflation) หมายถึง ภาวะที่ระดับราคาสินค้าและบริการภายในประเทศโดยทั่ว ๆ ไปสูงขึ้นเรื่อยๆ อย่างต่อเนื่อง

สำหรับประเภทของเงินเฟ้อที่แบ่งตามอัตราความรุนแรงของเงินเฟ้อสามารถแบ่งได้เป็น เงินเฟ้ออย่างอ่อน และเงินเฟ้ออย่างรุนแรง

โดยทั่วไป # 13.2 ดัชนีตัวบ่งชี้

อัตราเงินเฟ้อ (inflation rate) หมายถึง อัตราการเปลี่ยนแปลงของระดับราคาสินค้าและบริการโดยทั่วไป ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้อัตราความรุนแรงของการเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาซึ่งส่วนใหญ่คำนวณจากอัตราการเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาผู้บริโภค

ดังนั้นสามารถคำนวณหาอัตราเงินเฟ้อในแต่ละปีได้จาก

$$\text{อัตราเงินเฟ้อ ปีที่ } t = \frac{\text{ดัชนีราคา ปีที่ } t - \text{ดัชนีราคา ปีที่ } (t-1)}{\text{ดัชนีราคา ปีที่ } (t-1)} \times 100$$

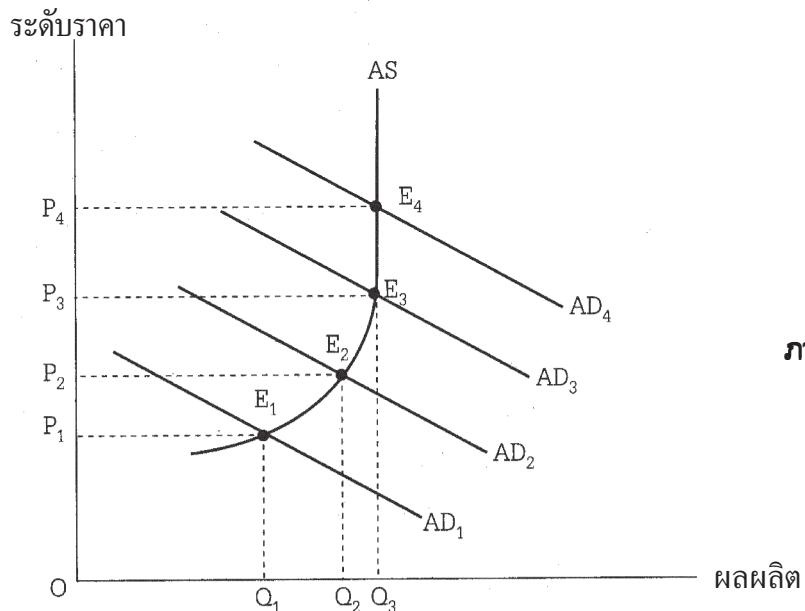
โดยกำหนดให้ ดัชนีราคา ปีที่ t = เลขดัชนีราคาผู้บริโภค ปีที่ t และ

ดัชนีราคา ปีที่ $(t-1)$ = เลขดัชนีราคาผู้บริโภค ปีที่ $(t-1)$ หรือดัชนีราคาผู้บริโภคในปีที่ผ่านมา

ใบหัดค์ # 13.3 สาเหตุของเงินเฟ้อ

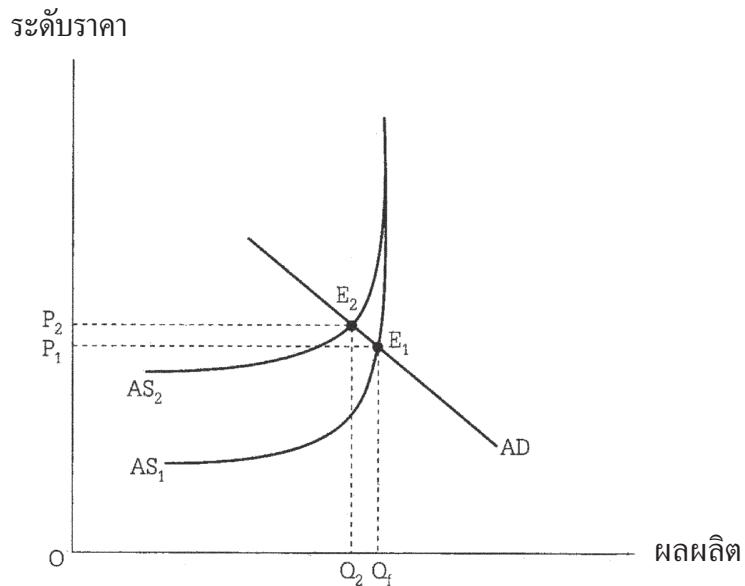
การเกิดเงินเฟ้อมีสาเหตุมาจากการความไม่สมดุลของอุปสงค์รวมและอุปทานรวมของระบบเศรษฐกิจซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 2 สาเหตุ คือ เงินเฟ้อที่เกิดจากแรงดึงของอุปสงค์รวม (demand – pull inflation) และเงินเฟ้อที่เกิดจากแรงดันของต้นทุน (cost – push inflation)

1.1 เงินเฟ้อที่เกิดจากแรงดึงของอุปสงค์รวม

ภาพที่ 13.1 เงินเฟ้อที่เกิดจากแรงดึงของอุปสงค์รวม

1.2 เงินเฟ้อที่เกิดจากแรงดันของต้นทุน

ภาพที่ 13.2 เงินเฟ้อที่เกิดจากแรงดันของต้นทุน

2. ผลกระทบของเงินเฟ้อ

- 2.1 ทำให้อ่านใจซื้อของเงินลดลง
- 2.2 ทำให้ความเหลื่อมล้ำในการกระจายรายได้เพิ่มมากขึ้น
- 2.3 การลงทุนลดลง
- 2.4 ดุลการค้าขาดดุล
- 2.5 การขยายตัวทางเศรษฐกิจชะลอตัวลง

ໂສຕທັນ # 13.4 ແນວດກາງແກ້ໄຂເຈີນເພື່ອທີ່ເກີດຈາກແຮງດຶງຂອງອຸປະສົງຄ່ຽມ

1.1 ນໂຍບາຍກາງເຈີນ

ຮ້ານຄາຣກລາງຈະໃຫ້ໂຍບາຍກາງເຈີນແບບທົດຕ້ວ ລໍາຮັບເຄື່ອງມືອນໂຍບາຍກາງເຈີນແບບທົດຕ້ວ ໃນກາຣລົດອຸປະການຂອງເຈີນຫຼືອປິມານເຈີນໃນຮະບບເສຣະຊູກິຈເພື່ອແກ້ໄຂປັບປຸງຫາເຈີນເພື່ອທີ່ເກີດຈາກແຮງດຶງຂອງອຸປະສົງຄ່ຽມ ໄດ້ແກ່

- 1.1.1 ກາຣລົດອຸປະການຂອງເຈີນຫຼືອປິມານເຈີນໃນຮະບບເສຣະຊູກິຈ ຮ້ານຄາຣກລາງຈະຂາຍພັນຮັບຕົກ ພົມການທຳ Open-Market Operations

- 1.1.2 ກາຣເພີມອັດຕາເຈີນສໍາຮອງຕາມກຸ່ມຫາຍ

- 1.1.3 ກາຣເພີມອັດຕາຮັບຂ່າວງໜ້ວຍລົດ

- 1.1.4 ກາຣປັບປຸງເພີມອັດຕາດອກເບີ່ງໂດຍຕຽນ ຢີ້ການປັບປຸງເພີມອັດຕາດອກເບີ່ງໂຍບາຍ

1.2 ນໂຍບາຍກາງຄລັງ

ຮັບຈະໃຫ້ໂຍບາຍກາງຄລັງແບບທົດຕ້ວຫຼືອກາດຕໍ່ການດຳເນີນບປະມານເກີນດຸລ ເຄື່ອງມືອນໂຍບາຍກາງຄລັງແບບທົດຕ້ວໃນການແກ້ໄຂປັບປຸງຫາເຈີນເພື່ອ ໄດ້ແກ່

- 1.2.1 ກາຣລົດຮາຍຈ່າຍຂອງກາຄຮັບ

- 1.2.2 ກາຣເພີມການຈັດເກີນກາຍ່າຍຂອງກາຄຮັບ

ໂສຕທັນ # 13.5 ແນວດກາງແກ້ໄຂເຈີນເພື່ອທີ່ເກີດຈາກແຮງດັນຂອງຕົ້ນຖຸນ

ແນວດກາງແກ້ໄຂເຈີນເພື່ອທີ່ເກີດຈາກແຮງດັນຂອງຕົ້ນຖຸນ

- 2.1 ກາຣໃໝ່ມາຕາຣກາວຄຸມຮາຄາລິນຄ້າໂດຍຕຽນ ເພື່ອໄມ່ໃຫ້ຮັບຄຸນຄ້າແລະບົກກາຍໃນປະເທດປັບປຸງທີ່ຕົ້ນຖຸນ

ຕົ້ນຖຸນ໌ນມີການເກີນໄປ ເຊັ່ນ ກາວຄຸມຮາຄານໍາມັນຊື່ງເກີນທີ່ມີການເກີນຕົ້ນຖຸນທີ່ລຳຄັ້ງຂອງການຂົນລົງແລະກາຮັດລົດ

ລິນຄ້າຫາຍ້າຍໜິດ ກາວຄຸມລິນຄ້າທີ່ຈຳເປັນເພື່ອໄມ່ໃຫ້ປະຊາຊາດເດືອດຮ້ອນ

- 2.2 ກຣົນທີ່ຕົ້ນຖຸນກາຮັດລົດສູງໜີ່ນໍ້າຈາກຂາດແຄລນວັດຖຸດີບກາຍໃນປະເທດອາຈຕ້ອງໃໝ່ກີ່ການນຳເຂົ້າວັດຖຸດີບ

- 2.3 ກາຣພັດທະນາກາຮັດລົດ ເກົ່ານົມກາຮັດລົດຕ່າງໆ ທາພລັງຈານອື່ນທົດແທນຫຼືວັດຖຸດີບອື່ນທົດແທນເພື່ອລົດຕົ້ນຖຸນ

ກາຮັດລົດ

- 2.4 ກາຣເພີມປະລິທິທິກາພໃນກາຮັດລົດ ເພື່ອໃຫ້ອຸປະການຮົມຫຼືອພລິຕ່າງໆ ທາພລັງຈານອື່ນທົດແທນຫຼືວັດຖຸດີບອື່ນທົດແທນເພື່ອລົດຕົ້ນຖຸນ

ກາຮັດລົດ

ໂສຕທັນ # 13.6 ຄວາມໝາຍຂອງເຈີນຝຶດ

ເຈີນຝຶດ (deflation) ມາຍຄື່ງ ກວະທີ່ຮັບຄຸນຄ້າແລະບົກກາຍໃນປະເທດໂດຍທີ່ໄປລົດລົງເວື່ອຍໆ ອຳຍ່າງຕ່ອນເນື່ອງ

ໂສທັນນ # 13.7 ດ້ວຍການປົ້ນປະເມີນ

ພິຈາລະນາການເປົ່ານແປງຂອງດ້ວຍການປົ້ນປະເມີນຄໍາຫຼືອັຕຣາເຈີນເພື່ອເປັນດ້ວຍການປົ້ນປະເມີນໄດ້

ຕາງໆທີ່ 13.4 ຕ້າວຍ່າງອັຕຣາເຈີນເພື່ອລົດລົງທີ່ແສດງຄົງການປົ້ນປະເມີນ

ໜ່ວຍ: ວົງລະ

ເດືອນ	ອັຕຣາເຈີນເປົ່ານແປງຂອງດ້ວຍການປົ້ນປະເມີນໄປ											
	2548	2549	2550	2551	2552	2553	2554	2555	2556	2557	2558	2559
ອັຕຣາເຈີນເພື່ອ ເຊີ່ຍໜັງ	4.53	4.67	2.21	5.48	-0.79	3.28	3.80	3.03	2.20	1.91	-0.91	0.19

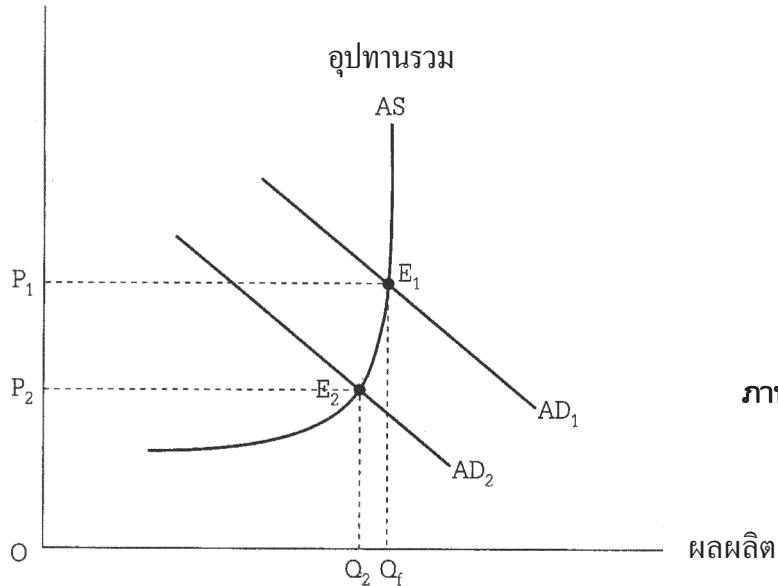
ທີ່ມາ: ດັດແປງມາຈາກສໍານັກງານດ້ວຍການປົ້ນປະເມີນເຊີ່ຍໜັງ

http://www.indexpr.moc.go.th/price_present/cpi/stat/others/report_core1.asp?tb=cpig_index_country&code=93&c_index=a.change_year

ໂສທັນນ # 13.8 ສາເຫດແລະຜລກຮະບນຂອງເຈີນໄດ້

ສາເຫດຂອງເຈີນໄດ້

ຮະດັບຮາຄາ

ກາພທີ່ 13.3 ເຈີນໄດ້ທີ່ເກີດຈາກອຸປະກອນລົດລົງ

ໂສຕ້ຫັນ # 13.9 ແນວທາງແກ້ໄຂປັບປຸງທາເຈີນຝຶດ

ແນວທາງແກ້ໄຂປັບປຸງທາເຈີນຝຶດໂດຍໃຫ້ໂຍບາຍກາຮົງເຈີນ

ນໂຍບາຍກາຮົງແນວທາງແກ້ໄຂປັບປຸງທາເຈີນຝຶດ ເພື່ອມີຄວາມສຳເນົາໃນການແກ້ໄຂປັບປຸງທາເຈີນຝຶດ ໄດ້ແກ່

1. ກາຮົງເພີ່ມອຸປະການຂອງເຈີນທີ່ມີປະລາມເຈີນໃນຮຽນຮູບແບບເຄື່ອງກົດທີ່ມີຄວາມສຳເນົາ
2. ກາຮົງລົດອັດຕະການສໍາຮອງຕາມກົງໜາຍ
3. ກາຮົງລົດອັດຕະການທີ່ມີຄວາມສຳເນົາ
4. ກາຮົງປັບປຸງອັດຕະການອົກເບີ່ງໂດຍຕຽງ ທີ່ມີຄວາມສຳເນົາ ໂດຍກົດອັດຕະການອົກເບີ່ງໂຍບາຍ

ແນວທາງແກ້ໄຂປັບປຸງທາເຈີນຝຶດໂດຍໃຫ້ໂຍບາຍກາຮົງຄັ້ງ

ຮູບພາບຈະດຳເນີນໂຍບາຍງບປະມານຂາດດຸລທີ່ມີຄວາມສຳເນົາໃນກາຮົງຄັ້ງແບບໝາຍຕົວເພື່ອເພີ່ມອຸປະສົງຄວາມ ກະຕຸ້ນໃໝ່ມີກາຮົງໃໝ່ຈ່າຍຮົມມາກັບເພື່ອກົດທີ່ມີຄວາມສຳເນົາ ເພື່ອກົດທີ່ມີຄວາມສຳເນົາໃນກາຮົງແກ້ໄຂປັບປຸງທາເຈີນຝຶດ ໄດ້ແກ່

1. ກາຮົງເພີ່ມຮາຍຈ່າຍຂອງກາຮົງ
2. ກາຮົງລົດການຈັດເກີນການສື່ບັນດາຂອງກາຮົງ

ທັງນີ້ໃນກາຮົງແກ້ໄຂປັບປຸງທາເຈີນຝຶດທີ່ມີຄວາມສຳເນົາ ຮູບພາບມັກໃໝ່ທັງນີ້ໂຍບາຍກາຮົງແລະ ນໂຍບາຍກາຮົງຄັ້ງຄຸ້ກັນໄປໃນກາຮົງແກ້ໄຂປັບປຸງທາເຈີນຝຶດ

ໂສຕ້ຫັນ # 13.10 ດ້ວຍຮັດການວ່າງງານ

ການວ່າງງານ ມາຍຄື່ງ ກວະທີ່ນຸ້ມຄລອງຢູ່ໃນວ້າຍທ່າງພວ່ນທີ່ຈະທ່າງນ ຕ້ອງການທ່າງນແຕ່ໄໝ່ສາມາດທ່າງນກຳໄດ້ ລັກຊະນະຂອງການວ່າງງານ ສາມາດແປ່ງໄດ້ເປັນການວ່າງງານໂດຍເປີດເຜີຍແລະການວ່າງງານແອບແປງ

ໂສຕ້ຫັນ # 13.11 ດ້ວຍຮັດການວ່າງງານ

$$\text{ອັດຕະການວ່າງງານ} = \frac{\text{ຈຳນວນແຮງງານທີ່ວ່າງງານ} \times 100}{\text{ຈຳນວນກຳລັງແຮງງານ}}$$

ສົດທັນ # 13.12 ປະເກດຂອງການວ່າງຈານ

ການວ່າງຈານແຕ່ລະປະເກດມີສາເຫດແຕກຕ່າງກັນ 5 ປະເກດ ດັ່ງນີ້

1. ການວ່າງຈານທີ່ເກີດຕາມປັດທິໂຮງການວ່າງຈານຊ່ວຍງານ (Frictional Unemployment) ເປັນການວ່າງຈານຕາມປັດທິຂອງຕາມແຮງງານຊື່ງເປັນການວ່າງຈານໃນຊ່ວຍງານເລື່ອງໆ ຊ່ວຍງານເກີດຈາກການໂຍກຍ້າຍງານ ເປີ່ຍິນງານ ອີ່ວ່າງການທາງນິ້ນຕໍ່ແໜ່ງໃໝ່
2. ການວ່າງຈານຕາມຄຸດກາລ (Seasonal Unemployment) ເປັນການວ່າງຈານບາງຊ່ວຍງານຕາມຄຸດກາລເນື່ອງຈາກການຜລິຕິລິນຄຳແລະບົບການບາງໜີດຈຳເປັນຕົ້ນຄຸດກຳໜັດຕາມຄຸດກາລ ອີ່ວ່າງກຳນົດກົມືອກາສ
3. ການວ່າງຈານທີ່ເກີດຈາກໂຄຮງສ້າງ (Structural Unemployment) ເປັນການວ່າງຈານທີ່ເກີດຈາກການເປີ່ຍິນແປລ່ງໂຄຮງສ້າງທາງເສດຖະກິຈ ເຊັ່ນ ການເປີ່ຍິນແປລ່ງໂຄຮງສ້າງທາງການຜລິຕິ ຄວາມກໍາວ່າທາງເທິຣໂລຢີທີ່ໃຊ້ໃນການຜລິຕິໂຄຮງສ້າງການບົງໄກຄຂອງປະຊາກ ເຊັ່ນ ກຣນີມການເປີ່ຍິນແປລ່ງໂຄຮງສ້າງການຜລິຕິຈາກເນັ້ນການຜລິຕິທາງດ້ານເກະຊີຕຽມມາເນັ້ນການຜລິຕິທາງດ້ານອຸດລາຫກຮົມ
4. ການວ່າງຈານທີ່ເກີດຈາກວັງຈັກຮູກກິຈ (Cyclical Unemployment) ເປັນການວ່າງຈານທີ່ເປີ່ຍິນແປລ່ງໄປຕາມວັງຈັກຮູກກິຈ ກລ່າວຄື່ອງຊ່ວຍທີ່ເສດຖະກິຈຄົດຕອຍ ສກາພເສດຖະກິຈຂະລອດຕ້ວ ທຳໃຫ້ຮ່າຍຈ່າຍໃນການບົງໄກຄແລະອຸປະສົງຄ່ວມລດລົງ ການຮູກກິຈຂະລອດການຜລິຕິແລະການລົງທຸນ ການຈັງຈານຈຶ່ງລົດລົງທຳໃຫ້ເກີດການວ່າງຈານເພີ່ມຂຶ້ນ
5. ການວ່າງຈານທີ່ເກີດຈາກການກໍາໜັດຄ່າແຮງສູງເກີນໄປ

ສົດທັນ # 13.13 ພລກະທບບໍາຂອງການວ່າງຈານ

ພລກະທບບໍາຂອງການວ່າງຈານ

1. ຮາຍໄດ້ປະໜາຕິໂຮງການຜລິຕິການວ່າງຈານ
2. ການລົງທຸນແລະກາວອມລົດລົງ
3. ຄວາມເໝີ່ອມລຳໃນການກະຈາຍຮ່າຍໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ
4. ການໃໝ່ປັບປຸງການຜລິຕິທີ່ກຳນົດກົມືອກາສ
5. ຮາຍໄດ້ຂອງຮັບປາລແລະຈູນການຄລັ້ມໄມ້ມັ້ນຄົງ

ນອກຈາກນັ້ນການເກີດປັບປຸງການວ່າງຈານອາຈັກ່ໄວ້ເກີດປັບປຸງການວ່າງຈານທີ່ມີຄວາມຕິດຕັ້ງເຊີ້ນ ມີຄວາມເປັນອຸ່ນທີ່ແຍ່ງໆທຳໃຫ້ເກີດການວ່າງຈານທີ່ມີຄວາມຕິດຕັ້ງເຊີ້ນ ອັນດີກຳນົດກົມືອກາສ ລັກຂ່າໂນຍ ອີ່ວ່າງກຳນົດກົມືອກາສ ອີ່ວ່າງກຳນົດກົມືອກາສ ອີ່ວ່າງກຳນົດກົມືອກາສ

โสดทัศน์ # 13.14 แนวทางแก้ไขปัญหาการว่างงานในระยะสั้น

แนวทางแก้ไขปัญหาการว่างงานในระยะสั้น

1.1 **นโยบายการเงิน** เมื่อเกิดการว่างงาน ธนาคารกลางจะช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจโดยการใช้นโยบายการเงินแบบขยายตัว

1.2 **นโยบายการคลัง** เมื่อเกิดปัญหาการว่างงาน อัตราการว่างงานสูงขึ้นเรื่อยๆ รัฐบาลจะใช้นโยบายการคลังแบบขยายตัว

โสดทัศน์ # 13.15 แนวทางแก้ไขปัญหาการว่างงานในระยะยาว

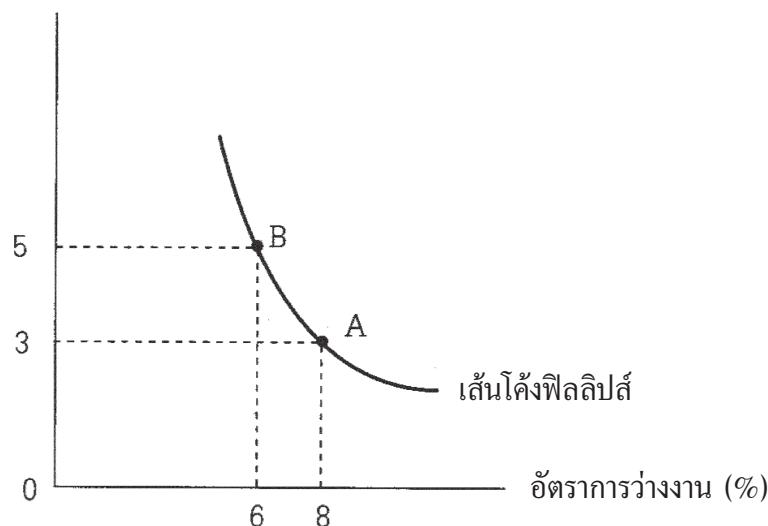
แนวทางแก้ไขปัญหาการว่างงานในระยะยาว

1. การวางแผนพัฒนาฝีกอบรมกำลังแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน
2. ให้ทุนอุดหนุนการศึกษาในสาขาที่ต้องการกับตลาดแรงงานในอนาคตและส่งเสริมให้ภาคเอกชนหรือบริษัทใหญ่ๆ ให้ทุนอุดหนุนการศึกษาในสาขาที่บริษัทต้องการ
3. การส่งเสริมและกระตุ้นให้ต่างชาติมาลงทุนในประเทศไทยมากขึ้น
4. การพัฒนาท้องถิ่นให้มีความเจริญเท่าเทียมกัน เพื่อมิให้มีการเคลื่อนย้ายแรงงานมาทำงานในเมือง

โสดทัศน์ # 13.16 ความล้มเหลวระหว่างเงินเพื่อกับการว่างงาน

ความล้มเหลวของเงินเพื่อกับการว่างงานในระยะสั้นจะเป็นไปตามความล้มเหลวของเลี้นโคงฟลลิปส์ เลี้นโคงฟลลิปส์ เป็นเลี้นที่แสดงความล้มเหลวระหว่างอัตราเงินเพื่อกับอัตราการว่างงานซึ่งมีความผกผันต่อกัน

อัตราเงินเพื่อ (%)

ภาพที่ 13.4 เลี้นโคงฟลลิปส์

หน่วยที่ 14
การค้าและการเงินระหว่างประเทศ

โสตทัศน์ # 14.1 สาเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดการค้าระหว่างประเทศ

สาเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดการค้าระหว่างประเทศ

- ประเทศต่างๆ ผลิตสินค้าได้ด้วยต้นทุนไม่เท่ากัน
- ความแตกต่างของสภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศ
- ความชำนาญของประชากร ระดับเทคโนโลยี

โสตทัศน์ # 14.2 ทฤษฎีการค้าระหว่างประเทศ

ทฤษฎีความได้เปรียบโดยล้มบูรณา คือ ประเทศหนึ่งจะได้เปรียบโดยล้มบูรณา ถ้าประเทศนั้นสามารถผลิตสินค้าชนิดหนึ่งได้มากกว่าอีกประเทศหนึ่งด้วยปัจจัยการผลิตจำนวนเท่ากันหรือผลิตได้จำนวนเท่ากันได้โดยการใช้ปัจจัยการผลิตที่น้อยกว่า ดังนั้น ประเทศควรทำการผลิตสินค้าที่ตนได้เปรียบล้มบูรณาเพื่อการส่งออกแล้วสั่งซื้อสินค้าที่ตนเลือกเปรียบล้มบูรนาเป็นสินค้าเข้า

ตารางที่ 14.1 ผลผลิตของคนงาน 1 คน / วัน

ประเทศ	ชั่ว	ผ้า
ไทย	100	40
ญี่ปุ่น	40	100

ทฤษฎีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบคือ ประเทศควรทำการผลิตสินค้าที่ตนได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่มากกว่าและสั่งเป็นสินค้าออก และสั่งซื้อสินค้าที่ตนเลือกเปรียบโดยเปรียบเทียบที่น้อยกว่าเป็นสินค้าเข้า

ตารางที่ 14.2 ผลผลิตของคนงาน 1 คน/วัน

ประเทศ	สินค้า	
	ชั่ว	ผ้า
ไทย	100	120
ญี่ปุ่น	40	160

ໂສຕ້ຫັນ # 14.3 ຂໍ້ຈຳກັດຂອງການຜລິຕາມຄວາມໝໍານາງເພາະອຍ່າງ

ຂໍ້ຈຳກັດຂອງການຜລິຕາມຄວາມໝໍານາງເພາະອຍ່າງ

1. ຕັ້ນຖຸນການຜລິດເນື່ອລື່ອທີ່ສູງຂຶ້ນ
2. ນໂຍບາຍກາຣຄ້າຮ່ວງປະເທດ
3. ຕັ້ນຖຸນຄ່າຂັນລ່ົງ

ໂສຕ້ຫັນ # 14.4 ປະໂຍບັນຂອງກາຣຄ້າຮ່ວງປະເທດ

ປະໂຍບັນຂອງກາຣຄ້າຮ່ວງປະເທດ

1. ຜລຕ່ອແບບແຜນກາຣບິໂໂກດແລະ ຮາຄາຂອງລິນຄ້າ
2. ຜລຕ່ອຄຸນກາພແລະ ມາດຮູ້ານລິນຄ້າ
3. ຜລຕ່ອຄວາມໝໍານາງເພາະອຍ່າງ
4. ຜລຕ່ອກາຣວິນຮູ້ໃນດ້ານເທັກໂນໂລຢີກາຣບິທາຣແລກກາຣຈັດກາຣ
5. ຜລຕ່ອຄວາມເຈົ້າຢູ່ເຕີບໂດທາງເສດຖະກິຈ
6. ຜລຕ່ອຮ່າຍໄດ້ແລກກາຣຈ້າງງານ

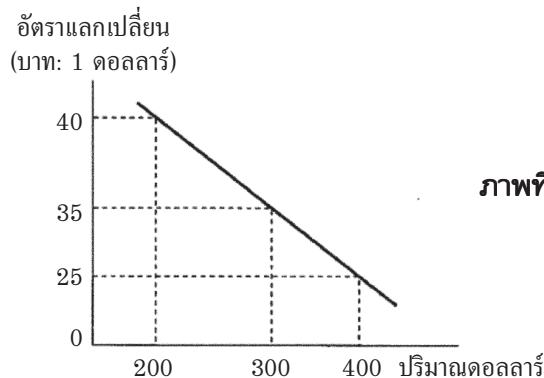
ໂສຕ້ຫັນ # 14.5 ພລກະທບ່ານຂອງກາຣຄ້າຮ່ວງປະເທດ

ພລກະທບ່ານຂອງກາຣຄ້າຮ່ວງປະເທດ

1. ຜລຕ່ອເລື່ອຍ່າກາພຂອງຮາຄາ
2. ຜລຕ່ອເລື່ອຍ່າກາພທາງເສດຖະກິຈຈະຮ່ວງປະເທດ
3. ຜລຕ່ອຄວາມເປັນອົບຮົມໃນກາຣກະຈາຍຮ່າຍໄດ້ຮ່ວງປະເທດ
4. ຜລຕ່ອປະລິທີກາພຂອງນໂຍບາຍທາງເສດຖະກິຈ
5. ຜລຕ່ອຮ່າຍໄດ້ແລກກາຣຈ້າງງານ
6. ຜລຕ່ອປັ້ງທາຄວາມມັນຄົງຂອງປະເທດ

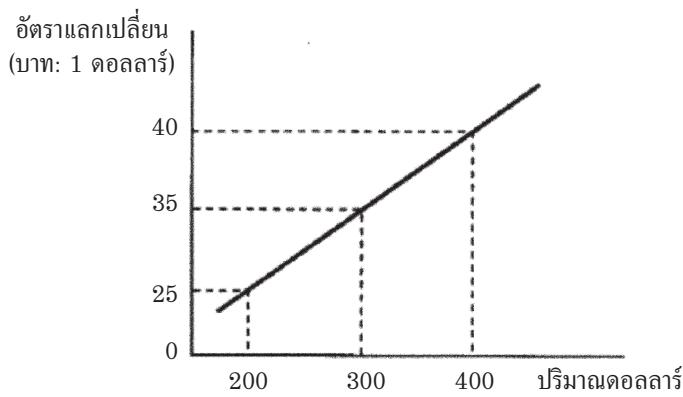
ใบทัศน์ # 14.6 การกำหนดดุลยภาพของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

- อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (Foreign exchange rate) คือราคารือค่าของเงินตราต่างประเทศหนึ่งหน่วย เมื่อเทียบกับเงินสกุลท้องถิ่น เช่น 1 ดอลลาร์สหรัฐฯ มีค่าเท่ากับ 35 บาท
- อุปสงค์ต่อเงินตราต่างประเทศแสดงถึงจำนวนการซื้อเงินตราต่างประเทศ เพื่อใช้ในการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ดังนั้น ที่มาของอุปสงค์ของเงินตราต่างประเทศจึงเกิดจากความจำเป็นต้องใช้เงินตราต่างประเทศเพื่อใช้จ่ายในกิจกรรมที่ติดต่อกันต่างประเทศ

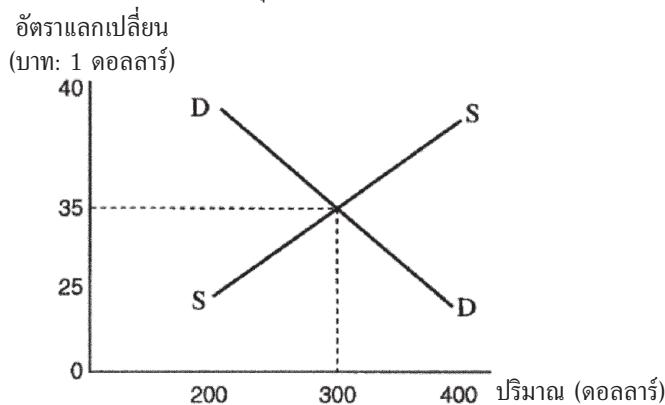
ภาพที่ 14.1 ความสัมพันธ์ระหว่างอุปสงค์ต่อเงินตราต่างประเทศกับอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ

- อุปทานของเงินตราต่างประเทศ หมายถึง จำนวนเงินตราต่างประเทศที่มีผู้นำมาเสนอขาย ณ ระดับ อัตราแลกเปลี่ยนต่างๆ กัน โดยทั่วไปอุปทานของเงินตราต่างประเทศได้มาจากการส่งออกสินค้าและบริการ เงินลงทุน และเงินช่วยเหลือที่เข้ามายังต่างประเทศ และกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่นำมาซึ่งรายได้และเงินตราจากต่างประเทศอื่นๆ

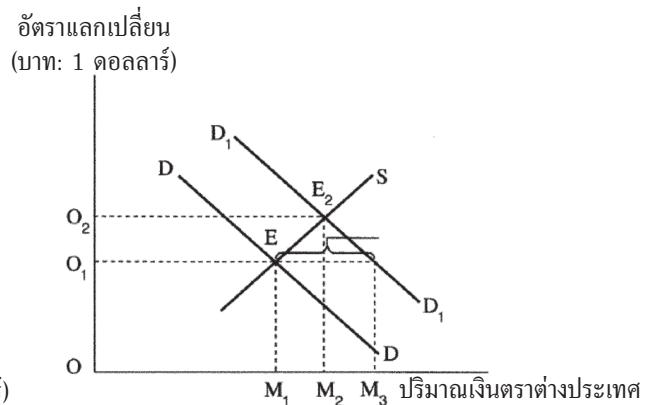

ภาพที่ 14.2 ความสัมพันธ์ระหว่างอุปทานต่อเงินตราต่างประเทศ

- อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ จะถูกกำหนดจากอุปสงค์และอุปทานของเงินตราต่างประเทศเรียกว่า อัตราแลกเปลี่ยนดุลยภาพ

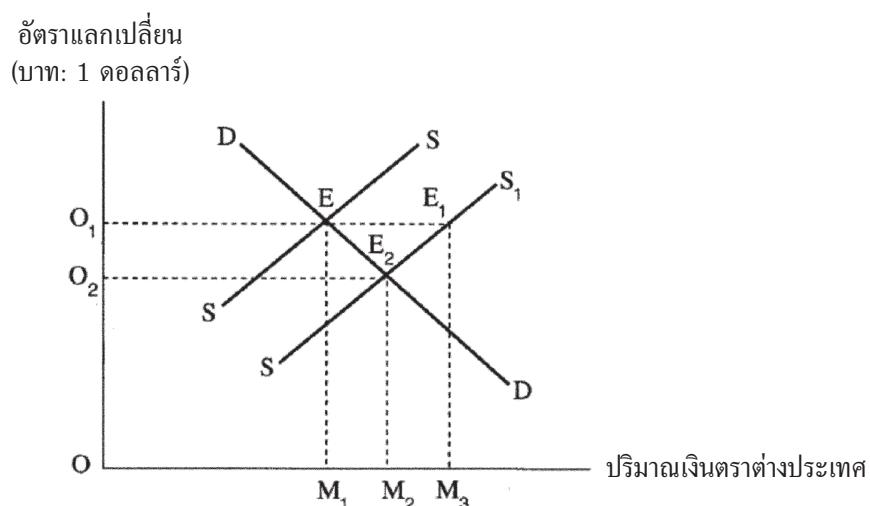

ภาพที่ 14.3 ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราแลกเปลี่ยน อุปสงค์ และอุปทานต่อเงินตราต่างประเทศ

ภาพที่ 14.4 อัตราแลกเปลี่ยนและการเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยนดุลยภาพเมื่ออุปสงค์ของเงินตราต่างประเทศเปลี่ยนแปลง

ใบทัศน์ # 14.6 การกำหนดดุลยภาพของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (ต่อ)

**ภาพที่ 14.5 อัตราแลกเปลี่ยนการเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยนดุลยภาพ
เมื่ออุปทานของเงินตราต่างประเทศเปลี่ยนแปลง**

- อัตราแลกเปลี่ยนแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ อัตราแลกเปลี่ยนทางการ และ อัตราแลกเปลี่ยนตลาด

ใบทัศน์ # 14.7 ความหมายและส่วนประกอบของดุลการชำระเงินระหว่างประเทศ

- ดุลการชำระเงิน หมายถึง บัญชีบันทึกรายการการรับและจ่ายเงินตราต่างประเทศล้วนๆ ของการดำเนินธุกรรมระหว่างผู้ที่มีภูมิลำเนาของประเทศหนึ่งกับผู้ที่ภูมิลำเนาในประเทศอื่นๆ ในรอบระยะเวลาหนึ่งๆ โดยปกติมักจะกำหนดให้เป็น 1 ปี ประกอบไปด้วยบัญชียอด 4 บัญชี ดุลบัญชีเดินสะพัด ดุลบัญชีทุน ดุลบัญชีการเงิน และดุลการชำระเงิน
- บัญชีดุลการชำระเงินของแต่ละประเทศแสดงการเคลื่อนไหวของเงินตราต่างประเทศของประเทศนั้นในปัจจุบันระบบเศรษฐกิจของประเทศทุกประเทศเป็นระบบเปิด มีการติดต่อค้าขายและการลงทุนระหว่างประเทศ ข้อมูลที่อยู่ในบัญชีดุลการชำระเงินจะบอกฐานะทางการเงินของเศรษฐกิจแบบเปิดได้ดี

ໂສຕທັນນ # 14.8 ສາເຫດຸແລະ ແນວທາງແກ້ໄຂກາຮູດກາຮໍາຮະເງິນຮ່ວ່າງປະເທດ

ສາເຫດຸກາຮູດດູລກາຮົກ

1. ໂຄງສ້າງແລະ ປັບປຸງຫາຈາກກາຮູດດູລກາຮົກ
2. ໂຄງສ້າງແລະ ປັບປຸງຫາຈາກກາຮູດດູລກາຮົກ
3. ກາຮູດດູລກາຮົກໃນຮ່າຍໄດ້ປະເທດ
4. ເງິນເຝືອ

ສາເຫດຸກາຮູດດູລບວກ

1. ກາຮູດດູລບວກທີ່ມີການຕ່າງປະເທດ
2. ກິຈກາຮູດດູລບວກທີ່ມີການຕ່າງປະເທດ ມີກາຮູດດູລບວກທີ່ມີການຕ່າງປະເທດ ມີກາຮູດດູລບວກທີ່ມີການຕ່າງປະເທດ
3. ປະເທດນີ້ມີການຕ່າງປະເທດ ນີ້ມີການຕ່າງປະເທດ ນີ້ມີການຕ່າງປະເທດ

ສາເຫດຸກາຮູດດູລບັນຍື່ຖຸນ

ກາຮູດດູລບັນຍື່ຖຸນ ໃນໂຄງສ້າງກາຮູດດູລບັນຍື່ຖຸນ ທີ່ມີການຕ່າງປະເທດ

ສາເຫດຸກາຮູດດູລບັນຍື່ກາຮູດ

ເກີດຈາກຄົນໃນປະເທດໄປລົງທຸນໃນຕ່າງປະເທດມາກວ່າກົດໜີທີ່ຄົນຕ່າງປະເທດມາລົງທຸນໃນປະເທດ

ແນວທາງແກ້ໄຂກາຮູດດູລບັນຍື່ເດີນສະພັດ

1. ແນວທາງເພີ່ມກາຮູດດູລບັນຍື່

 - 1.1 ລົດຮັດລົບນຸ້ມທີ່ສ່ວນໃຈ
 - 1.2 ລົດຮັດລົບນຸ້ມທີ່ສ່ວນໃຈ
 - 1.3 ກາຮູດດູລບັນຍື່
 - 1.4 ກາຮູດດູລບັນຍື່

2. ແນວທາງແກ້ໄຂກາຮູດດູລບັນຍື່

 - 3.1 ລົດຮັດລົບນຸ້ມທີ່ສ່ວນໃຈ
 - 3.2 ລົດຮັດລົບນຸ້ມທີ່ສ່ວນໃຈ
 - 3.3 ລົດຮັດລົບນຸ້ມທີ່ສ່ວນໃຈ

3. ລົດຮັດລົບນຸ້ມທີ່ສ່ວນໃຈ

แบบประเมินผลตนเองหลังรับการสอนเสริม
ครั้งที่ 2

ให้นักศึกษาตอบคำถามต่อไปนี้สั้นา (โดยอาจสุ่มขึ้นมาตอบข้อละ 1 – 2 คน)

1. รายได้ประชาชาติสามารถคำนวณได้กี่วิธี อะไรบ้าง
2. การนำข้อมูลรายได้ประชาชาติไปใช้มีข้อจำกัดอย่างไร
3. รายได้ประชาชาติดุลยภาพจะเกิด ณ ระดับใด
4. กรณีที่ระบบเศรษฐกิจมีการลงทุนเพิ่มขึ้น และกรณีที่รัฐบาลเก็บภาษีเพิ่มขึ้นจะมีผลกระทบต่อรายได้ประชาชาติอย่างไร
5. จงอธิบายความแตกต่างระหว่างนโยบายการคลังแบบขยายตัวกับแบบหดตัว
6. จงอธิบายสาเหตุและผลกระทบของเงินเฟ้อและเงินฝืดว่าเป็นอย่างไร รัฐบาลใช้นโยบายการคลังและนโยบายการเงินในการแก้ไขปัญหาเงินเฟ้อและการว่างงานอย่างไร
7. จงอธิบายทฤษฎีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ พร้อมทั้งยกตัวอย่าง

ขอให้นักศึกษาตอบในที่ว่างข้างล่างนี้ ไม่ควรใช้เวลาเกิน 10 นาที

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.

